

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 164

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 3. jūnijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/63/ES (2014. gada 15. maijs), ar kuru groza Padomes Direktīvu 2001/110/EK, kas attiecas uz medu 1

LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 585/2014/ES (2014. gada 15. maijs) par ES mēroga sadarbībspējīgā *eCall* pakalpojuma ieviešanu ⁽¹⁾ 6

II *Neleģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 586/2014 (2014. gada 2. jūnijs), ar ko paredz atkāpi no Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 attiecībā uz aizliegumu zvejot virs aizsargājamām dzīvotnēm un minimālo attālumu no krasta un minimālo dziļumu, kas jāievēro kuģiem, kuri zvejo ar *gangu* tipa trali, noteiktos Francijas (Provansas–Alpu–Kotdazīras) teritoriālajos ūdeņos 10
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 587/2014 (2014. gada 2. jūnijs), ar ko paredz atkāpi no Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 attiecībā uz minimālo attālumu no krasta un minimālo dziļumu, kas jāievēro kuģiem, kuri izmanto no krasta velkamos vadus, noteiktos Francijas (Langdokas–Rusijonas un Provansas–Alpu–Kotdazīras) teritoriālajos ūdeņos 13

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Komisijas Regula (ES) Nr. 588/2014 (2014. gada 2. jūnijs), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 396/2005 III un IV pielikumu attiecībā uz apelsīnu eļļas, <i>Phlebiopsis gigantea</i> , giberelskābes, <i>Paecilomyces fumosoroseus</i> celma FE 9901, <i>Spodoptera littoralis</i> kodolu poliedrozes vīrusa, <i>Spodoptera exigua</i> kodolu poliedrozes vīrusa, <i>Bacillus firmus</i> I-1582, s-abscizskābes, l-askorbīnskābes un <i>Helicoverpa armigera</i> kodolu poliedrozes vīrusa maksimālajiem atlieku līmeņiem konkrētos produktos vai uz tiem ⁽¹⁾	16
★ Komisijas Regula (ES) Nr. 589/2014 (2014. gada 2. jūnijs), ar ko nosaka paraugu ņemšanas un analīzes metodes dioksīnu un dioksīniem līdzīgu polihlorbifenilu (PCB) un PCB, kuri nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācijas kontrolei konkrētos pārtikas produktos un atceļ Regulu (ES) Nr. 252/2012 ⁽¹⁾	18
Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 590/2014 (2014. gada 2. jūnijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai	41

LĒMUMI

2014/310/KĀDP:

★ Politikas un drošības komitejas Lēmums EUCAP Sahel Mali/1/2014 (2014. gada 26. maijs) par Eiropas Savienības KDAP misijas Mali (EUCAP Sahel Mali) vadītāja iecelšanu	43
--	----

2014/311/ES:

★ Padomes Lēmums (2014. gada 26. maijs), ar ko iecel divus Reģionu komitejas locekļus no Beļģijas un vienu locekļa aizstājēju no Beļģijas	44
---	----

2014/312/ES:

★ Komisijas Lēmums (2014. gada 28. maijs) par ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai iekšdarbiem un ārdarbiem paredzētajām krāsām un lakām (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 3429) ⁽¹⁾	45
--	----

2014/313/ES:

★ Komisijas Lēmums (2014. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumus 2011/263/ES, 2011/264/ES, 2011/382/ES, 2011/383/ES, 2012/720/ES un 2012/721/ES, lai ņemtu vērā izmaiņas vielu klasifikācijā (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 3468) ⁽¹⁾	74
---	----

2014/314/ES:

★ Komisijas Lēmums (2014. gada 28. maijs), ar ko nosaka kritērijus ES ekomarķējuma piešķiršanai ūdens sildītājiem (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 3452) ⁽¹⁾	83
--	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/63/ES

(2014. gada 15. maijs),

ar kuru groza Padomes Direktīvu 2001/110/EK, kas attiecas uz medu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā Nr. 2001/110/EK ⁽³⁾ medus ir definēts kā dabīga, salda viela, ko ražo *Apis mellifera* bites ("bites"). Medus lielākoties sastāv no dažādiem cukuriem, galvenokārt fruktozes un glikozes, kā arī citām vielām, piemēram, organiskām skābēm, enzīmiem un cietām daļiņām, kas medū radušās, to vācot. Ar Direktīvu 2001/110/EK tiek ierobežota cilvēka iejaukšanās, kuras dēļ varētu tikt mainīts medus sastāvs, tādējādi nodrošinot medus dabīguma saglabāšanu. Jo īpaši Direktīva 2001/110/EK aizliedz pievienot medum jebkādas pārtikas produktu sastāvdaļas, tostarp pārtikas piedevas, un jebkādas citas vielas, kas nav medus. Minētā direktīva aizliedz arī atdalīt medum raksturīgas sastāvdaļas, tostarp putekšņus, izņemot gadījumus, kad šāda atdalīšana neizbēgama, atdalot piemaisījumus. Minētās prasības ir saskaņā ar Pārtikas kodeksa (*Codex Alimentarius*) standartu medum (*Codex-Stan 12-1981*).
- (2) Putekšņi ir viens no medus sastāva kritērijiem, kas noteikti Direktīvā 2001/110/EK. Pieejamie pierādījumi, tostarp praktiskie un zinātniskie dati, apstiprina, ka putekšņus medum pievieno bites. Putekšņi iekrīt medus bišu vāktajā nektārā. No savāktā nektāra, kurā ir putekšņi, bites stropā veido medu. Pieejamie dati liecina, ka papildus putekšņi medū var nokļūt no bišu matiņiem, stropa gaisā esošajiem putekšņiem un putekšņiem, ko bites ienesušas šūnās, kuras nejausi atvērušās, kad uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas aprītē, iegūst medu. Tātad var uzskatīt, ka putekšņi nokļūst stropā bišu darbības rezultātā, un tie dabīgā veidā ir medū neatkarīgi no tā, vai uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas aprītē, medu iegūst vai neiegūst. Turklāt uzņēmēju, kas iesaistīti pārtikas aprītē, veikta apzināta putekšņu pievienošana medum ir aizliegta Direktīvā 2001/110/EK.

⁽¹⁾ OV C 11, 15.1.2013., 88. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.⁽³⁾ Padomes Direktīva 2001/110/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz medu (OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.).

- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1169/2011 ⁽¹⁾ “sastāvdaļa” definēta kā jebkura viela, ko lieto pārtikas ražošanas vai sagatavošanas procesā un ko, pat izmainītā veidā, satur arī gatavais produkts. Minētā definīcija norāda, ka viela ar nolūku tiek izmantota pārtikas produktu ražošanā vai sagatavošanā. Ņemot vērā to, ka medus ir dabīgs produkts, un jo īpaši ņemot vērā medum raksturīgo komponentu dabīgo izcelsmi, ir svarīgi paredzēt, ka putekšņi, kas ir medum raksturīgs komponents, nebūtu jāuzskata par medus “sastāvdaļām” Regulas (ES) Nr. 1169/2011 nozīmē.
- (4) Šī direktīva neskar to, kā attiecībā uz medu, kurā ir ģenētiski modificēti putekšņi, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 ⁽²⁾, jo šāds medus ir uzskatāms par pārtikas produktu, kas ražots no ģenētiski modificētiem organismiem minētās regulas nozīmē. Lietā C-442/09 ⁽³⁾ *Karl Heinz Bablok* un citi/*Freistaat Bayern* Eiropas Savienības Tiesa lēma, ka Regulas (EK) Nr. 1829/2003 piemērošanas noteicošais kritērijs, kas izklāstīts minētās regulas 16. apsvērumā, ir tas, vai pārtikā ir viela, kas iegūta no ģenētiski modificētas izejvielas. Tādēļ medus, kurā ir ģenētiski modificēti putekšņi, ir jāuzskata par “pārtiku, kas (daļēji) ražota no ĢMO” Regulas (EK) Nr. 1829/2003 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē. Paredzot noteikumu, ka putekšņi nav medus sastāvdaļa, netiek skarts Tiesas nolēmums Lietā C-442/09, ka medum, kas satur ģenētiski modificētus putekšņus, ir jāpiemēro Regula (EK) Nr. 1829/2003, jo īpaši tās prasības par atļaujas saņemšanu pirms laišanas tirgū, uzraudzību un – attiecīgos gadījumos – marķējumu.
- (5) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 marķēšanas prasībām nav pienākuma norādīt ģenētiski modificētu putekšņu klātbūtni medū, ja ir ievēroti šādi noteikumi: šādu putekšņu saturs medū nepārsniedz 0,9 % un to klātbūtne medū ir nejauša vai tehniski nenovēršama. Būtu jāatgādina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/18/EK ⁽⁴⁾ paredzēts, ka dalībvalstis drīkst veikt atbilstīgus pasākumus, lai nepieļautu netīšu ģenētiski modificētu organismu klātbūtni medū.
- (6) Saskaņā ar Direktīvu 2001/110/EK, ja medus izcelsme ir vairāk nekā vienā dalībvalstī vai trešā valstī, obligāto norādi par izcelsmes valstīm var attiecīgi aizstāt ar vienu no šādām norādēm: “Kopienas valstīs ražotu medu maisījums”, “ārpuskopienas valstīs ražotu medu maisījums”, “Kopienas un ārpuskopienas valstīs ražotu medu maisījums”. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienība ir aizstājusi Eiropas Kopienu un ir tās pēctece. Tāpēc būtu nepieciešams precizēt attiecīgās marķēšanas prasības, vārdus “Kopienas” un “ārpuskopienas” attiecīgi aizstājot ar “ES” un “ārpus ES”.
- (7) Direktīvā 2001/110/EK Komisijai ir piešķirtas pilnvaras īstenot dažus tās noteikumus, jo īpaši pilnvaras pieņemt lēmumus, kas nepieciešami noteikumu īstenošanai saistībā ar pielāgošanu tehnikas attīstībai un saskaņošanu ar vispārējiem Savienības tiesību aktiem par pārtikas produktiem. Turklāt ar Direktīvu 2001/110/EK Komisijai ir piešķirtas pilnvaras noteikt metodes, ar kurām var verificēt medus atbilstību minētās direktīvas prasībām. Minēto pilnvaru tvērums būtu jāpārskata.
- (8) Lai nodrošinātu godīgu komercpraksi, aizsargātu patērētāju intereses un noteiktu atbilstīgas analīzes metodes, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai noteiktu kvantitatīvus kritērija “galvenokārt” parametrus attiecībā uz medus ziedu vai augu izcelsmi un putekšņu minimālo saturu filtrētā medū pēc neorganisko vai organisko piemaisījumu atdalīšanas. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ Krājums 2011, I-7419. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.).

- (9) Kopš tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Regula (EK) Nr. 178/2002 ⁽¹⁾, kura attiecas uz visiem pārtikas un barības ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmiem Savienības un valsts līmenī, Savienības vispārīgos noteikumus par pārtiku tieši piemēro produktiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2001/110/EK. Tāpēc Komisijai vairs nav nepieciešamas pilnvaras saskaņot minētās direktīvas noteikumus ar vispārīgajiem Savienības tiesību aktiem par pārtiku. Tādējādi noteikumi, ar kuriem piešķir šādas pilnvaras, būtu jāsvītro.
- (10) Pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾ pieņemšanas ir lietderīgi attiecīgos Direktīvas 2001/110/EK noteikumus saskaņot ar minēto direktīvu.
- (11) Lai dalībvalstis varētu pieņemt normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu ar šo direktīvu grozīto Direktīvu 2001/110/EK, būtu jānosaka 12 mēnešu transponēšanas periods. Šajā laikā turpina piemērot Direktīvas 2001/110/EK prasības bez grozījumiem, kas veikti ar šo direktīvu.
- (12) Lai ņemtu vērā to pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju intereses, kuri savus produktus laiž tirgū vai marķē saskaņā ar prasībām, kas piemērojamas pirms tādu valsts noteikumu piemērošanas, ar kuriem tiek transponēta ar šo direktīvu grozītā Direktīva 2001/110/EK, ir jānosaka atbilstīgi pārejas pasākumi. Tāpēc vajadzētu būt iespējamam, ka produktus, kas ir laisti tirgū vai marķēti pirms šo noteikumu piemērošanas, joprojām var izplatīt, līdz beidzas to krājumi.
- (13) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2001/110/EK.
- (14) Tā kā grozījumi saistībā ar pilnvaru piešķiršanu Komisijai attiecas tikai uz Komisijas pilnvarām, dalībvalstīm tie nav jātransponē.
- (15) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, paredzēt, ka putekšņus, kas ir medum raksturīgs dabisks komponents, nevajadzētu uzskatīt par medus sastāvdaļu, kā arī precizēt prasības par marķējumu attiecībā uz gadījumiem, kad medus izcelsme ir vairāk nekā vienā dalībvalstī vai trešā valstī, un pārskatīt Komisijai pašlaik piešķirto pilnvaru apjomu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvu 2001/110/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta 4. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) Izcelsmes valsti vai valstis, kur iegūts medus, norāda uz etiķetes.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja medus izcelsme ir vairāk nekā vienā dalībvalstī vai trešā valstī, norādi par izcelsmes valstīm var aizstāt attiecīgi ar vienu no šādām norādēm:

— “ES valstīs ražota medus maisījums”,

— “ārpus ES valstīm ražota medus maisījums”,

— “ES valstīs un ārpus ES valstīm ražota medus maisījums”.”;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2) direktīvas 2. pantā pievieno šādu punktu:

“5. Putekšņus, kas ir dabīgs, medum raksturīgs komponents, neuzskata par šīs direktīvas I pielikumā definēto produktu sastāvdaļu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011 (*) 2. panta 2. punkta f) apakšpunkta nozīmē.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).”;

3) direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

1. Šīs direktīvas 9. panta otrā punkta nolūkos Komisija, ņemot vērā starptautiskos standartus un tehnisko attīstību, ar īstenošanas aktiem, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 882/2004 (*), nosaka analīzes metodes, ar ko pārbaudīt, vai medus atbilst šīs direktīvas prasībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 7. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Kamēr šīs metodes vēl nav pieņemtas, dalībvalstis, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām, ja vien iespējams, izmanto starptautiski atzītas, validētas analīzes metodes, piemēram, tās, kas apstiprinātas *Codex Alimentarius*.

2. Lai nodrošinātu godīgu komercpraksi un aizsargātu patērētāju intereses, kā arī, lai ļautu noteikt attiecīgās analīžu metodes, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 6. pantu papildināt šo direktīvu, nosakot kvantitatīvos rādītājus saistībā ar:

- a) kritēriju “galvenokārt” attiecībā uz medus ziedu vai augu izcelsmi, kā teikts 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta pirmajā ievilkumā; un
- b) putekšņu minimālo saturu filtrētā medū pēc I pielikuma 2. panta b) apakšpunkta viii) punktā minēto neorganisko vai organisko piemaisījumu atdalīšanas.

Minētajos deleģētajos aktos Komisija paredz atbilstīgus pārejas pasākumus attiecībā uz produktiem, kas laisti tirgū pirms minēto deleģēto aktu piemērošanas dienas.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprītes tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).”;

4) direktīvas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 23. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 4. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.”;

5) direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja (“komiteja”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (*) 58. panta 1. punktu. Komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

6) regulas II pielikuma trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot I pielikuma 2. punkta b) apakšpunkta viii) punktu, nedrīkst atdalīt ne putekšņus, ne citas medum raksturīgas sastāvdaļas, izņemot gadījumus, kad tas ir neizbēgami, atdalot neorganiskos vai organiskos piemaisījumus.”

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 1. panta 1., 2. un 6. punkta un 3. panta prasības. Tās nekavējoties paziņo Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis 1. punktā minētos noteikumus piemēro no 2015. gada 24. jūnija.

3. pants

Pārejas pasākumi

Produktus, kas laisti tirgū vai marķēti pirms 2015. gada 24. jūnija saskaņā ar Direktīvu 2001/110/EK, var turpināt izplatīt, līdz beidzas to krājumi.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 585/2014/ES

(2014. gada 15. maijs)

par ES mēroga sadarbspējīgā *eCall* pakalpojuma ieviešanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/40/ES ⁽³⁾ 3. panta d) punktu viena no prioritārajām darbībām specifikāciju un standartu izstrādei un lietošanai ir saskaņoti nodrošināt ES mēroga sadarbspējīgu *eCall* pakalpojumu ("prioritārā darbība *eCall*").
- (2) Saskaņā ar Direktīvas 2010/40/ES 6. un 7. pantu Komisijai ir jāpieņem deleģētie akti par specifikācijām, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu intelektisku transporta sistēmu (ITS) ieviešanas un izmantošanas savietojamību, sadarbību un nepārtrauktību attiecībā uz prioritārajām darbībām.
- (3) Komisijas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 305/2013 ⁽⁴⁾, noteiktas specifikācijas ārkārtas izsaukumu centrālu (ĀIC) infrastruktūras modernizācijai, kas vajadzīga *eCall* izsaukumu, kas veikti, izmantojot numuru 112, pienācīgai saņemšanu un apstrādei, lai nodrošinātu saskaņotā ES mēroga *eCall* pakalpojuma savietojamību, sadarbību un nepārtrauktību.
- (4) Saskaņā ar Direktīvu 2010/40/ES Komisijai ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad pieņemta Deleģētā regula (ES) Nr. 305/2013, attiecīgā gadījumā un pēc tam, kad tā ir veikusi ietekmes izvērtēšanu, tostarp izmaksu un ieguvumu analīzi, ir jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikums saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. pantu par prioritārās darbības *eCall* ieviešanu saskaņā ar Deleģētajā regulā (ES) Nr. 305/2013 noteiktajām specifikācijām.

⁽¹⁾ OV C 341, 21.11.2013., 47. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/40/ES (2010. gada 7. jūlijs) par pamatu inteligento transporta sistēmu ieviešanai auto-transporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (OV L 207, 6.8.2010., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 305/2013 (2012. gada 26. novembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/40/ES papildina attiecībā uz sadarbspējīga ES mēroga *eCall* pakalpojuma saskaņotu nodrošināšanu (OV L 91, 3.4.2013., 1. lpp.).

- (5) Ir paredzams, ka sadarbspējīgais ES mēroga *eCall* pakalpojums, samazinot neatliekamās palīdzības dienestu reaģēšanas laiku, samazinās ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaitu Savienībā, kā arī tajos gūto traumu smagumu. Ir arī paredzams, ka sadarbspējīgais ES mēroga *eCall* pakalpojums nodrošinās sabiedrībai ietaupījumus, uzlabojot negadījumu pārvaldību un samazinot satiksmes sastrēgumus un sekundāro negadījumu skaitu.
- (6) Lai nodrošinātu pakalpojuma pilnīgu funkcionalitāti, savietojamību, sadarbspēju, nepārtrauktību un atbilstību visā Savienībā un samazinātu īstenošanas izmaksas Savienībai kopumā, visām dalībvalstīm būtu jāievieš prioritārā darbība *eCall* saskaņā ar kopīgajām specifikācijām, kas noteiktas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 305/2013. Tam nebūtu jāskar katras dalībvalsts tiesības izmantot papildu tehniskos līdzekļus, lai apstrādātu citus ārkārtas izsaukumus.
- (7) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai ar ES mēroga *eCall* pakalpojumu pārsūtītie dati tiktu izmantoti vienīgi, lai sasniegtu šā lēmuma mērķus.
- (8) Kā liecina pieredze ar citām neatliekamās palīdzības izsaukumu sistēmām, starp manuāli aktivizētajiem *eCall* izsaukumiem var būt arī palīdzības izsaukumi. Ja nepieciešams, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai īstenot visus atbilstīgos tehniskos un organizatoriskos līdzekļus minēto palīdzības izsaukumu filtrēšanai, lai nodrošinātu, ka *eCall* ĀIC apstrādā tikai īstus neatliekamās palīdzības izsaukumus.
- (9) Ņemot vērā to, ka ne visi Savienības iedzīvotāji prot izmantot ES mēroga *eCall* pakalpojumu, pirms tā ieviešanas ar Komisijas atbalstu būtu jāveic izpratnes veidošanas kampaņa, kurā iedzīvotājiem izskaidrotu jaunās sistēmas sniegtos ieguvumus un funkcijas, kā arī datu aizsardzības mehānismus. Kampaņai būtu jānotiek dalībvalstīs, un tās mērķim vajadzētu būt lietotāju informēšanai par to, kā pareizi lietot sistēmu un kā izvairīties no viltus trauksmes.
- (10) Saskaņā ar ieteikumiem, ko darba grupa par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi ("29. panta datu aizsardzības darba grupa") sniegusi savā 2006. gada 26. septembrī pieņemtajā darba dokumentā "Par *eCall* iniciatīvas datu aizsardzības un privātuma aspektiem", dalībvalstīm, ieviešot *eCall* ĀIC infrastruktūru, ir jānodrošina, ka saistībā ar *eCall* apstrādi veiktā personas datu apstrāde pilnībā atbilst personas datu aizsardzības noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK ⁽²⁾.
- (11) Ņemot vērā to, ka *eCall* izsaukumi ir neatliekamās palīdzības izsaukumi, kā tas definēts Deleģētajā regulā (ES) Nr. 305/2013, ES mēroga *eCall* pakalpojuma lietotājiem minēto izsaukumu apstrāde būtu jānodrošina bez maksas.
- (12) Atkarībā no tā, kā neatliekamās palīdzības izsaukumu apstrādi organizē katrā dalībvalstī, šādu izsaukumu pirmā saņemšana var būt publiskas iestādes vai attiecīgās dalībvalsts atzītas privātas organizācijas pārziņā. Jo īpaši *eCall* izsaukumus var apstrādāt dažādos veidos atkarībā no *eCall* aktivizācijas veida (manuāls vai automātisks).
- (13) Saskaņā ar attiecīgās valsts iestādes noteiktajām valstī piemērojamajām procedūrām datus var pārsūtīt saistītiem pakalpojumu sniedzējiem, kas definēti kā valsts iestāžu atzītas publiskas vai privātas organizācijas, kuras līdzdarbojas ar *eCall* saistīto ceļu satiksmes negadījumu apstrādes procesā (tostarp ceļu pārvaldītāji un palīdzības dienesti), un uz kuriem būtu jāattiecinā tie paši noteikumi par privātumu un datu aizsardzību kā uz *eCall* ĀIC.
- (14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, nodrošināt sadarbspējīga ES mēroga *eCall* pakalpojuma saskaņotu ieviešanu un garantēt pakalpojuma pilnīgu funkcionalitāti, savietojamību, sadarbspēju, nepārtrauktību un atbilstību visā Eiropā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un/vai privātajā sektorā, bet mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātas dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstis savā teritorijā vismaz sešus mēnešus pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas par tipa apstiprinājuma prasībām *eCall* transportlīdzekļa sistēmas izveidošanai un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK piemērošanas dienas un katrā ziņā ne vēlāk kā 2017. gada 1. oktobrī ievieš *eCall* ĀIC infrastruktūru, kas vajadzīga visu *eCall* izsaukumu pienācīgai saņemšanai un apstrādei, kuri vajadzības gadījumā ir attīrīti no izsaukumiem, kas nav ārkārtas izsaukumi, saskaņā ar specifikācijām, kas noteiktas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 305/2013, lai nodrošinātu ES mēroga sadarbspējīgā *eCall* pakalpojuma pilnīgu funkcionalitāti, savietojamību, sadarbību, nepārtrauktību un atbilstību.

2. Šā panta 1. punkts neskar katras dalībvalsts tiesības organizēt savus neatliekamās palīdzības dienestus izmaksu ziņā maksimāli efektīvi un maksimāli atbilstīgi tās vajadzībām, tostarp iespēju noraidīt izsaukumus, kas nav ārkārtas izsaukumi un kurus nedrīkstētu apstrādāt *eCall* ĀIC, jo īpaši attiecībā uz manuāli aktivizētajiem *eCall* izsaukumiem.

Šis punkts un 1. punkts neskar katras dalībvalsts tiesības ļaut attiecīgās dalībvalsts atzītām privātām organizācijām veikt dažu vai visu *eCall* saņemšanu un apstrādi saskaņā ar specifikācijām, kas noteiktas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 305/2013.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka *eCall* dienestu pārsūtītie dati tiek izmantoti vienīgi, lai sasniegtu šā lēmuma mērķus.

2. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka *eCall* izsaukumu apstrāde ES mēroga *eCall* pakalpojuma lietotājiem tiek sniegta bez maksas.

3. pants

Līdz 2015. gada 24. decembrim dalībvalstis ziņo Komisijai par šā lēmuma īstenošanā paveikto. Savos ziņojumos tās ietver vismaz to kompetento iestāžu sarakstu, kuras pilnvarotas izvērtēt *eCall* ĀIC darbības atbilstību Deleģētās regulas (ES) Nr. 305/2013 3. pantā uzskaitītajām prasībām, *eCall* ĀIC sarakstu un apkalpoto ģeogrāfisko teritoriju, atbilstības testu aprakstu un privātuma un datu aizsardzības protokolu aprakstu.

4. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka *eCall* izsaukumus var veikt no jebkuras vietas to teritorijā ar noteikumu, ka ir pieejams vismaz viens publisks mobilo bezvadu sakaru tīkls.

5. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 586/2014

(2014. gada 2. jūnijs),

ar ko paredz atkāpi no Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 attiecībā uz aizliegumu zvejojot virs aizsargājamām dzīvotnēm un minimālo attālumu no krasta un minimālo dziļumu, kas jāievēro kuģiem, kuri zvejo ar *gangui* tipa trali, noteiktos Francijas (Provansas–Alpu–Kotdazīras) teritoriālajos ūdeņos

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1967/2006, kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 5. punktu un 13. panta 5. un 10. punktu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4.panta 1. punkts aizliedz zvejot ar traliem, dragām, riņķvadiem, laivas velkamiem vadiem, no krasta velkamiem vadiem vai līdzīgiem zvejas rīkiem virs jūraszāļu audzēm, jo īpaši *Posidonia oceanica* vai citu jūras fanerogāmo augu audzēm.
- (2) Komisija var pieļaut atkāpi no Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4. panta 1. punktā noteiktā aizlieguma, ja ir izpildīti 4. panta 5. punkta nosacījumi.
- (3) Ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 1. punktu velkamos zvejas rīkus ir aizliegts izmantot līdz trīs jūras jūdžu attālumā no krasta vai līdz 50 m izobātai, ja tāds dziļums sasniegts tuvāk pie krasta.
- (4) Pēc dalībvalsts lūguma Komisija var pieļaut atkāpi no Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 1. punktā noteiktā aizlieguma, ja ir izpildīti 13. panta 5. un 9. punkta nosacījumi.
- (5) Komisija 2011. gada 18. maijā saņēma Francijas lūgumu piemērot atkāpi no minētās regulas 4. panta 1. punkta pirmās daļas, 13. panta 1. punkta pirmās daļas un 13. panta 2. punkta attiecībā uz kuģiem, kuri zvejo ar *gangui* tipa trali, noteiktos jūras apgabalos, kas atrodas Francijas teritoriālajos ūdeņos, virs *Posidonia oceanica* jūraszāļu audzēm un līdz trīs jūras jūdžu attālumā no krasta neatkarīgi no ūdens dziļuma.
- (6) Francija sniedza jaunākos zinātniskos un tehniskos pamatojumus atkāpes piemērošanai.
- (7) Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK) 2011. gada 11.–15. jūlija plenārsēdē izvērtēja Francijas iesniegto lūgumu par minēto atkāpi un ar to saistīto pārvaldības plāna projektu.
- (8) Francijas lūgtā atkāpe atbilst Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4. panta 5. punkta un 13. panta 5. un 9. punkta nosacījumiem.

⁽¹⁾ OV L 36, 8.2.2007., 6. lpp.

- (9) Šis lūgums attiecas uz kuģiem, kuru lielākais garums ir mazāks par vai vienāds ar 12 metriem un dzinēja jauda ir mazāka par vai vienāda ar 85 kW un kuri zvejo ar velkamiem grunts zvejas rīkiem *Posidonia* audzēs, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4. panta 5. punkta pirmo daļu.
- (10) Attiecīgās zvejas darbības skar aptuveni 27,5 % platības, ko sedz *Posidonia oceanica* jūraszāļu audzes un uz ko attiecas pārvaldības plāns, un 9 % jūraszāļu audžu Francijas teritoriālajos ūdeņos atbilstoši prasībām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4. panta 5. punkta pirmās daļas ii) un iii) punktā.
- (11) Pastāv zināmi ģeogrāfiskie ierobežojumi, proti, kontinentālā šelfa nelielā platība.
- (12) Zvejai nav būtiskas ietekmes uz jūras vidi.
- (13) Francijas lūgtā atkāpe ietekmē nelielu kuģu skaitu, proti, tikai 36 kuģus.
- (14) Zvejā, ko veic ar *gangui* tipa trali, daudzās dažādās mērksugas ir ekoloģiskās nišas sugas; šajā zvejniecībā raksturīgo nozvejas sastāvu, jo īpaši sugu skaita ziņā, nevar panākt ne ar vienu citu zvejas rīku. Tāpēc zveju nevar veikt ar citiem zvejas rīkiem.
- (15) Pārvaldības plāns garantē, ka nākotnē netiks palielināta zvejas piepūle, jo zvejas atļaujas tiks izdotas tikai konkrētiem 36 kuģiem, kuru kopējā zvejas piepūle ir 1 745 kW un kuriem Francija jau ir atļāvusi zvejot.
- (16) Šis lūgums attiecas uz kuģiem, kuri šajā zvejniecībā darbojas ilgāk nekā piecus gadus un saskaņā ar pārvaldības plānu, kuru Francija pieņēmusi 2014. gada 15. aprīlī ⁽¹⁾ atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1967/2006 19. panta 2. punktam.
- (17) Šie kuģi ir iekļauti sarakstā, kas paziņots Komisijai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 9. punktu.
- (18) Attiecīgās zvejas darbības ir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4. pantu, 8. panta 1. punkta h) apakšpunktu un 9. panta 3. punktu.
- (19) Attiecīgās zvejas darbības atbilst datu reģistrēšanas prasībām, kas izklāstītas Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 ⁽²⁾ 14. pantā.
- (20) Attiecīgās zvejas darbības neietekmē tādu kuģu darbības, kas izmanto citus zvejas rīkus, nevis traļus, zvejas vadus vai līdzīgus velkamos zvejas rīkus.
- (21) Tādu kuģu darbība, kas zvejo ar *gangui* tipa trali, ir reglamentēta Francijas sagatavotajā pārvaldības plānā, lai nodrošinātu, ka Regulas (EK) Nr. 1967/2006 III pielikumā minēto sugu nozveja ir minimāla.
- (22) Kuģi zvejai ar *gangui* tipa trali netiek izmantoti galvkāju zvejai.
- (23) Francijas sagatavotais pārvaldības plāns ietver zvejas darbību uzraudzības pasākumus, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4. panta 5. punkta piektajā daļā un 13. panta 9. punkta trešajā daļā.
- (24) Tāpēc lūgtās atkāpes būtu jāpiešķir.
- (25) Francijai noteiktā laikā un saskaņā ar Francijas sagatavotajā pārvaldības plānā paredzēto uzraudzības plānu būtu jāsniedz Komisijai attiecīgs ziņojums.

⁽¹⁾ JORF Nr. 0101, 2014. gada 30. aprīlis, 7452. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

- (26) Būtu jānosaka atkāpes piemērošanas ilguma ierobežojums, lai varētu nodrošināt tūlītējus koriģējošus pārvaldības pasākumus, ja Komisijai iesniegtajā ziņojumā atklātos slikts izmantotā krājuma saglabāšanās stāvoklis, un vienlaikus radītu iespēju savākt pilnīgākus zinātniskos datus, kuri kļūtu par uzlabota pārvaldības plāna pamatu.
- (27) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Zvejniecības un akvakultūras komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Atkāpes

Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4. panta 1. punktu un 13. panta 1. un 2. punktu nepiemēro Francijas teritoriālajos ūdeņos, kas pieguļ Provansas–Alpu–Kotdazīras reģiona krastam, attiecībā uz kuģiem, kuri zvejo ar *gangui* tipa trali un:

- a) kuru reģistrācijas numurs ir minēts Francijas sagatavotajā pārvaldības plānā;
- b) kuri šajā zvejniecībā darbojas ilgāk nekā piecus gadus un kuriem nākotnē netiks palielināta zvejas piepūle; un
- c) kuri ir zvejas atļaujas turētāji un darbojas saskaņā ar pārvaldības plānu, ko Francija pieņemusi atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1967/2006 19. panta 2. punktam.

2. pants

Uzraudzības plāns un ziņojums

Francija trīs gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā iesniedz Komisijai ziņojumu, kas sagatavots saskaņā ar uzraudzības plānu, kurš paredzēts 1. panta c) punktā minētajā pārvaldības plānā.

3. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas periods

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro līdz 2017. gada 6. jūnijam.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 2. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 587/2014**(2014. gada 2. jūnijs),****ar ko paredz atkāpi no Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 attiecībā uz minimālo attālumu no krasta un minimālo dziļumu, kas jāievēro kuģiem, kuri izmanto no krasta velkamos vadus, noteiktos Francijas (Langdokas–Rusijonas un Provansas–Alpu–Kotdazīras) teritoriālajos ūdeņos**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1967/2006, kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 13. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 1. punktu velkamos zvejas rīkus ir aizliegts izmantot līdz trīs jūras jūdžu attālumā no krasta vai līdz 50 m izobātai, ja tāds dziļums sasniegts tuvāk pie krasta.
- (2) Pēc dalībvalsts lūguma Komisija var pieļaut atkāpi no Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 1. punktā noteiktā aizlieguma, ja ir izpildīti 13. panta 5. un 9. punkta nosacījumi.
- (3) Komisija 2013. gada 1. oktobrī saņēma Francijas lūgumu piemērot atkāpi no minētās regulas 13. panta 1. punkta pirmās daļas attiecībā uz kuģiem, kuri izmanto no krasta velkamos vadus noteiktos jūras apgabalos, kas atrodas Francijas teritoriālajos ūdeņos, neatkarīgi no to dziļuma.
- (4) Francija sniedza jaunākos zinātniskos un tehniskos pamatojumus atkāpes piemērošanai.
- (5) Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK) 2013. gada 4.–8. novembra plenārsēdē izvērtēja Francijas iesniegto lūgumu par minēto atkāpi un ar to saistīto pārvaldības plāna projektu.
- (6) Francijas lūgtā atkāpe atbilst Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 5. un 9. punkta nosacījumiem.
- (7) Pastāv zināmi ģeogrāfiskie ierobežojumi, proti, kontinentālā šelfa nelielā platība.
- (8) Zvejai, kurā izmanto no krasta velkamos vadus, nav būtiskas ietekmes uz jūras vidi.
- (9) Francijas lūgtā atkāpe ietekmē nelielu kuģu skaitu, proti, tikai 23 kuģus.
- (10) Zveju, kurā izmanto no krasta velkamos vadus, veic seklos ūdeņos, un mērķsugas ir dažādas. Šāda veida zveju nevar veikt ar citiem zvejas rīkiem.
- (11) Pārvaldības plāns garantē, ka nākotnē netiks palielināta zvejas piepūle, jo zvejas atļaujas tiks izdotas konkrētiem 23 kuģiem, kuru kopējā zvejas piepūle ir 1 225 kW un kuriem Francija jau ir atļāvusi zvejot.
- (12) Šis lūgums attiecas uz kuģiem, kuri šajā zvejniecībā darbojas ilgāk nekā piecus gadus un saskaņā ar pārvaldības plānu, kuru Francija pieņēmusi 2014. gada 15. aprīlī ⁽²⁾ atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1967/2006 19. panta 2. punktam.
- (13) Šie kuģi ir iekļauti sarakstā, kas paziņots Komisijai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 9. punktu.
- (14) Attiecīgās zvejas darbības atbilst Regulas (EK) Nr. 1967/2006 4. panta prasībām, jo Francijas sagatavotais pārvaldības plāns skaidri aizliedz zvejot virs aizsargājamām dzīvotnēm.
- (15) Regulas (EK) Nr. 1967/2006 8. panta 1. punkta h) apakšpunkta prasības nav piemērojamas, jo tās attiecas uz traleriem.

⁽¹⁾ OVL 36, 8.2.2007., 6. lpp.⁽²⁾ JORF Nr. 0101, 30.4.2014., 7452. lpp.

- (16) Attiecībā uz prasību ievērot 9. panta 3. punktu, kas nosaka minimālo linuma acs izmēru, Komisija konstatē, ka – ņemot vērā to, ka attiecīgās zvejas darbības ir ļoti selektīvas, tām ir nebūtiska ietekme uz jūras vidi un tās netiek veiktas virs aizsargājamām dzīvotnēm, – Francija savā pārvaldības plānā ir atļāvusi atkāpties no šiem noteikumiem atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1967/2006 9. panta 7. punktam.
- (17) Attiecīgās zvejas darbības atbilst datu reģistrēšanas prasībām, kas izklāstītas Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 ⁽¹⁾ 14. pantā.
- (18) Attiecīgās zvejas darbības neietekmē tādu kuģu darbības, kas izmanto citus zvejas rīkus, nevis traļus, zvejas vadus vai līdzīgus velkamos zvejas rīkus.
- (19) Tādu kuģu darbība, kas izmanto no krasta velkamos vadus, ir reglamentēta Francijas sagatavotajā pārvaldības plānā, lai nodrošinātu, ka Regulas (EK) Nr. 1967/2006 III pielikumā minēto sugu nozveja ir minimāla.
- (20) Kuģi, kas izmanto no krasta velkamos vadus, netiek izmantoti galvkāju zvejai.
- (21) Francijas sagatavotais pārvaldības plāns ietver zvejas darbību uzraudzības pasākumus, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 9. punkta trešajā daļā.
- (22) Tāpēc lūgtā atkāpe būtu jāpiešķir.
- (23) Francijai noteiktā laikā un saskaņā ar Francijas sagatavotajā pārvaldības plānā paredzēto uzraudzības plānu būtu jāsniedz Komisijai attiecīgs ziņojums.
- (24) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 ⁽²⁾ 15. panta 11. punkts paredz, ka attiecībā uz sugām, uz kurām attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, kā noteikts minētās regulas 15. panta 1. punktā, ierobežo to, kā izmanto sugu nozveju, kurā īpatņi ir mazāki par minimālo saglabāšanas references izmēru, pieļaujot tikai izmantošanu mērķiem, kas nav tiešs patēriņš pārtikā.
- (25) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 15. panta 3. punktu Francijas sagatavotajā pārvaldības plānā ir iekļauta atkāpe no jūras organismu minimālā izmēra attiecībā uz sardīņu mazuliem, kas ir izkrauti patēriņam pārtikā un kas ir plānā reglamentēto zvejas darbību mērķsuga.
- (26) Būtu jānosaka atkāpes piemērošanas ilguma ierobežojums, lai atspoguļotu izkraušanas pienākuma spēkā stāšanās grafiku, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 1. punktā.
- (27) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Zvejniecības un akvakultūras komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Atkāpe

Regulas (EK) Nr. 1967/2006 13. panta 1. punktu nepiemēro Francijas teritoriālajos ūdeņos, kas pieguļ Langdokas–Rusijonas reģiona un Provansas–Alpu–Kotdazīras reģiona krastam, attiecībā uz kuģiem, kuri izmanto no krasta velkamos vadus un:

- kuru reģistrācijas numurs ir minēts Francijas sagatavotajā pārvaldības plānā;
- kuri šajā zvejniecībā darbojas ilgāk nekā piecus gadus un kuriem nākotnē netiks palielināta zvejas piepūle; un
- kuri ir zvejas atļaujas turētāji un darbojas saskaņā ar pārvaldības plānu, kuru Francija pieņēmusi atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1967/2006 19. panta 2. punktam.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

*2. pants***Uzraudzības plāns un ziņojums**

Francija gada laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā iesniedz Komisijai ziņojumu, kas sagatavots saskaņā ar uzraudzības plānu, kas paredzēts 1. panta c) punktā minētajā pārvaldības plānā.

*3. pants***Stāšanās spēkā un piemērošanas periods**

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro līdz 2014. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 2. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 588/2014

(2014. gada 2. jūnijs),

ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 396/2005 III un IV pielikumu attiecībā uz apelsīnu eļļas, *Phlebiopsis gigantea*, giberelskābes, *Paecilomyces fumosoroseus* celma FE 9901, *Spodoptera littoralis* kodolu poliedrozes vīrusa, *Spodoptera exigua* kodolu poliedrozes vīrusa, *Bacillus firmus* I-1582, s-abcizskābes, l-askorbīnskābes un *Helicoverpa armigera* kodolu poliedrozes vīrusa maksimālajiem atlieku līmeņiem konkrētos produktos vai uz tiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regulu (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Giberelskābes maksimālie atlieku līmeņi (MAL) ir noteikti Regulas (EK) Nr. 396/2005 III pielikuma A daļā. Attiecībā uz *Phlebiopsis gigantea*, *Paecilomyces fumosoroseus* celmu FE 9901, *Spodoptera littoralis* kodolu poliedrozes vīrusu, *Spodoptera exigua* kodolu poliedrozes vīrusu, *Bacillus firmus* I-1582, apelsīnu eļļu, s-abcizskābi, l-askorbīnskābi un *Helicoverpa armigera* kodolu poliedrozes vīrusu nav noteikti nekādi īpaši MAL, un šīs vielas nav iekļautas Regulas (EK) Nr. 396/2005 IV pielikumā, tādēļ tām piemēro sākotnējo vērtību 0,01 mg/kg, kas noteikta minētās regulas 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā.
- (2) Attiecībā uz *Phlebiopsis gigantea* ⁽²⁾, *Paecilomyces fumosoroseus* celmu FE 9901 ⁽³⁾, *Spodoptera littoralis* kodolu poliedrozes vīrusu ⁽⁴⁾, *Spodoptera exigua* kodolu poliedrozes vīrusu ⁽⁵⁾, *Bacillus firmus* I-1582 ⁽⁶⁾ un *Helicoverpa armigera* kodolu poliedrozes vīrusu ⁽⁷⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (Iestāde) secināja, ka šīs vielas nav patogēnas cilvēkiem un tādēļ nav jāveic kvantitatīvs riska novērtējums par šo vielu iedarbību uz patērētājiem. Ņemot vērā attiecīgo secinājumu, Komisija uzskata, ka šīs vielas būtu jāiekļauj Regulas (EK) Nr. 396/2005 IV pielikumā.
- (3) Trūka pilnīgas informācijas par apelsīnu eļļu, tādēļ Iestāde nevarēja izdarīt secinājumus par riskiem, kādi rodas attiecībā uz patērētājiem ⁽⁸⁾, un riska pārvaldītājiem jāturpina šā jautājuma izpēti. Dabā apelsīnu eļļa ir sastopama augos, un to izmanto kā aromatizējošu vielu medicīnā un pārtikā. Tādēļ šī viela būtu jāiekļauj Regulas (EK) Nr. 396/2005 IV pielikumā uz laiku, līdz Iestāde sniegs pamatotu atzinumu saskaņā ar 12. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Phlebiopsis gigantea*. EFSA Journal 2013;11(1):3033 (31 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2013.3033.

⁽³⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Paecilomyces fumosoroseus* strain FE 9901. EFSA Journal 2012;10(9):2869 (26 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2012.2869.

⁽⁴⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Spodoptera littoralis* nucleopolyhedrovirus. EFSA Journal 2012;10(9):2864 (33 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2012.2864.

⁽⁵⁾ EFSA BIOHAZ Panel (EFSA Panel on Biological Hazards), 2013. Scientific Opinion on the maintenance of the list of QPS biological agents intentionally added to food and feed (2013 update). EFSA Journal 2013;11(11):3449 (108 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2013.3449.

⁽⁶⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Bacillus firmus* I-1582. EFSA Journal 2012;10(10):2868 (33 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2012.2868.

⁽⁷⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Helicoverpa armigera* nucleopolyhedrovirus. EFSA Journal 2012;10(9):2865 (31 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2012.2865.

⁽⁸⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance orange oil. EFSA Journal 2013;11(2):3090 (55 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2013.3090.

- (4) Trūka pilnīgas informācijas par giberelskābi, tādēļ Iestāde nevarēja izdarīt secinājumus par riskiem, kādi rodas attiecībā uz patērētājiem ⁽¹⁾, un riska pārvaldītājiem jāturpina šā jautājuma izpēti. Dabā giberelskābe ir sastopams dažādos augos. Iestāde neierosināja MAL vīnogām, jo noskaidrojās, ka atlieku daudzums apstrādātajos un kontroles paraugos ir mazāks par kvantitatīvas noteikšanas robežu un tādējādi būtu neiespējami atšķirt ārējos un dabīgi radušos giberelīnus. Tādēļ šī viela būtu jāiekļauj Regulas (EK) Nr. 396/2005 IV pielikumā uz laiku, līdz Iestāde sniegs pamatotu atzinumu saskaņā ar 12. panta 1. punktu.
- (5) Trūka pilnīgas informācijas par s-abscizskābi, tādēļ Iestāde nevarēja izdarīt secinājumus par riskiem, kādi rodas attiecībā uz patērētājiem ⁽²⁾, un riska pārvaldītājiem jāturpina šā jautājuma izpēti. Dabā s-abscizskābe ir sastopama augos. Tāpēc šī viela būtu jāiekļauj Regulas (EK) Nr. 396/2005 IV pielikumā uz laiku, līdz Iestāde sniegs pamatotu atzinumu saskaņā ar 12. panta 1. punktu.
- (6) Attiecībā uz l-askorbīnskābi Iestāde secināja ⁽³⁾, ka ir lietderīgi to iekļaut Regulas (EK) Nr. 396/2005 IV pielikumā.
- (7) Pamatojoties uz Iestādes zinātnisko atzinumu un secinājumiem un ņemot vērā ar izskatāmo jautājumu saistītos faktorus, attiecīgie MAL grozījumi atbilst Regulas (EK) Nr. 396/2005 5. panta 1. punkta un 14. panta 2. punkta attiecīgajām prasībām.
- (8) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 396/2005.
- (9) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Regulas (EK) Nr. 396/2005 III pielikumā sleju par giberelskābi svītro.
2. Regulas IV pielikumā alfabētiskā secībā pievieno ierakstus: "aplsīnu eļļa (*)", "*Phlebiopsis gigantea*", "giberelskābe (*)", "*Paecilomyces fumosoroseus* celms FE 9901", "*Spodoptera littoralis* kodolu poliedrozes vīruss", "*Spodoptera exigua* kodolu poliedrozes vīruss", "*Bacillus firmus* I-1582", "s-abscizskābe (*)", "l-askorbīnskābe" un "*Helicoverpa armigera* kodolu poliedrozes vīruss".

(*) Vielas, kas iekļautas IV pielikumā uz laiku, līdz tiek pabeigta to vērtēšana saskaņā ar Direktīvu 91/414/EEK un EPNI iesniedz argumentētu ziņojumu saskaņā ar 12. panta 1. punktu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 2. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance gibberellic acid. EFSA Journal 2012;10(1):2507 (45 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2012.2507.

⁽²⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, 2013. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance S-abscisic acid. EFSA Journal 2013;11(8):3341 (78 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2013.3341.

⁽³⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance L-ascorbic acid. EFSA Journal 2013;11(4):3197 (54 lpp.), doi:10.2903/j.efsa.2013.3197.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 589/2014**(2014. gada 2. jūnijs),****ar ko nosaka paraugu ņemšanas un analīzes metodes dioksīnu un dioksīniem līdzīgu polihlorbifenilu (PCB) un PCB, kuri nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācijas kontrolei konkrētos pārtikas produktos un atceļ Regulu (ES) Nr. 252/2012****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprītes tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 11. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Regulā (EK) Nr. 1881/2006 ⁽²⁾ noteikta PCB, kas nav līdzīgi dioksīniem, dioksīnu un furānu maksimālā pieļaujamā koncentrācija, kā arī dioksīnu, furānu un dioksīniem līdzīgu PCB summa konkrētos pārtikas produktos.
- (2) Komisijas Ieteikumā 2013/711/ES ⁽³⁾ noteikti intervences līmeņi, lai rosinātu aktīvu pieeju polihlorbifenilzoparadioksīnu un polihlorbifenilfurānu (PCDD/PCDF) un dioksīniem līdzīgo PCB klātbūtnes samazināšanai pārtikā. Kompetentās iestādes un uzņēmēji izmanto šos intervences līmeņus, lai pievērstu uzmanību gadījumiem, kad būtu ieteicams identificēt piesārņojuma avotu un veikt pasākumus tā mazināšanai vai likvidēšanai.
- (3) Komisijas Regulā (ES) Nr. 252/2012 ⁽⁴⁾ paredzēti īpaši noteikumi par oficiālā kontrolē izmantojamo paraugu ņemšanas procedūru un analīzes metodēm.
- (4) Šajā regulā paredzētie noteikumi attiecas tikai uz dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PCB un PCB, kuri nav līdzīgi dioksīniem, paraugu ņemšanas un analīzes metodēm, kas izmantojamas, īstenojot Regulu (EK) Nr. 1881/2006 un Ieteikumu 2013/711/ES. Tie neietekmē paraugu ņemšanas stratēģiju, paraugu daudzumu un ņemšanas biežumu, kas noteikti Padomes Direktīvas 96/23/EK ⁽⁵⁾ III un IV pielikumā. Tie neietekmē paraugu ņemšanai izvirzītos kritērijus, kas noteikti Komisijas Lēmumā 98/179/EK ⁽⁶⁾.
- (5) Skrīninga analīzes metodi ar plaši pieņemamu validāciju un lielu jaudu var izmantot, lai identificētu paraugus ar ievērojamu PCDD/PCDF un dioksīniem līdzīgu PCB koncentrāciju (ieteicams atlasīt tādus paraugus, kuros pārsniegti intervences līmeņi, un nodrošināt tādu paraugu atlasīšanu, kuros tiek pārsniegta maksimālā pieļaujamā koncentrācija). PCDD/PCDF un dioksīniem līdzīgu PCB koncentrācija šajos paraugos jānosaka ar apstiprinājuma analīzes metodi. Tāpēc ir jānosaka piemērotas prasības attiecībā uz skrīninga metodi, nodrošinot, ka maksimālās pieļaujamās koncentrācijas šķietamās atbilstības attiecība ir mazāka par 5 %, un stingras prasības attiecībā uz apstiprinājuma analīzes metodēm. Turklāt, izmantojot pietiekami jutīgas apstiprinājuma metodes, ir iespējams noteikt koncentrāciju arī zemā fona diapazonā. Tas ir svarīgi, lai sekotu līdži tendencēm laikā, eksponētības novērtēšanai un maksimālās pieļaujamās koncentrācijas un intervences līmeņu atkārtotai novērtēšanai.
- (6) Lai visā Savienībā nodrošinātu saskaņotu pieeju, attiecībā uz paraugiem no ļoti lielām zivīm jāprecizē paraugu ņemšanas veids.

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 19. decembra Regula (EK) Nr. 1881/2006, ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 364, 20.12.2006., 5. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 3. decembra Ieteikums par 2013/711/ES dioksīnu, furānu un polihlorbifenilu (PHB) klātbūtnes samazināšanu barībā un pārtikā (OV L 323, 4.12.2013., 37. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2012. gada 21. marta Regula (ES) Nr. 252/2012, ar ko nosaka paraugu ņemšanas un analīzes metodes dioksīnu un dioksīniem līdzīgu polihlorbifenilu (PCB) un PCB, kuri nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācijas oficiālai kontrolei konkrētos pārtikas produktos un atceļ Regulu (EK) Nr. 1883/2006 (OV L 84, 23.3.2012., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/23/EK, ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 1998. gada 23. februāra Lēmums 98/179/EK, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par oficiālu paraugu ņemšanu, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos (OV L 65, 5.3.1998., 31. lpp.).

- (7) Vienas sugas un viena reģiona izcelsmes zivīs dioksīnu, dioksīniem līdzīgu PCB un PCB, kuri nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācija var būt atšķirīga, ja atšķiras zivs izmērs un/vai vecums. Turklāt dažādās zivs daļās var būt atšķirīga dioksīnu, dioksīniem līdzīgu PCB un PCB, kas nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācija. Tādēļ, lai visā Savienībā nodrošinātu saskaņotu pieeju, jāprecizē paraugu ņemšanas un sagatavošanas veids.
- (8) Lai visā Savienībā nodrošinātu saskaņotu piemērošanas veidu, ir ļoti svarīgi vienotā veidā paziņot un interpretēt analīžu rezultātus.
- (9) Papildus gāzu hromatogrāfijai/augstas izšķirtspējas masspektrometrijai (GC-HRMS) tehniskais progress un attīstības tendences ir pierādījušas, ka arī gāzu hromatogrāfiju/tandēma masas spektrometriju (GC-MS/MS) var izmantot kā apstiprinājuma metodi, lai pārbaudītu atbilstību maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai (ML). Tādēļ Regula (ES) Nr. 252/2012 būtu jāaizstāj ar jaunu regulu, kurā gāzu hromatogrāfija/tandēma masas spektrometrija (GC-MS/MS) būtu norādīta kā piemērota apstiprinājuma metode, ar ko pārbaudīt atbilstību maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai.
- (10) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šajā regulā piemēro I pielikumā izklāstītās definīcijas un saīsinājumus.

2. pants

Paraugus dioksīnu, furānu, dioksīniem līdzīgu PCB un PCB, kas nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācijas oficiālai kontrolei pārtikas produktos, kuri uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1881/2006 pielikuma 5. sadaļā, ņem saskaņā ar šīs regulas II pielikumā aprakstītajām metodēm.

3. pants

Paraugu sagatavošanu un analīzes dioksīnu, furānu un dioksīniem līdzīgu PCB koncentrācijas kontrolei pārtikas produktos, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1881/2006 pielikuma 5. sadaļā, veic saskaņā ar šīs regulas III pielikumā aprakstītajām metodēm.

4. pants

Analīzes PCB, kas nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācijas kontrolei pārtikas produktos, kuri uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1881/2006 pielikuma 5. sadaļā, veic saskaņā ar šīs regulas IV pielikumā aprakstītajām prasībām attiecībā uz analīzes metodēm.

5. pants

Ar šo atceļ Regulu (ES) Nr. 252/2012.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

6. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 2. jūnijā

Komisijas vārdā —
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

DEFINĪCIJAS UN SAĪSINĀJUMI

I. DEFINĪCIJAS

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas noteiktas Komisijas Lēmuma 2002/657/EK ⁽¹⁾ I pielikumā.

Papildus šīm definīcijām regulā piemēro arī turpmāk izklāstītās definīcijas.

- 1.1. "Intervences līmenis" ir konkrētās vielas koncentrācija, kas noteikta Lēmuma 2013/711/ES pielikumā un kas ir pamatā tam, lai gadījumos, kad tiek konstatēta šīs vielas paaugstināta koncentrācija, sāktu izmeklēšanu ar mērķi identificēt tās avotu.
- 1.2. "Skrīninga metodes" ir metodes, ko izmanto to paraugu atlasei, kuros PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB koncentrācija pārsniedz maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni. Tās nodrošina iespēju rentabli apstrādāt lielu daudzumu paraugu, tādējādi uzlabojot izredzes atklāt jaunus incidentus ar augstu patērētāju eksponētību un apdraudējumu to veselībai. Skrīninga metožu pamatā ir bioanalīzes vai GC-MS metodes. Rezultātus no paraugiem, kas pārsniedz robežvērtību, lai pārbaudītu atbilstību maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai, pārbauda ar pilnīgu atkārtotu analīzi no sākotnējā parauga, izmantojot apstiprinājuma metodi.
- 1.3. "Apstiprinājuma metodes" ir metodes, ar kurām iegūst pilnīgu informāciju vai papildu informāciju, kas vajadzīga PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB precīzai kvalitatīvai un kvantitatīvai noteikšanai maksimālajā koncentrācijā vai, vajadzības gadījumā, intervences līmenī. Šādas metodes izmanto gāzu hromatogrāfiju/augstas izšķirtspējas maspektrometriju (GC-HRMS) vai gāzu hromatogrāfiju/tandēma masas spektrometriju (GC-MS/MS).
- 1.4. "Bioanalīzes metodes" ir metodes, kas balstītas uz tādu bioloģisko principu izmantošanu kā, piemēram, šūnu testi, receptoru testi vai imūntesti. Tās nesniedz rezultātus radniecīgas vielas līmenī, bet gan vienīgi norāda ⁽²⁾ toksiskuma ekvivalenta (TEQ) līmeni, izteiktu bioanalīzes ekvivalentos (BEQ), lai atzītu to, ka ne visi parauga ekstraktā esošie savienojumi, kas rada signālu testā, var atbilst visām TEQ principa prasībām.
- 1.5. "Biotesta acīmredzamā atgūstamība" ir BEQ līmenis, ko aprēķina, pamatojoties uz TCDD vai PCB 126 kalibrēšanas līkni, koriģētu ar tukšo paraugu un tad sadalītu ar TEQ līmeni, kas noteikts, izmantojot apstiprinājuma metodi. Nolūks ir koriģēt tādus faktorus kā PCDD/PCDF un dioksīniem līdzīgu savienojumu zudumu ekstrakcijas un attīrīšanas posmos, vienlaikus ekstrahētos savienojumus, kas palielina vai samazina signālu (agoniska vai antagoniska ietekme), līknes atbilstības kvalitāti vai atšķirības starp TEF un relatīvās spējas (REP) vērtībām. Biotesta acīmredzamo atgūstamību aprēķina, pamatojoties uz piemērotiem standartparaugiem ar reprezentatīvām radniecīgām vielām maksimālajā koncentrācijā vai intervences līmenī.
- 1.6. "Daļēji kvantitatīvās metodes" ir metodes, ar ko var iegūt aptuvenu informāciju par iedomātās analizējamās vielas koncentrāciju, ja skaitliskais rezultāts neatbilst kvantitatīvo metožu prasībām.
- 1.7. "Pieņemta īpašā kvantitatīvās noteikšanas robeža atsevišķām radniecīgām vielām paraugā" ir zemākā analizējamās vielas koncentrācija, ko var izmērīt ar pietiekamu statistisku ticamību, kas atbilst identifikācijas kritērijiem, kuri aprakstīti starptautiski atzītos standartos, piemēram, standartā EN 16215:2012 (Dzīvnieku barība – dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PCB noteikšana ar GC/HRMS un indikatoru PCB noteikšana ar GC/HRMS) un/vai EPA 1613. un 1668. metodes pārskatītajā redakcijā.

Atsevišķas radniecīgas vielas kvantitatīvās noteikšanas robežu var identificēt kā:

- a) analizējamās vielas koncentrācija parauga ekstraktā, kas izraisa atbilstošu reakciju pie diviem dažādiem joniem, kurus uzrauga ar signāla/trokšņa attiecību 3:1 mazāk jutīgam izejas datu signālam;

vai, ja tehnisku iemeslu dēļ signāla/trokšņa attiecības aprēķins nenodrošina ticamus rezultātus,

- b) zemākais koncentrācijas punkts kalibrēšanas līknē, kas dod pieņemamu ($\leq 30\%$) un pastāvīgu (ko mēra vismaz analītisko paraugu sēriju sākumā un beigās) novirzi no vidējās signāla relatīvās attiecības pret masas vienību, ko aprēķina visiem kalibrēšanas līknes punktiem katrā paraugu sērijā ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 14. augusta Lēmums 2002/657/EK, ar ko īsteno Padomes Direktīvu 96/23/EK par analīzes metožu veiktspēju un rezultātu interpretēšanu (OV L 221, 17.8.2002., 8. lpp.).

⁽²⁾ Bioanalīzes metodes neattiecas konkrēti uz radniecīgajām vielām, kas iekļautas toksiskuma ekvivalenta koeficienta (TEF) shēmā. Parauga ekstraktā, kas veido kopējo signālu, var ietilpt citi strukturāli saistīti AhR-aktīvi savienojumi. Tāpēc bioanalīzes rezultāti nevar būt aplēse, bet drīzāk gan norāde par TEQ līmeni paraugā.

⁽³⁾ LOQ aprēķina pēc zemākā koncentrācijas punkta, ņemot vērā iekšējos standartus un parauga daudzumu.

- 1.8. "Lielākais analītiskais rezultāts" ir jēdziens, kas paredz kvantitatīvās noteikšanas robežas izmantošanu attiecībā uz katru kvantitatīvi nenoteiktās radniecīgās vielas daļu.
- 1.9. "Zemākais analītiskais rezultāts" ir jēdziens, kas paredz nulles izmantošanu attiecībā uz katru kvantitatīvi nenoteiktās radniecīgās vielas daļu.
- 1.10. "Vidējais analītiskais rezultāts" ir jēdziens, kas paredz puses no kvantitatīvās noteikšanas robežas izmantošanu katras kvantitatīvi nenoteiktās radniecīgās vielas daļas aprēķināšanai.
- 1.11. "Partija" ir identificējams pārtikas daudzums, ko piegādā vienā reizē un kam ir oficiāli noteikti kopīgi raksturlielumi, piemēram, izcelsme, šķirne, iepakojuma veids, iepakotājs, nosūtītājs vai marķējums. Zivju un zvejniecības produktu gadījumā arī zivju lielumam jābūt salīdzināmam. Ja vienā sūtījumā esošo zivju lielums un/vai svars nav salīdzināms, sūtījumu tomēr var uzskatīt par partiju, tikai jāpielieto īpaša paraugu ņemšanas procedūra.
- 1.12. "Apakšpartija" ir lielas partijas daļa, kas izraudzīta paraugu ņemšanai, izmantojot noteiktu paraugu ņemšanas metodi. Katrai apakšpartijai jābūt fiziski nodalītai un identificējamai.
- 1.13. "Elementārparaugs" ir tāda materiāla daudzums, kas ņemts kādā vienā partijas vai apakšpartijas vietā.
- 1.14. "Kopparaugs" ir visu no partijas vai apakšpartijas ņemto elementārparaugu kopums.
- 1.15. "Laboratorijas paraugs" ir analīzēm laboratorijā paredzēta kopparauga reprezentatīva daļa vai daudzums.

II. LIETOTIE SAĪSINĀJUMI

BEQ	bioanalīzes ekvivalenti
GC	gāzu hromatogrāfija
HRMS	augstas izšķirtspējas masspektrometrija
LRMS	zemas izšķirtspējas masspektrometrija
MS/MS	tandēma masspektrometrija
PCB	polihlorbifenili
PCDD	polihlordibenzo-p-dioksīni
PCDF	polihlordibenzofurāni
QC	kvalitātes kontrole
REP	relatīvā spēja
TEF	toksiskuma ekvivalenta koeficients
TEQ	toksiskuma ekvivalenti
TCDD	tetrahlordibenzodioksīns
U	paplašinātā mērījuma neprecizitāte

II PIELIKUMS

PARAUGU ŅEMŠANAS METODES DIOKSĪNU (PCDD/PCDF), DIOKSĪNIEM LĪDZĪGU PCB UN PCB, KAS NAV LĪDZĪGI DIOKSĪNIEM, KONCENTRĀCIJAS OFICIĀLAI KONTROLEI KONKRĒTOS PĀRTIKAS PRODUKTOS

I. DARBĪBAS JOMA

Paraugus dioksīnu (PCDD/PCDF), dioksīniem līdzīgu PCB un PCB, kas nav līdzīgi dioksīniem, koncentrācijas oficiālajai kontrolei pārtikas produktos ņem saskaņā ar šajā pielikumā aprakstītajām metodēm. Tādā veidā iegūtos kopparaugus uzskata par reprezentatīviem attiecīgajām partijām vai apakšpartijām, no kurām tie ņemti. Atbilstību maksimālajai pieļaujamai koncentrācijai, kas noteikta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1881/2006, ar kuru nosaka konkrētu piesārņotāju maksimālo pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos, konstatē, ņemot vērā laboratorijas paraugus kvantitatīvi noteikto koncentrāciju.

II. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. Personāls

Paraugu ņemšanu veic pilnvarota persona, kuru izraudzījusies dalībvalsts.

2. Materiāls, no kā ņem paraugus

No katras pārbaudāmās partijas vai apakšpartijas paraugus ņem atsevišķi.

3. Piesardzības pasākumi

Ņemot paraugus un gatavojot paraugus, jāveic piesardzības pasākumi, lai nepieļautu paraugu izmaiņas, kas varētu ietekmēt dioksīnu un PCB saturu tajos, nevēlami ietekmēt analīzi vai padarīt kopparaugus nerepresentatīvus.

4. Elementārparaugi

Cik iespējams, elementārparaugus ņem dažādās partijas vai apakšpartijas vietās. Atkāpes no šīs procedūras jāreģistrē šā pielikuma II.8. punktā paredzētajā paraugu ņemšanas protokolā.

5. Kopparauga sagatavošana

Kopparaugu veido, apvienojot elementārparaugus. Tā masa ir vismaz 1 kg, izņemot gadījumus, kad tas nav iespējams, piemēram, ja paraugam ņem vienu iepakotu vienību vai ja produktam ir ļoti augsta komerciālā vērtība.

6. Paralēlie paraugi

Paralēlos paraugus prasību izpildes, apstiprināšanas un kontroles nolūkiem ņem no homogenizēta kopparauga, ja tas nav pretrunā noteikumiem dalībvalstu pārtikas nozares uzņēmēju tiesībās. Prasību izpildes nolūkiem laboratorijas paraugiem jābūt vismaz tik lieliem, lai vajadzības gadījumā varētu veikt atkārtotas analīzes.

7. Paraugu iepakošana un pārsūtīšana

Katru paraugu ievieto tīrā inerta materiāla konteinerā, kas pietiekami aizsargā pret piesārņojumu, no analizējamo vielu zudumiem, kuri rodas, tiem adsorbējoties uz konteineru iekšējās sienas, kā arī pret bojājumiem/zudumiem, kas rodas transportēšanas laikā. Veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu jebkuras tādas izmaiņas parauga sastāvā, kas varētu rasties, to pārvadājot vai glabājot.

8. Paraugu plombēšana un marķēšana

Katru oficiālam lietojumam ņemtu paraugu plombē parauga ņemšanas vietā un identificē saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikumiem.

Par katru paraugu ņemšanu raksta protokolu, nodrošinot to, ka katru partiju var nepārprotami identificēt, un norādot paraugu ņemšanas vietu un dienu, kā arī visu analīžu veicējiem noderīgo papildu informāciju.

III. PARAUGU ŅEMŠANAS PLĀNS

Ar paraugu ņemšanas metodi nodrošina, ka kopparaugs ir reprezentatīvs pārbaudāmajai (apakš)partijai.

1. Partiju sadalīšana apakšpartijās

Lielas partijas sadala apakšpartijās ar nosacījumu, ka apakšpartijas var fiziski nošķirt. Ražojumiem, ko pārdod lielos beztaras apjomos (piemēram, augu eļļas), piemēro 1. tabulu. Citiem ražojumiem piemēro 2. tabulu. Tā kā apakšpartiju svars ne vienmēr precīzi sakrīt, tas nedrīkst pārsniegt vidējo aritmētisko apakšpartijas svaru par vairāk nekā 20 %.

1. tabula

Partiju sadalīšana apakšpartijās liela apjoma beztaras ražojumiem

Partijas svars (t)	Apakšpartiju svars vai skaits
$\geq 1\,500$	500 tonnas
> 300 un $< 1\,500$	3 apakšpartijas
≥ 50 un ≤ 300	100 tonnas
< 50	—

2. tabula

Partiju sadalīšana apakšpartijās (citi ražojumi)

Partijas svars (t)	Apakšpartiju svars vai skaits
≥ 15	15–30 tonnas
< 15	—

2. Elementārparaugu skaits

No visiem elementārparaugiem izveidotā kopparauga masa ir vismaz 1 kg (sk. šā pielikuma II.5. punktu).

Minimālais elementārparaugu skaits, kas jāņem no vienas partijas vai apakšpartijas, norādīts 3. un 4. tabulā.

Šķidrājiem beztaras ražojumiem partija un apakšpartija tieši pirms paraugu ņemšanas ir kārtīgi jāsamaisa manuāli vai mehāniski, bet tikai tik daudz, lai nepasliktinātu ražojuma kvalitāti. Šādi attiecīgajā partijā vai apakšpartijā var iegūt vienmērīgu piesārņotāju koncentrāciju. Tādēļ kopparauga veidošanai pietiek ar trijiem no partijas vai apakšpartijas ņemtiem elementārparaugiem.

Visu elementārparaugu masa ir aptuveni vienāda. Elementārparauga masa ir vismaz 100 gramu.

Atkāpes no šīs procedūras reģistrē šā pielikuma II.8. punktā paredzētajā protokolā. Saskaņā ar noteikumiem Lēmumā 97/747/EK, ar ko nosaka, cik daudz un cik bieži ņem paraugus, kas paredzēti ar Direktīvu 96/23/EK, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, vistu olu kopparaugā ir vismaz 12 olu (attiecībā uz beztaras partijām un partijām, kas sastāv no atsevišķiem iepakojumiem, piemēro 3. un 4. tabulu).

3. tabula

No katras partijas vai apakšpartijas ņemamo elementārparaugu minimālais skaits

Partijas/apakšpartijas svars vai tilpums (kilogramos vai litros)	Minimālais elementārparaugu skaits, kas jāņem
< 50	3
50 līdz 500	5
> 500	10

Ja partija vai apakšpartija sastāv no atsevišķiem iepakojumiem vai vienībām, tad kopparauga izveidošanai ņem tādu iepakojumu vai vienību skaitu, kāds norādīts 4. tabulā.

4. tabula

Iepakojumu vai vienību (elementārparaugu) skaits, ko ņem, lai izveidotu kopparaugu, ja partija vai apakšpartija sastāv no atsevišķiem iepakojumiem vai vienībām

Iepakojumu vai vienību skaits partijā/apakšpartijā	Iepakojumu vai vienību skaits, kas jāņem
1 līdz 25	vismaz 1 iepakojums vai vienība
26 līdz 100	aptuveni 5 %, vismaz 2 iepakojumi vai vienības
> 100	aptuveni 5 %, ne vairāk par 10 iepakojumiem vai vienībām

3. Īpaši noteikumi par paraugu ņemšanu no partijām, kurās ir veselas zivis ar salīdzināmu svaru un lielumu

Zivju izmēru un svaru uzskata par salīdzināmiem, ja tie neatšķiras vairāk kā par 50 %.

No partijas ņemamo elementārparaugu skaits ir norādīts 3. tabulā. No visiem elementārparaugiem izveidotā kopparauga masa ir vismaz 1 kg (sk. II.5. punktu).

- Ja partijā, no kuras ņemams paraugs, ir mazas zivis (atsevišķas zivs svars aptuveni < 1 kg), kopparaugam kā elementārparaugu ņem visu zivi. Ja šādi iegūtais kopparaugs sver vairāk par 3 kg, elementārparaugi var sastāvēt no kopparaugu veidojošo zivju vidējās daļas, kas katra sver vismaz 100 gramu. Parauga homogenizēšanai izmanto visu daļu, uz kuru attiecas maksimālā pieļaujamā koncentrācija.

Zivs vidējā daļā ir tās smaguma centrs. Tas lielākoties atrodas tās muguras spurā (ja zivij ir muguras spura) vai tieši vidū starp žaunu atveri un anālo atveri.

- Ja partijā, no kuras ņemams paraugs, ir lielākas zivis (atsevišķas zivs svars ir lielāks par aptuveni 1 kg), elementārparaugu veido zivs vidējā daļa. Katrs elementārparaugs sver vismaz 100 gramus.

Vidēja lieluma zivīm (apmēram 1–6 kg) elementārparaugu ņem, zivs vidējā daļā nogriežot sloksni zivs gaļas no mugurkaula līdz vēderdaļai.

Ļoti lielām zivīm (piemēram, smagākām par 6 kg) elementārparaugu ņem no gaļas zivs labajā pusē (frontālais skats) pie dorsālā laterālā muskuļa zivs vidējā daļā. Ja, ņemot šādu paraugu zivs vidējā daļā, tiktu ievērojami mazināta tās tirdzniecības vērtība, šādu paraugu var aizstāt ar trim elementārparaugiem, kas katrs sver vismaz 350 gramus, neatkarīgi no partijas lieluma, vai – pastāv alternatīva iespēja tikpat lielu elementārparaugu, kurš uzskatāms par reprezentatīvu dioksīnu koncentrācijai visā zivī, ņemt no muskuļu gaļas, kas atrodas zivs astes daļā, un no muskuļu gaļas, kura atrodas tuvu tās pašas zivs galvas daļai.

4. Paraugu ņemšana no zivju partijām, kurās ir veselas zivis ar dažādiem izmēriem un/vai svaru

- Piemēro III.3. punkta noteikumus par parauga veidošanu.
- Ja kāds zivs izmērs vai svars ir pārsvarā (apmēram 80 % vai vairāk no partijas apjoma), paraugu ņem no šā pārsvarā esošā izmēra vai svara zivīm. Šo paraugu uzskata par reprezentatīvu attiecībā uz visu partiju.
- Ja neviens zivs izmērs vai svars nav pārsvarā, jānodrošina, lai paraugam izvēlētais zivs būtu reprezentatīvas attiecībā uz partiju. Īpaši ieteikumi saistībā ar šādiem gadījumiem ir sniegti *Guidance on sampling of whole fishes of different size and/or weight* ("Vadlīnijas paraugu atļasei no dažāda lieluma un/vai svara veselām zivīm") ⁽¹⁾.

5. Paraugu ņemšana mazumtirdzniecības posmā

Pārtikas paraugu ņemšana mazumtirdzniecības posmā pēc iespējas jāveic saskaņā ar paraugu ņemšanas nosacījumiem, kas noteikti šā pielikuma III.2. punktā.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm

Ja tas nav iespējams, mazumtirdzniecības posmā var izmantot alternatīvu paraugu ņemšanas procedūru, ja tā nodrošina partijai vai apakšpartijai pietiekami reprezentatīvu paraugu iegūšanu.

IV. PARTIJAS VAI APAKŠPARTIJAS ATBILSTĪBA SPECIFIKĀCIJAI

1. Attiecībā uz PCB, kas nav līdzīgi dioksīniem

Ievērojot mērījumu neprecizitāti, partiju pieņem, ja analīzes rezultāts nepārsniedz Regulā (EK) Nr. 1881/2006 noteikto tādu PCB maksimālo pieļaujamo koncentrāciju, kuri nav līdzīgi dioksīniem.

Partija tiek uzskatīta par neatbilstošu maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1881/2006, ja lielākais analītiskais rezultāts, kas apstiprināts otrreizējā analizē (*), pārsniedz maksimālo pieļaujamo koncentrāciju, ņemot vērā mērījumu neprecizitāti. Atbilstības pārbaudei izmanto divu noteikšanu vidējo vērtību, ņemot vērā mērījumu neprecizitāti.

Mērījumu neprecizitāti var ņemt vērā saskaņā ar vienu no šādām pieejām:

- aprēķinot izvērsto neprecizitāti, izmantojot paplašinājuma koeficientu 2, kas nodrošina aptuveni 95 % ticamības līmeni. Partija vai apakšpartija nav atbilstoša, ja, atņemot U (paplašinātā mērījuma neprecizitāte) no aprēķinātās vērtības, iegūtā vērtība ir virs noteiktās atļautās robežas,
- nosakot izšķiršanas robežu (CCa) saskaņā ar noteikumiem Lēmumā 2002/657/EK (lēmuma I pielikuma 3.1.2.5. punkts – vielas, kurām ir noteikta atļautā robeža). Partija vai apakšpartija nav atbilstoša, ja aprēķinātā vērtība ir vienāda ar CCa vai lielāka par to.

Iepriekš minētos noteikumus piemēro analīžu rezultātiem, kas iegūti, analizējot oficiālai kontrolei ņemtu paraugu. Analīzēm, kas vajadzīgas aizstāvības vai arbitrāžas vajadzībām, piemēro attiecīgās valsts tiesību normas.

2. Attiecībā uz dioksīniem (PCDD/PCDF) un dioksīniem līdzīgiem PCB

Partiju pieņem, ja rezultāti, kurus iegūst tādā atsevišķā analizē:

- ko veic, izmantojot skrīninga metodi ar šķietamās atbilstības attiecību zemāku par 5 %, liecina par to, ka koncentrācija nepārsniedz attiecīgo maksimālo pieļaujamo koncentrāciju, kas Regulā (EK) Nr. 1881/2006 noteikta attiecībā uz PCDD/F un PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summu,
- ko veic, izmantojot apstiprinājuma metodi, nepārsniedz attiecīgo maksimālo pieļaujamo koncentrāciju, kas Regulā (EK) Nr. 1881/2006 noteikta attiecībā uz PCDD/F un PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summu, ņemot vērā mērījumu neprecizitāti.

Skrīninga testos robežvērtību nosaka, lai lemtu par atbilstību attiecīgajai maksimālajai pieļaujamai koncentrācijai, kas noteikta attiecībā uz PCDD/F vai PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summu.

Partija tiek uzskatīta par neatbilstošu maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1881/2006, ja lielākais analītiskais rezultāts, kas iegūts ar apstiprinājuma metodi un apstiprināts otrreizējā analizē (**), acīmredzami pārsniedz maksimālo pieļaujamo koncentrāciju, ņemot vērā mērījumu neprecizitāti. Atbilstības pārbaudei izmanto divu noteikšanu vidējo vērtību, ņemot vērā mērījumu neprecizitāti.

Mērījumu neprecizitāti var ņemt vērā saskaņā ar vienu no šādām pieejām:

- aprēķinot izvērsto neprecizitāti, izmantojot paplašinājuma koeficientu 2, kas nodrošina aptuveni 95 % ticamības līmeni. Partija vai apakšpartija nav atbilstoša, ja, atņemot U (paplašinātā mērījuma neprecizitāte) no aprēķinātās vērtības, iegūtā vērtība ir virs noteiktās atļautās robežas, Ja PCDD/F un dioksīniem līdzīgus PCB nosaka atsevišķi, atsevišķo PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB analīžu rezultātu aprēķinātā izvērstās neprecizitātes summa ir jāizmanto kā PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summas aprēķinātā izvērstā neprecizitāte,
- nosakot izšķiršanas robežu (CCa) saskaņā ar noteikumiem Lēmumā 2002/657/EK (šā lēmuma I pielikuma 3.1.2.5. punkts – vielas, kurām ir noteikta atļautā robeža), partija vai apakšpartija nav atbilstoša, ja aprēķinātā vērtība ir vienāda ar CCa vai lielāka par to.

Iepriekš minētos noteikumus piemēro analīžu rezultātiem, kas iegūti, analizējot oficiālai kontrolei ņemtu paraugu. Analīzēm, kas vajadzīgas aizstāvības vai arbitrāžas vajadzībām, piemēro attiecīgās valsts tiesību normas.

(*) Otrreizēja analīze ir nepieciešama, ja pirmās noteikšanas rezultāti, piemērojot apstiprinājuma metodes ar ¹³C-marķētiem iekšējiem standartiem attiecīgajām analizējamām vielām, nav atbilstoši. Otrreizēja analīze ir nepieciešama, lai nepieļautu savstarpēju piesārņošanu vai paraugu nejausu sajaukšanos. Ja analīze tiek veikta sakarā ar piesārņojumu, otrreizēju analīzi apstiprinājuma gūšanai var neveikt, ja iespējams izsekot tam, ka analīzei atlasītie paraugi ir saistīti ar notikušo piesārņojumu un konstatētais līmenis ir ievērojami augstāks par maksimālo pieļaujamo koncentrāciju.

(**) Intervences līmeņa kontroles nolūkā veiktās otrreizējās analīzes skaidrojums un prasības identiskas tam, kā norādīts (*) zemsivītras piezīmē attiecībā uz maksimālo pieļaujamo koncentrāciju.

V. INTERVENCES LĪMEŅA PĀRSNIEGŠANA

Intervences līmeni izmanto paraugu atlasei gadījumos, kad ir jāidentificē piesārņojuma avots un jāveic pasākumi tā samazināšanai vai likvidēšanai. Ar skrīninga metodēm tiek noteiktas atbilstīgas robežvērtības šo paraugu atlasei. Ja nepieciešami nozīmīgi pasākumi, lai identificētu avotu un samazinātu vai likvidētu piesārņojumu, var būt lietderīgi apstiprināt intervences līmeņa pārsniegšanu atkārtotā analizē, kura veikta ar apstiprinājuma metodi un ņemot vērā mērījuma neprecizitāti (**).

III PIELIKUMS

PARAUGU GATAVOŠANA UN PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ANALĪZES METODĒM, KO IZMANTO DIOKSĪNU (PCDD/PCDF) UN DIOKSĪNIEM LĪDZĪGU PCB KONCENTRĀCIJAS KONTROLEI NOTEIKTOS PĀRTIKAS PRODUKTOS

1. PIEMĒROŠANAS JOMA

Šajā pielikumā noteiktās prasības jāpiemēro gadījumos, kad pārtikas produktu analīzi veic 2,3,7,8-aizvietoto polihlordibenzo-p-dioksīnu un polihlordibenzofurānu (PCDD/F) un dioksīniem līdzīgu polihlorbifenilu (dioksīniem līdzīgu PCB) koncentrācijas oficiālai kontrolei un citām regulatīvām vajadzībām.

PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB klātbūtnes uzraudzību pārtikas produktos var veikt, izmantojot divu dažādu veidu analīzes metodes:

a) **Skrīninga metodes**

Skrīninga metožu mērķis ir atlasīt tos paraugus, kuros PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB koncentrācija pārsniedz maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni. Skrīninga metodēm jānodrošina iespēja rentabli apstrādāt lielu daudzumu paraugu, tādējādi uzlabojot izredzes atklāt jaunus incidentus ar augstu patērētāju eksponētību un apdraudējumu to veselībai. To piemērošanā jācenšas izvairīties no šķietamās atbilstības rezultātiem. Tās var ietvert bioanalīzes metodes un GC-MS metodes.

Skrīninga metodes analīzes rezultātu salīdzina ar robežvērtību, sniedzot "jā/nē" atbildi uz jautājumu par maksimālās pieļaujamās koncentrācijas vai intervences līmeņa iespējamo pārsniegšanu. PCDD/F un PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summas koncentrācija paraugos, kas iespējams neatbilst maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai, ir jānosaka/jāapstiprina, izmantojot apstiprinājuma metodi.

Turklāt skrīninga metodes var norādīt par PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB līmeni paraugā. Ja piemēro bioanalīzes skrīninga metodes, rezultātu izsaka bioanalīzes ekvivalentos (BEQ), savukārt, ja piemēro fizikāli ķīmiskās GC-MS metodes, to izsaka toksiskuma ekvivalentos (TEQ). Skrīninga metožu skaitliski izteiktie rezultāti ir piemēroti, lai pierādītu atbilstību vai iespējamu neatbilstību vai intervences līmeņu pārsniegšanu un norādītu koncentrācijas atbilstošo diapazonu, ja turpmāk piemērotas apstiprinājuma metodes. Tās nav piemērotas tādiem nolūkiem kā fona līmeņu novērtēšanai, uzņemta daudzuma novērtēšanai, līmeņu tendenču sekošanai laikā vai maksimālās pieļaujamās koncentrācijas un intervences līmeņa atkārtotai novērtēšanai.

b) **Apstiprinājuma metodes**

Apstiprinājuma metodes ļauj nepārprotami identificēt un kvantitatīvi noteikt PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB klātbūtni paraugā un sniedz pilnu informāciju par radniecīgo vielu pamatu. Tādēļ šīs metodes ļauj kontrolēt maksimālo pieļaujamo koncentrāciju un intervences līmeni, tostarp apstiprināt rezultātus, kas iegūti, izmantojot skrīninga metodes. Turklāt rezultāti var tikt izmantoti citiem nolūkiem, piemēram, lai noteiktu zemus fona līmeņus pārtikas uzraudzībā, uzraudzītu tendences laikā, novērtētu populācijas eksponētību un izveidotu datubāzi intervences līmeņa un maksimālās pieļaujamās koncentrācijas iespējamai atkārtotai novērtēšanai. Turklāt tiem ir būtiska nozīme arī radniecīgo struktūru noteikšanā, lai identificētu iespējamā piesārņojuma avotu. Šādās metodēs izmanto GC-HRMS. Lai apstiprinātu atbilstību vai neatbilstību maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai, var izmantot arī GC-MS/MS.

2. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

Lai aprēķinātu toksiskuma ekvivalentu (TEQ) koncentrāciju, attiecīgajā paraugā ietilpstošo atsevišķo vielu koncentrāciju reizinā ar šo vielu toksiskuma ekvivalenta koeficientu (TEF), ko noteikusi Pasaules Veselības organizācija un kas norādīts šā pielikuma papildinājumā, un rezultātus pēc tam summē, iegūstot dioksīniem līdzīgo savienojumu kopējo koncentrāciju, kura izteikta kā TEQ.

Skrīninga un apstiprinājuma metodes var piemērot noteiktas matricas kontrolē vienīgi tad, ja šīs metodes ir pietiekami jutīgas, lai ar tām varētu noteikt koncentrācijas ticamību attiecībā uz maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni.

3. KVALITĀTES NODROŠINĀŠANAS PRASĪBAS

- Jāveic pasākumi, lai nevienā paraugu ņemšanas un analīzes posmā nepieļautu paraugu savstarpēju piesārņošanu.
- Paraugi jāglabā un jātransportē stikla, alumīnija, polipropilēna vai polietilēna traukos, kas piemēroti glabāšanai un neietekmē PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB koncentrāciju paraugos. No parauga trauka jānotīra papīra putekļu paliekas.

- Paraugi jāglabā un jātransportē tā, lai nodrošinātu attiecīgo pārtikas produktu paraugu integritāti.
- Vajadzības gadījumā katru laboratorijas paraugu rūpīgi sasmalcina un rūpīgi samaisa, izmantojot apstrādi, kas nodrošina pilnīgu homogenizāciju (piemēram, samaļ tā, lai paraugs pilnībā izietu caur 1 mm sietu); pārlietu mitri paraugi pirms sasmalcināšanas jāizžāvē.
- Ļoti svarīgi pārbaudīt, kā reaģenti, stikla trauki un aprīkojums ietekmē uz TEQ un BEQ balstītus rezultātus.
- Tukšo analīzi veic, izpildot visu analītisko procedūru bez analizējamā parauga.
- Bioanalīzes metožu gadījumā ir ļoti svarīgi pārbaudīt, vai analīzē izmantotie stikla trauki un šķīdinātāji nesatur savienojumus, kas traucētu nosakāmo savienojumu konstatēšanu darba diapazonā. Stikla trauki jāskalo ar šķīdinātājiem un/vai jākarsē temperatūrā, kas piemērota tam, lai notīrītu PCDD/F, dioksīnam līdzīgu savienojumu un traucējošo savienojumu pēdas no to virsmas.
- Ekstrakcijai izmantojamā parauga daudzumam jābūt pietiekami liels, lai tiktu ievērotas prasības attiecībā uz pietiekami zemu darba diapazonu, kurā ietilpst pieļaujamā koncentrācija vai intervences līmenis.
- Īpašajām paraugu sagatavošanas procedūrām, ko izmanto attiecīgajiem produktiem, jāatbilst starptautiski pieņemtām vadlīnijām.
- Pārbaudot zivis, tām ir jānoņem āda, jo maksimālā koncentrācija attiecas uz muskuļu gaļu bez ādas. Tomēr visa atlikusī muskuļu gaļa un taukaudi ādas iekšpusē ir uzmanīgi un pilnībā jānokasa no ādas, un šie muskuļu gaļas un taukaudu atlikumi ir jāpievieno analizējamajam paraugam.

4. PRASĪBAS LABORATORIJĀM

- Lai garantētu, ka laboratorijas izmanto kvalitātes sistēmu analītisko rezultātu kvalitātes nodrošināšanai, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ noteikumiem tās jāakreditē atzītā iestādē, kas darbojas saskaņā ar ISO Guide 58. Laboratorijas akreditē atbilstīgi EN ISO/IEC 17025 standartam.
- Laboratoriju kompetence ir pastāvīgi jāapliecina, tām sekmīgi piedaloties starplaboratoriju pētījumos, kuros kvantitatīvi nosaka PCDD/F un dioksīniem līdzīgus PCB attiecīgajās pārtikas matricās un koncentrācijas diapazonos.
- Laboratorijas, kas piemēro skrīninga metodes paraugu regulārai pārbaudei, gan kvalitātes kontrolē, gan aizdomīgo paraugu analīzes rezultātu apstiprināšanā izveido ciešu sadarbību ar laboratorijām, kuras piemēro apstiprinājuma metodi.

5. PAMATPRASĪBAS, KAS JĀIEVĒRO, VEICOT ANALĪZES PROCEDŪRAS DIOKSĪNU (PCDD/F) UN DIOKSĪNIEM LĪDZĪGU PCB NOTEIKŠANAI

5.1. Zems darbības diapazons un kvantitatīvās noteikšanas robežas

- PCDD/F gadījumā nosakāmajam daudzumam jābūt augšējā femtograma (10^{-15} g) diapazonā, jo daži no šiem savienojumiem ir ārkārtīgi toksiski. Attiecībā uz lielāko daļu PCB radniecīgo vielu kvantitatīvās noteikšanas robežu ir pietiekami izteikt nanogramos (10^{-9} g). Tomēr, lai kvantitatīvi noteiktu toksiskākas dioksīniem līdzīgu PCB radniecīgās vielas (jo īpaši orto-neizvietotās radniecīgās vielas), darbības diapazons jānosaka zema pikogramu (10^{-12} g) koncentrācijā.

5.2. Augsta selektivitāte (specifiskums)

- Jāatšķir PCDD/F un dioksīniem līdzīgi PCB no daudziem citiem vienlaikus ekstrahētiem savienojumiem un varbūtēji traucējošiem savienojumiem, kuru koncentrācija līdz vairākām kārtām pārsniedz nosakāmās vielas koncentrāciju. Ja izmanto gāzu hromatogrāfijas/masspektrometrijas (GC-MS) metodes, jādiferencē dažādas tādas atšķirīgas radniecīgās vielas kā toksiskās radniecīgās vielas (piemēram, septiņpadsmit 2,3,7,8-aizvietotie PCDD/F un divpadsmit dioksīniem līdzīgie PCB) un citas radniecīgās vielas.
- Izmantojot bioanalīzes metodes, nosakāmos savienojumus jāspēj konstatēt kā PCDD/F un/vai dioksīniem līdzīgu PCB summu. Parauga attīrīšanā jācenšas atbrīvot to no visiem savienojumiem, kas rada šķietami neatbilstošus rezultātus, vai no savienojumiem, kuri var samazināt signālu, radot šķietami atbilstošus rezultātus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprītes tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

5.3. Augsta precizitāte (pareizība un precizitāte, biotesta acīmredzamā atgūstamība)

- Runājot par GC-MS metodēm, kvantitatīvajā noteikšanā jāiegūst pareizs patiesās koncentrācijas novērtējums paraugā. Augsta precizitāte (mērījuma precizitāte – mērāmā lieluma izmērītās vērtības un tā patiesās vai pieņemtās vērtības sakritība) ir vajadzīga, lai noteiktā TEQ līmeņa mazās ticamības dēļ nevarētu noraidīt parauga analīzes rezultātus. Precizitāti izsaka ar *ticamību* (starpība starp analizējamās vielas vidējo vērtību, kas izmērīta, analizējot sertificētu materiālu, un tās sertificēto vērtību, kuru izsaka procentos no šīs vērtības) un *precizitāti* (RSD_R relatīvā standartnovirze, ko aprēķina no atkārtojamības apstākļos iegūtiem rezultātiem).
- Bioanalīzes metodēs ir jānosaka biotestu acīmredzamā atgūstamība.

5.4. Apstiprināšana maksimālās pieļaujamās koncentrācijas diapazonā un vispārēji kvalitātes kontroles pasākumi

- Apstiprināšanas procedūrā un/vai regulārajā analīzē laboratorijas pierāda metodes efektivitāti maksimālās pieļaujamās koncentrācijas diapazonā, kas ir, piemēram, $0,5 \times$, $1 \times$ un $2 \times$ maksimālā pieļaujamā koncentrācija, un ka šajā diapazonā ir pieņemams atkārtotu analīžu noviržu koeficients.
- Kvalitātes iekšējās kontroles nolūkos regulāri izdara tukšo paraugu analīzes un eksperimentus ar standartpiedevu metodi vai kontrolparaugu analīzes (ja iespējams, ieteicams izmantot sertificētu standartmateriālu). Jāizveido un jāpārbauda tukšo paraugu analīzes, eksperimentu ar standartpiedevu metode vai kontrolparaugu analīzes kvalitātes kontroles grafiki, lai pārliecinātos, ka analītiskā veikspēja atbilst izvirzītajām prasībām.

5.5. Kvantitatīvās noteikšanas robeža

- Bioanalīzes skrīninga metodes gadījumā LOQ noteikšana nav obligāta prasība, bet ir jāapliecina, ka ar šo metodi ir iespējams atšķirt tukšo paraugu no parauga ar robežvērtību. Nodrošinot BEQ līmeni, jānosaka ziņošanas līmenis, lai risinātu jautājumu par tiem paraugiem, kuru signāls ir zemāks par šo līmeni. Ziņošanas līmenim ievērojami jāatšķiras (vismaz trīs reizes) no procedūras tukšajiem paraugiem ar signālu, kas zemāks par darbības diapazonu. Tāpēc tas jāaprēķina, izmantojot paraugus, kas satur nosakāmos savienojumus aptuveni noteiktajā minimālajā koncentrācijā, nevis izmantojot signāla/trokšņa attiecību vai tukšo testa paraugu.
- Kvantitatīvās noteikšanas robeža (LOQ) apstiprinājuma metodē ir aptuveni viena piektdaļa no maksimālās pieļaujamās koncentrācijas.

5.6. Analīzes kritēriji

- Lai ar apstiprinājuma vai skrīninga metodēm iegūtu ticamus rezultātus, turpmāk norādītie kritēriji ir jāizpilda maksimālās pieļaujamās koncentrācijas vai intervences līmeņa diapazonā attiecībā uz TEQ vērtību, proti, attiecībā uz BEQ vērtību, ko nosaka kā kopējo TEQ (kā PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summu) vai atsevišķi PCDD/F un dioksīniem līdzīgajiem PCB.

	Skrīnings, izmantojot bioanalīzes vai fizikāli ķīmiskās metodes	Apstiprinājuma metodes
Šķietami atbilstoša attiecība (*)	< 5 %	
Ticamība		– 20 % līdz + 20 %
Atkārtojamība (RSD_r)	< 20 %	
Reproducējamība laboratorijā (RSD_R)	< 25 %	< 15 %

(*) Attiecībā uz maksimālo pieļaujamo koncentrāciju.

5.7. Īpašas prasības skrīninga metodēm

- Par skrīninga metodēm var izmantot gan GC-MS metodes, gan bioanalīzes metodes. Attiecībā uz GC-MS metodēm jāievēro šā pielikuma 6. punktā noteiktās prasības. Attiecībā uz šūnu bioanalīzes metodēm īpašas prasības noteiktas šā pielikuma 7. punktā.
- Laboratorijas, kas piemēro skrīninga metodes paraugu regulārajās pārbaudēs, izveido ciešu sadarbību ar laboratorijām, kuras piemēro apstiprinājuma metodi.

- Regulārās analīzes laikā ir jāveic skrīninga metodes veikspējas pārbaude, izmantojot analīzes kvalitātes kontroli un nepārtrauktu metodes novērtēšanu. Jāpiemēro nepārtraukta programma atbilstīgo rezultātu kontrolei.

- Šūnas signāla un citotoksicitātes iespējamās apslāpēšanas kontrole

20 % no parauga ekstraktiem mērījumus veic regulārajā skrīningā, pievienojot vai nepievienojot 2,3,7,8-TCDD atbilstoši maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai vai intervences līmenim, lai pārbaudītu, vai parauga ekstrakts ietilpstošās traucējošās vielas neapslāpē signālu. Izmērīto piesātinātā parauga koncentrāciju salīdzina ar nepiesātinātā ekstrakta koncentrācijas un piesātinājuma koncentrācijas summu. Ja šī izmērītā koncentrācija ir par vairāk nekā 25 % mazāka par aprēķināto (summāro) koncentrāciju, tas liecina par iespējamo signāla apslāpēšanu, un attiecībā uz konkrēto paraugu ir jāveic apstiprinājuma analīze. Rezultātus novēro kvalitātes kontroles grafikos.

- Kvalitātes kontrole attiecībā uz atbilstīgiem paraugiem

Atkarībā no paraugmatricas un laboratorijas pieredzes ir jāapstiprina aptuveni 2–10 % no atbilstīgajiem paraugiem.

- Šķietamās atbilstības attiecības noteikšana, pamatojoties uz kvalitātes kontroles datiem

Jānosaka tādu paraugu skrīningā iegūto šķietamās atbilstības rezultātu attiecība, kuros koncentrācija ir zemāka un augstāka par maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni. Faktiskajai šķietamās atbilstības attiecībai jābūt mazākai par 5 %.

Pēc tam, kad atbilstīgo paraugu kvalitātes kontrolē no katras matricas/matricu grupas ir iegūti vismaz 20 apstiprināti rezultāti, izdara secinājumus par šķietamās atbilstības attiecību, pamatojoties uz šo datubāzi. Minimālajā 20 rezultātu grupā, ko izmanto šķietamās atbilstības attiecības novērtēšanai, var iekļaut arī rezultātus, kuri iegūti, analizējot paraugus starplaboratoriju salīdzinošajā testēšanā vai piesārņojuma incidentos, ar koncentrācijas diapazonu līdz, piemēram, $2 \times$ maksimālā pieļaujamā koncentrācija (ML). Ar paraugiem ir jāaptver visbiežāk sastopamās radniecīgās struktūras no dažādiem avotiem.

Lai gan skrīninga testos pirmām kārtām jācenšas noteikt paraugus, kas pārsniedz intervences līmeni, šķietamās atbilstības attiecības noteikšanas kritērijs ir maksimālā pieļaujamā koncentrācija, ievērojot apstiprinājuma metodes mērījumu neprecizitāti.

- Potenciāli neatbilstošus skrīningā iegūtus rezultātus verificē, oriģinālapaugam ar apstiprinājuma metodi no jauna veicot pilnu analīzi. Šos paraugus var arī izmantot, lai novērtētu šķietami neatbilstošo rezultātu attiecību. Skrīninga metožu gadījumā “šķietami neatbilstošo rezultātu” attiecība ir to rezultātu daļa, kas apstiprināti kā atbilstoši apstiprinājuma analīzē, lai gan iepriekšējā skrīningā bija radušās aizdomas, ka attiecīgais paraugs ir neatbilstošs. Tomēr skrīninga metodes izdevīgumu novērtē, pamatojoties uz šķietami neatbilstošo paraugu salīdzinājumu ar kopējo pārbaudīto paraugu skaitu. Lai skrīninga instrumenta izmantošana būtu izdevīga, šai attiecībai ir jābūt pietiekami zemei.
- Vismaz apstiprināšanas apstākļos bioanalīzes metodes sniedz ticamu norādi par TEQ līmeni, kas aprēķināts un izteikts kā BEQ.
- Arī to bioanalīzes metožu gadījumā, kas tiek piemērotas atkārtotības apstākļos, laboratorijas RSD parasti būtu mazāks par reproducējamību RSD_R .

6. ĪPAŠAS PRASĪBAS, KAS JĀIEVĒRO UN KAS ATTIECAS UZ GC-MS METODĒM, KURAS IZMANTO SKRĪNINGAM VAI APSTIPRINĀŠANAI

6.1. Pieļaujamā starpība starp lielāko un mazāko PVO TEQ analītisko rezultātu

- Lai apstiprinātu, ka ir pārsniegta maksimālā pieļaujamā koncentrācija vai vajadzības gadījumā, intervences līmenis, starpība starp lielāko un mazāko analītisko rezultātu nedrīkst pārsniegt 20 %.

6.2. Atgūstamības kontrole

- Lai analīzes procedūra būtu atzīstama par derīgu, sākot analīzi, piemēram, pirms ekstrakcijas, jāpievieno $ar^{13}C$ iezīmēti 2,3,7,8-hlor aizvietoti iekšējie PCDD/F standarti un $ar^{13}C$ iezīmēti dioksīniem līdzīgu PCB iekšējie standarti. Katrai tetra- līdz oktahloratvasināto PCDD/F homologu grupai jāpievieno vismaz viena radniecīga viela, un vismaz viena radniecīga viela jāpievieno katrai dioksīniem līdzīgu PCB homologu grupai (alternatīvi jāpievieno vismaz viena radniecīga viela uz katru masspektrometrijai izraudzīto reģistrējamo jonu funkciju, ko izmanto PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB uzraudzībai). Apstiprinājuma metožu gadījumā izmanto visus 17 $ar^{13}C$ iezīmētus 2,3,7,8-aizvietotos iekšējos PCDD/F standartus un visus 12 $ar^{13}C$ iezīmētus dioksīniem līdzīgu PCB iekšējos standartus.

- Izmantojot attiecīgus kalibrēšanas šķīdumus, signāla relatīvā attiecība pret masas vienību jānosaka arī tām radniecīgajām vielām, kam nepievieno ar¹³C iezīmētu analogu.
- Pirms ekstrakcijas iekšējie standarti obligāti jāpievieno tiem augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, kuros ir mazāk nekā 10 % taukvielu. Analizējot dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus, kas satur vairāk nekā 10 % tauku, iekšējos standartus var pievienot pirms vai pēc tauku ekstrakcijas. Atkarībā no tā, kurā analīzes posmā pievieno iekšējos standartus un vai rezultātus izsaka produktam vai arī tikai taukiem, jānovērtē ekstrakcijas efektivitāte.
- Pirms GC-MS analīzes jāpievieno 1 vai 2 atgūstamības (surogāta) standarti.
- Nepieciešama atgūstamības kontrole. Attiecībā uz apstiprinājuma metodēm atsevišķo iekšējo standartu atgūstamībai jābūt diapazonā no 60 % līdz 120 %. Lielāka vai mazāka atsevišķu radniecīgo vielu, jo īpaši dažādu hepta- un oktahloratvasināto dibenzo-p-dioksīnu un dibenzofurānu, atgūstamība ir pieņemama ar nosacījumu, ka to daļa TEQ vērtībā nepārsniedz 10 % no kopējās TEQ vērtības (pamatojoties uz PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summu). Ja piemēro skrīninga metodes, atgūstamībai jābūt diapazonā no 30 % līdz 140 %.

6.3. Traucējošo vielu izvadīšana

- No tādiem traucējošiem hloratvasinātiem savienojumiem kā PCB, kas nav līdzīgi dioksīniem, un hloratvasinātiem difenilēteriem PCDD/F jāatdala ar piemērotām hromatogrāfijas metodēm (ieteicams, ar florisila, alumīnija oksīda un/vai aktīvās ogles kolonnu).
- Izomēru atdalīšanai gāzu hromatogrāfijā jābūt pietiekamai (1,2,3,4,7,8-HxCDF signāla attiecība pret 1,2,3,6,7,8-HxCDF signālu < 25 %).

6.4. Kalibrēšana ar standartlīkni

- Attiecīgajam maksimālās pieļaujamās koncentrācijas un intervences līmeņa vērtību diapazonam jāietilpst kalibrēšanas līknes diapazonā.

6.5. Īpaši kritēriji apstiprinājuma metodēm

- GC-HRMS

Augstas izšķirtspējas maspektrometrijā (HRMS) izšķirtspēja parasti ir lielāka par 10 000 visam masas diapazonam 10 % atstarpē starp signāliem.

Papildu identifikācijas un apstiprināšanas kritēriju ievērošana, kā aprakstīts starptautiski atzītos standartos, piemēram, standartā EN 16215:2012 (Dzīvnieku barība — dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PCB noteikšana ar GC/HRMS un indikatoru PCB noteikšana ar GC/HRMS) un/vai EPA 1613. un 1668. metodes pārskatītajā redakcijā.

- GC-MS/MS

Vismaz divu īpašu prekursoru jonu, kuriem ir viens konkrēts atbilstošs pārejas produkta jons, uzraudzība visām marķētajām un nemarķētajām analizējamajām vielām analīzes jomā.

Maksimālā atļautā ± 15 % pielaide relatīvajai jonu intensitātei, atlasītiem produkta pārejas joniem salīdzinājumā ar aprēķinātajām vai noteiktajām vērtībām (kalibrēšanas standarta vidējais rādītājs), piemērojot identiskus MS/MS apstākļus, jo īpaši sadursmes enerģiju un sadursmes gāzes spiedienu katrā analizējamās vielas pārejā.

Katra četrpola izšķirtspēja jānosaka vienāda ar vai augstāka par masas vienības izšķirtspēju (masas vienības izšķirtspēja: pietiekama izšķirtspēja, lai atdalītu vienas masas vienības divus pīkus), lai mazinātu iespējamus traucējumus interesējošajām analizējamajām vielām.

Papildu identifikācijas un apstiprināšanas kritēriju ievērošana, kā aprakstīts starptautiski atzītos standartos, piemēram, standartā EN 16215:2012 (Dzīvnieku barība — dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PCB noteikšana ar GC/HRMS un indikatoru PCB noteikšana ar GC/HRMS) un/vai EPA 1613. un 1668. metodes pārskatītajā redakcijā.

7. ĪPAŠAS PRASĪBAS BIOANALĪZES METODĒM

Bioanalīzes metodes ir metodes, kuru pamatā ir tādu bioloģisko principu izmantošana kā šūnu testi, receptoru testi vai imūntesti. Šajā 7. punktā noteiktas vispārējās prasības bioanalīzes testiem.

Ar skrīninga metodi paraugs principā tiek klasificēts kā atbilstīgs paraugs vai kā tāds paraugs, attiecībā uz kuru pastāv aizdomas par neatbilstību. Tādēļ aprēķinātais BEQ līmenis tiek salīdzināts ar robežvērtību (skatīt 7.3. punktu). Paraugi, kuri nesasniedz robežvērtību, tiek uzskatīti par atbilstošiem paraugiem, bet paraugi, kuri ir vienādi ar robežvērtību vai pārsniedz to, tiek uzskatīti par iespējami neatbilstošiem paraugiem, kas jāanalizē, izmantojot apstiprinājuma metodi. Praksē BEQ līmeni, kas atbilst 2/3 no maksimālās pieļaujamās koncentrācijas, var izmantot kā robežvērtību, ja tiek nodrošināts, ka šķietamās atbilstības attiecība ir zemāka par 5 %, un pieņemamu šķietami neatbilstošo rezultātu attiecību. Ņemot vērā, ka PCDD/F maksimālā pieļaujamā koncentrācija atšķiras no maksimālās pieļaujamās koncentrācijas, ko piemēro attiecībā uz PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summu, paraugu atbilstības pārbaudei, neveicot fracionēšanu, nepieciešamas piemērotas PCDD/F biotestu robežvērtības. Intervences līmeni pārsniegušo paraugu pārbaudēm kā robežvērtību var izmantot atbilstīgu procentuālo daļu no šā intervences līmeņa.

Turklāt izmantojot konkrētas bioanalīzes metodes, paredzamo koncentrāciju, kas izteikta BEQ, var norādīt paraugiem darba diapazonā un paraugiem, kuros pārsniegta ziņojamā līmeņa robeža (skatīt 7.1.1. un 7.1.6. punktu).

7.1. Testa signāla novērtējums

7.1.1. Vispārējās prasības

- Kad aprēķina koncentrāciju no TCDD kalibrēšanas līknes, vērtības līknes lejasgalā un augšgalā atspoguļos augstu variāciju (augsts variācijas koeficients (CV)). Darbības diapazons ir lauks, kurā CV ir mazāks par 15 %. Darbības diapazona lejasgals (ziņošanas robeža) ir jānosaka ievērojami (vismaz trīs reizes) augstāk par procedūras tukšajiem paraugiem. Darbības diapazona augšgalā parasti atrodas EC_{70} vērtība (70 % no maksimālās efektīvās koncentrācijas), taču tā ir zemāka, ja CV šajā diapazonā ir lielāks par 15 %. Darbības diapazons ir jāizveido apstiprināšanas procesa laikā. Robežvērtībām (7.3. punkts) jāietilpst darbības diapazonā.
- Standarta šķīdumi un parauga ekstrakti jātestē vismaz divos eksemplāros. Ja izmanto divus eksemplārus, standarta šķīdumam vai kontroles ekstraktam, kas testēts 4–6 vienā platē nodalītos padziļinājumos, jārada signāls vai koncentrācija (iespējams vienīgi darbības diapazonā), pamatojoties uz $CV < 15 \%$.

7.1.2. Kalibrēšana

7.1.2.1. Kalibrēšana ar standartlīkni

- Paraugos koncentrāciju var novērtēt, salīdzinot testa signālu ar TCDD kalibrēšanas līkni (vai PCB 126 vai PCDD/F/dioksīnam līdzīga PCB standartmaisījumu), lai aprēķinātu BEQ līmeni ekstraktā un pēc tam arī paraugā.
- Kalibrēšanas līknēs jāietilpst 8–12 koncentrācijas vērtībām (vismaz divu eksemplāru gadījumā) ar pietiekamu koncentrācijas vērtību skaitu līknes lejasdaļā (darbības diapazons). Īpaša uzmanība jāpievērš līknes atbilstības kvalitātei darbības diapazonā. Nelineārā regresijā R^2 vērtībai pašai par sevi nav būtiskas nozīmes atbilstības ticamības noteikšanā. Labāka līknes atbilstība tiks nodrošināta, samazinot atšķirību starp aprēķināto koncentrāciju un novēroto koncentrāciju līknes darbības diapazonā (piemēram, samazinot atlikumu kvadrātu summu).
- Prognozētā koncentrācija parauga ekstraktā pēc tam tiek koriģēta, ņemot vērā BEQ līmeni, kas aprēķināts attiecībā uz matricas/šķīdinātāja tukšo paraugu (lai ņemtu vērā izmantoto šķīdinātāju un ķīmikāliju piemaisījumus), un acīmredzamo atgūstamību (kas aprēķināta, pamatojoties uz piemērotu standartparaugu ar reprezentatīvām radniecīgām struktūrām BEQ līmeni aptuveni maksimālajā pieļaujamajā koncentrācijā vai intervences līmenī). Lai varētu veikt atgūstamības korekciju, acīmredzamajai atgūstamībai vienmēr ir jāietilpst noteiktajā diapazonā (sk. 7.1.4. punktu). Atgūstamības korekcijā izmantotajiem standartparaugiem jāatbilst 7.2. punktā noteiktajām prasībām.

7.1.2.2. Kalibrēšana ar standartparaugiem

Var izmantot arī tādu kalibrēšanas līkni, kas sagatavota no vismaz četriem standartparaugiem (sk. 7.2. punktu): var izmantot vienu tukšu matricu kopā ar trīs standartparaugiem, kuru maksimālā pieļaujamā koncentrācija vai intervences līmenis ir $0,5 \times$, $1,0 \times$ un $2,0 \times$, tādējādi likvidējot nepieciešamību veikt ar tukšo paraugu un atgūstamību saistītas korekcijas. Šajā gadījumā testa signālu, kas atbilst 2/3 no maksimālās pieļaujamās koncentrācijas (sk. 7.3. punktu), var aprēķināt tieši no šiem paraugiem un izmantot kā robežvērtību. Intervences līmeni pārsniegušo paraugu pārbaudēm kā robežvērtību var izmantot atbilstīgu procentuālo daļu no šā intervences līmeņa.

7.1.3. PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB atsevišķa noteikšana

Ekstraktus var sadalīt daļās, kas satur PCDD/F un dioksīniem līdzīgus PCB, ļaujot atsevišķi norādīt PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB TEQ līmeņus (izteiktus BEQ). PCB 126 standarta kalibrācijas līkne galvenokārt jāizmanto, lai novērtētu dioksīniem līdzīgu PCB saturošās daļas uzrādītos rezultātus.

7.1.4. Biotestu acīmredzamā atgūstamība

“Biotesta acīmredzamo atgūstamību” aprēķina no piemērotiem standartparaugiem ar reprezentatīvām radniecīgām vielām, kurās ir aptuveni maksimālā pieļaujamā koncentrācija vai intervences līmenis un kuras salīdzinājumā ar TEQ līmeni izteiktas kā BEQ līmeņa procentuālā daļa. Atkarībā no izmantotā testa veida un TEF ⁽¹⁾ atšķirības starp TEF un REP koeficientiem, ko piemēro attiecībā uz dioksīniem līdzīgiem PCB, var radīt zemu acīmredzamo atgūstamību dioksīniem līdzīgiem PCB salīdzinājumā ar PCDD/F. Tāpēc, ja PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB noteikšanu veic atsevišķi, biotestu acīmredzamajai atgūstamībai jābūt šādi: dioksīniem līdzīgiem PCB – 20–60 %, PCDD/F – 50–130 % (diapazoni attiecas uz TCDD kalibrēšanas likni). Tā kā dažādās matricās un paraugos dioksīniem līdzīgu PCB daļa PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summā var savstarpēji atšķirties, biotestu acīmredzamā atgūstamība summas rādītājam atspoguļo šos diapazonus, un tai jāietilpst 30–130 % diapazonā.

7.1.5. Atgūstamības kontrole attīrīšanas gadījumā

Apstiprināšanā ir jāpārbauda attīrīšanā zaudētie savienojumi. Attīrīšanai ir jāiesniedz ar dažādu radniecīgu vielu maisījumu piesātināts tukšs paraugs (vismaz $n = 3$), un ar apstiprinājuma metodi jāpārbauda atgūstamība un mainīgums. Atgūstamībai jābūt 60–120 % diapazonā, un tas jo īpaši attiecas uz tām radniecīgajām vielām, kas dažādos maisījumos veido vairāk par 10 % no TEQ līmeņa.

7.1.6. Ziņošanas robeža

Kad tiek paziņoti BEQ līmeņi, ziņošanas robežas noteikšanai jāizmanto attiecīgie matricas paraugi ar tipiskajām radniecīgajām struktūrām, bet ne standartu kalibrācijas līkne, ņemot vērā līknes zemākā diapazona zemo precizitāti. Jāņem vērā ekstrahēšanas un attīrīšanas radītā ietekme. Ziņošanas robeža ir jānosaka ievērojami (vismaz trīs reizes) augstāk par procedūras tukšajiem paraugiem.

7.2. Standartparaugu izmantošana

- Standartparaugi ir paraugmatrica, radniecīgas vielas un koncentrācijas diapazoni attiecībā uz PCDD/F un dioksīniem līdzīgiem PCB aptuveni maksimālajā pieļaujamajā koncentrācijā vai intervences līmenī.
- Katrā analīžu sērijā jāiekļauj procedūras tukšais paraugs vai, ieteicams, tukša matrica un standartparaugs ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni. Šie paraugi ir jāekstrahē un jātestē vienlaikus un identiskos apstākļos. Salīdzinājumā ar tukšo paraugu standartparauga signālam ir jābūt izteikti augstākam, tādējādi apliecinot testa piemērotību. Šos paraugus var izmantot tukšo paraugu un atgūstamības korekcijām.
- Standartparaugiem, kas izraudzīti atgūstamības korekcijas veikšanai, jāreprezentē testa paraugi, proti, radniecīgās vielas nedrīkst izraisīt to, ka koncentrācija tiek novērtēta pārāk zemu.
- Papildu standartparaugus, kuros attiecīgā koncentrācija ir, piemēram, 0,5 un 2 reizes lielāka par maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni, var iekļaut, lai pierādītu testa veiktspēju vajadzīgajā diapazonā maksimālās pieļaujamās koncentrācijas vai intervences līmeņa kontrolei. Šos paraugus apvienojot, tos var izmantot BEQ līmeņa aprēķināšanai testa paraugos (7.1.2.2. punkts).

7.3. Robežvērtību noteikšana

Jānoskaidro saistība starp bioanalīzes rezultātiem, izteiktiem ar BEQ, un apstiprinājuma metožu rezultātiem, izteiktiem ar TEQ (piemēram, veicot matricās saskaņotus kalibrēšanas eksperimentus ar standartparaugiem, kuros piesātinājuma koncentrācija ir 0, 0,5 reizes, 1 reizi un 2 reizes lielāka par maksimālo pieļaujamo koncentrāciju (ML), ar sešiem atkārtojumiem katrā koncentrācijas līmenī ($n = 24$)). Korekcijas koeficientus (tukšs paraugs un atgūstamība) var aprēķināt, pamatojoties uz šo saistību, taču katrā analīžu sērijā tā ir jāpārbauda, iekļaujot procedūras tukšos paraugus/tukšās matricas un atgūstamības paraugus (7.2. punkts).

Robežvērtības nosaka, lai varētu noteikt parauga atbilstību maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai vai nepieciešamības gadījumā veikt intervences līmeņa kontroli, attiecīgajai maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai vai intervences līmenim esot noteiktiem atsevišķi attiecībā uz PCDD/F un dioksīniem līdzīgiem PCB vai attiecībā uz PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB summu. Tās reprezentē bioanalīzes rezultātu sadalījuma zemākais parametrs (korigēts attiecībā uz tukšajiem paraugiem un atgūstamību) atbilstīgi apstiprinājuma metodes izšķiršanas robežai, pamatojoties uz 95 % augstu ticamības līmeni, kas nozīmē, ka šķietamās atbilstības attiecība ir mazāka par 5 %, un uz RSD_R, kurš ir mazāks par 25 %. Apstiprinājuma metodes izšķiršanas robeža ir maksimālā pieļaujamā koncentrācija, ņemot vērā mērījuma neprecizitāti.

⁽¹⁾ Spēkā esošo prasību pamatā ir TEF, kas publicēts: M. Van den Berg et al, *Toxicol Sci* 93 (2), 223–241 (2006).

Praksē robežvērtību (izteiktu ar BEQ) var aprēķināt, piemērojot turpmāk izklāstītās pieejas (sk. 1. attēlu).

7.3.1. 95 % prognozes intervāla zemākādiapazona izmantošana pie apstiprinājuma metodes izšķiršanas robežas

$$\text{Robežvērtība} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - s_{y,x} * t_{\alpha, f=m-2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

kur:

BEQ_{DL} BEQ, kas atbilst apstiprinājuma metodes izšķiršanas robežai, kura ir ML ar vērā ņemtu mērījuma neprecizitāti,

$s_{y,x}$ atlikuma standartnovirze,

$t_{\alpha, f=m-2}$ studentu faktors ($\alpha = 5\%$, $f = \text{brīvības pakāpes, vienaspusējas}$),

m kalibrācijas punktu kopējais skaits (rādītājs j),

n atkārtojumu skaits katrā līmenī,

x_i apstiprinājuma metodes paraugu koncentrācija (izteikta ar TEQ) kalibrācijas punktam i

$\bar{x}$ visu kalibrācijas paraugu koncentrācijas vērtību vidējā vērtība (izteikta ar TEQ)

$$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_i - \bar{x})^2 \text{ kvadrātu summas parametrs,}$$

i = kalibrācijas punkta i rādītājs.

7.3.2. Aprēķins, izmantojot bioanalīzes rezultātus (koriģētus attiecībā uz tukšajiem paraugiem un atgūstamību) no apstiprinājuma metodes izšķiršanas robežas līmenī piesārņotu paraugu vairākkārtīgas analīzes ($n \geq 6$), kā datu sadalījuma zemākais parametrs pie atbilstošās vidējās BEQ vērtības:

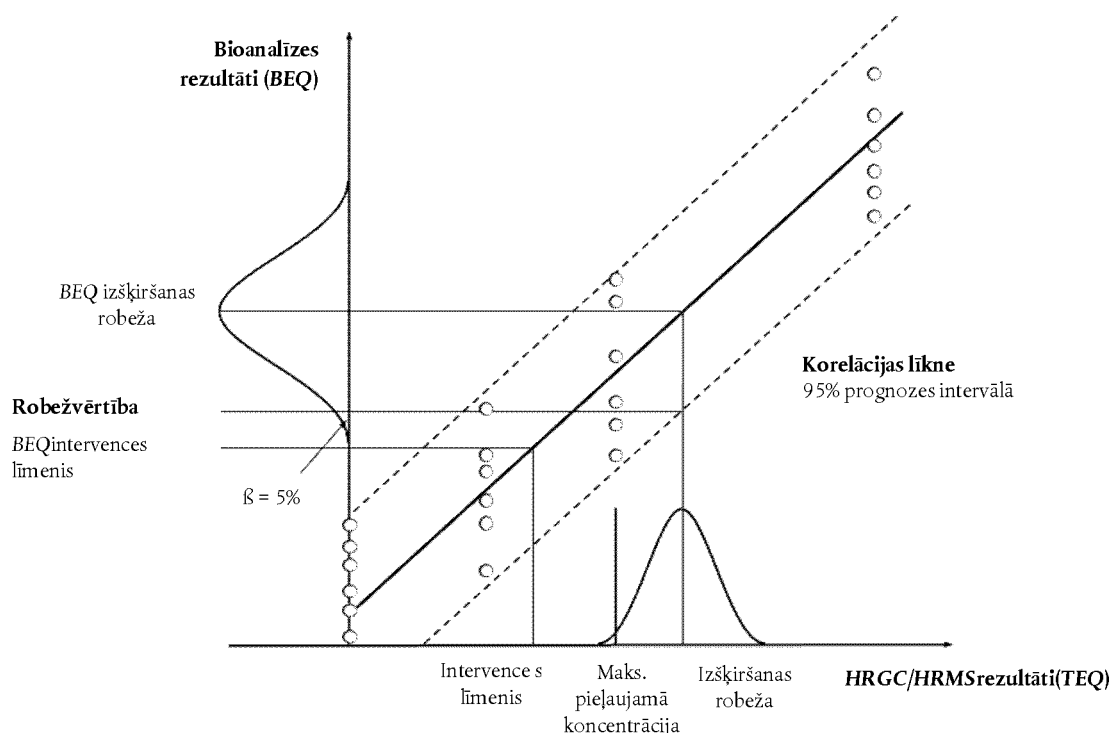
$$\text{Robežvērtība} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

kur:

SD_R biotesta rezultātu standartnovirze pie BEQ_{DL} , mērīta laboratorijas reproducējamības apstākļos.

7.3.3. Aprēķins kā tādu bioanalīzes rezultātu (izteiktu ar BEQ, koriģētu attiecībā uz tukšajiem paraugiem un atgūstamību) vidējā vērtība, kas iegūti tādu paraugu vairākkārtīgā analizē ($n \geq 6$), kuru piesārņojums ir 2/3 no maksimālās pieļaujamās koncentrācijas vai intervences līmeņa. Tā pamatā ir novērojums, ka šāda koncentrācija aptuveni atbilstīs robežvērtībai, kas noteikta saskaņā ar 7.3.1. vai 7.3.2. punktu.

1. attēls

Robežvērtību aprēķins, pamatojoties uz 95 % augstu ticamības līmeni, kas nozīmē, ka šķietamās atbilstības attiecība ir mazāka par 5 %, un uz RSD_R , mazāku par 25 %:

- 1) no 95 % prognozes intervāla *zemākā* diapazona pie apstiprinājuma metodes izšķiršanas robežas;
- 2) no tādu paraugu vairākkārtīgas analīzes ($n \geq 6$), kas piesārņoti apstiprinājuma metodes izšķiršanas robežas līmenī, kā datu sadalījuma *zemākais* parametrs (attēlots ar zvana formas līkni) pie atbilstošās vidējās BEQ vērtības.

7.3.4. Robežvērtību ierobežojumi

Uz BEQ balstītas robežvērtības, kuru aprēķināšanai izmantots RSD_R , kas iegūts apstiprināšanā, izmantojot ierobežotu paraugu skaitu ar atšķirīgu matricu/radniecīgām struktūrām, var būt augstākas par maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni, kuas balstīti uz TEQ, ņemot vērā, ka ir iespējams iegūt augstāku precizitāti salīdzinājumā ar regulārajiem pasākumiem, kad jāpārbauda nezināms iespējamo radniecīgo vielu spektrs. Šādos gadījumos robežvērtības aprēķina, pamatojoties uz $RSD_R = 25$ %, vai izvēlas divas trešdaļas no maksimālās pieļaujamās koncentrācijas vai intervences līmeņa.

7.4. Veiktspējas raksturlielumi

- Tā kā bioanalīzes metodēs nav iespējams izmantot iekšējos standartus, tad, lai noteiktu rezultātu standartnovirzi vienā analīžu sērijā un starp analīžu sērijām, ir jāveic atkārtotamības testi. Atkārtotamībai jābūt zemākai par 20 %, bet reproducējamībai laboratorijā – zemākai par 25 %. Tam jābūt balstītam uz aprēķinātajiem līmeņiem bioanalīzes ekvivalentos pēc tukšo paraugu un atgūstamības koriģēšanas.
- Apstiprināšanas procesā jāparāda, ka tests spēj izšķirt starp tukšu paraugu un robežvērtībai atbilstošu līmeni, ļaujot veikt visu to paraugu identifikāciju, kas pārsniedz atbilstīgo robežvērtību (sk. 7.1.2. punktu).
- Jādefinē nosakāmie savienojumi, iespējamie traucējumi un maksimālās pieļaujamās tukšo paraugu koncentrācijas vērtības.
- Procentuālā standartnovirze signālā vai koncentrācijā, kas aprēķināta, pamatojoties uz parauga ekstrakta trīskāršā kvantitatīvajā noteikšanā iegūtu signālu (iespējams vienīgi darbības diapazonā), nedrīkst pārsniegt 15 %.
- Standartparauga(-u) nekoriģētos rezultātus, izteiktus ar BEQ (tukšais paraugs un maksimālā pieļaujamā koncentrācija vai intervences līmenis), izmanto bioanalīzes metodes veiktspējas novērtēšanā konstantā laikposmā.
- Jāizveido un jāpārbauda procedūru tukšo paraugu un katra standartparauga veida kvalitātes kontroles grafiki, lai pārliecinātos, ka analītiskā veiktspēja atbilst prasībām, jo īpaši procedūras tukšo paraugu gadījumā attiecībā uz noteikto minimālo atšķirību no darbības diapazona lejasgala vērtības un standartparaugu gadījumā – attiecībā uz reproducējamību laboratorijā. Procedūru tukšie paraugi ir pienācīgi jākontrolē, lai novērstu šķietami atbilstošus rezultātus, kad tiek veikta atņemšana.
- Rezultāti, kas iegūti aizdomīgo paraugu apstiprinājuma metodēs, un 2–10 % no atbilstošajiem paraugiem (vismaz 20 paraugi katrā matricā) ir jāapkopo un jāizmanto, lai novērtētu skrīninga metodes veiktspēju un BEQ un TEQ savstarpējo saistību. Šo datubāzi varētu izmantot to robežvērtību atkārtotai novērtēšanai, ko piemēro attiecībā uz regulārajiem paraugiem apstiprinātajās matricās.
- Efektīvas metodes veiktspēju var arī pierādīt, piedaloties salīdzinošu testu veikšanā. Rezultātus, kas iegūti no starplaboratoriju salīdzinošajā testēšanā analizētajiem paraugiem un aptver koncentrācijas diapazonu līdz, piemēram, divreiz lielāku maksimālo pieļaujamo koncentrāciju, var iekļaut arī šķietamās atbilstības attiecības novērtējumā, ja laboratorija spēj pierādīt tās sekmīgo veiktspēju. Ar paraugiem ir jāaptver visbiežāk sastopamās radniecīgās struktūras no dažādiem avotiem.
- Piesārņošanas gadījumos robežvērtības var atkārtoti novērtēt, atspoguļojot šā konkrētā piesārņojuma īpašo matricu un radniecīgo vielu īpašības.

8. REZULTĀTU PAZIŅOŠANA

Apstiprinājuma metodes

- Ciktāl saskaņā ar izmantoto analīzes procedūru iespējams, analīžu rezultātos jānorāda atsevišķu PCDD/F un dioksīniem līdzīgu PCB radniecīgu vielu koncentrācija, norādot mazāko, lielāko un vidējo analītisko rezultātu, lai ziņojumā iekļautu maksimāli daudz informācijas par rezultātiem un tā dotu iespēju tos interpretēt saskaņā ar īpašām prasībām.

- Ziņojumā norāda arī izmantotā *PCDD/F*, dioksīniem līdzīgu *PCB* un lipīdu ekstrakcijas metodi. Lipīdu saturu paraugā nosaka un paziņo attiecībā uz pārtikas paraugiem ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju, izsakot attiecībā pret tauku saturu, un paredzamo tauku koncentrāciju diapazonā 0–2 % (atbilstīgi spēkā esošajiem tiesību aktiem), bet citu paraugu gadījumā lipīdu satura noteikšana nav obligāta.
- Atsevišķu iekšējo standartu atgūstamība jānorāda, ja atgūstamība nav 6.2. punktā norādītajās robežās, ir pārsniegta maksimālā pieļaujamā koncentrācija (šajā gadījumā atgūstamība vienā no divām otrreizējām analīzēm), kā arī citos gadījumos pēc pieprasījuma.
- Tā kā, lemjot par parauga atbilstību, ir jāņem vērā mērījumu neprecizitāte, ir jāsniedz arī šis rādītājs. Tādējādi analīzes rezultāti jāpaziņo kā $x \pm U$, kur x ir analīzes rezultāti un U ir paplašinātā mērījuma neprecizitāte, izmantojot koeficientu 2, kas dod aptuveni 95 % ticamības pakāpi. Ja *PCDD/F* un dioksīniem līdzīgus *PCB* nosaka atsevišķi, atsevišķo *PCDD/F* un dioksīniem līdzīgu *PCB* analīžu rezultātu aprēķinātā izvērtētās nenoteiktības summa ir jāizmanto kā *PCDD/F* un dioksīniem līdzīgu *PCB* summa.
- Ja, piemērojot CCα (kā aprakstīts II pielikuma IV.2. punktā), tiek ņemta vērā mērījumu neprecizitāte, ir jāpaziņo arī šis rādītājs.
- Rezultāti jāizsaka tādās pašās vienībās un ar (vismaz) tādu pašu nozīmīgu rādītāju skaitu kā maksimālā pieļaujamā koncentrācija, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1881/2006.

Bioanalīzes skrīninga metodes

- Skrīninga rezultāti ir jāizsaka kā atbilstoši rezultāti vai kā tādi rezultāti, attiecībā uz kuriem pastāv aizdomas par neatbilstību ("aizdomīgie rezultāti").
- Turklāt attiecībā uz *PCDD/F* un/vai dioksīniem līdzīgiem *PCB* var sniegt bioanalīzes ekvivalentos (BEQ) (nevis TEQ) izteiktus rezultātus (skatīt III pielikuma 1. punktu). Paraugus, kuru signālu vērtība ir zemāka par ziņošanas robežu, izsaka kā tādus, kas ir zemāki par ziņošanas robežu.
- Attiecībā uz visiem paraugmatrices veidiem ziņojumā norāda novērtējuma pamatā esošo maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni.
- Ziņojumā norāda izmantotā testa veidu, galveno testa principu un kalibrēšanas veidu.
- Ziņojumā norāda arī izmantotā *PCDD/F*, dioksīniem līdzīgu *PCB* un lipīdu ekstrakcijas metodi. Lipīdu saturu paraugā nosaka un paziņo attiecībā uz pārtikas paraugiem ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju vai intervences līmeni, izsakot attiecībā pret tauku saturu, un paredzamo tauku koncentrāciju diapazonā 0-2 % (atbilstīgi spēkā esošajiem tiesību aktiem), bet citu paraugu gadījumā lipīdu satura noteikšana nav obligāta.
- Attiecībā uz paraugiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie nav atbilstoši, ziņojumā jāiekļauj piezīme par veicamajiem pasākumiem. *PCDD/F* un *PCDD/F* un dioksīniem līdzīgu *PCB* summas koncentrācija šajos paraugos ar ievērojamu koncentrāciju ir jānosaka/jāapstiprina, izmantojot apstiprinājuma metodi.

III PIELIKUMA papildinājums

PVO-TEF riska novērtējumam attiecībā uz cilvēku veselību, kura pamatā ir secinājumi, kas sagatavoti Pasaules Veselības organizācijas (PVO) Starptautiskās ķīmiskās drošības programmas (IPCS) ekspertu sanāksmē, kura notika 2005. gada jūnijā Ženēvā (Martin van den Berg et al., *The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds*. *Toxicological Sciences* 93(2), 223–241 (2006)).

Radniecīgā viela	TEF vērtība	Radniecīgā viela	TEF vērtība
Dibenzo-p-dioksīni (PCDD)		“Dioksīniem līdzīgie”PCB: neorto PCB + mono-orto PCB	
2,3,7,8-TCDD	1	Neorto PCB	
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,03
OCDD	0,0003		
Dibenzofurāni (PCDF)		Mono-orto PCB	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB 114	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB 118	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Lietotie saīsinājumi: T = tetra; Pe = penta; Hx = hekša; Hp = hepta; O = okta; CDD = hlordibenzodioksīns; CDF = hlordibenzofurāns; CB = hlorbifenils.

IV PIELIKUMS

PARAUGU GATAVOŠANA UN PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ANALĪZES METODĒM, KO IZMANTO TĀDU PCB KONCENTRĀCIJAS KONTROLEI KONKRĒTOS PĀRTIKAS PRODUKTOS, KURI NAV LĪDŽĪGI DIOKSĪNIEM (PCB # 28, 52, 101, 138, 153, 180)

Šajā pielikumā noteiktās prasības jāpiemēro gadījumos, kad pārtikas produktu analīzi veic polihlorbifenilu, kuri nav līdzīgi dioksīniem (PCB, kuri nav līdzīgi dioksīniem), koncentrācijas oficiālai kontrolei un citiem regulatīviem mērķiem.

1. Piemērojamās noteikšanas metodes

Gāzes hromatogrāfija/elektronu satveres detektors (GC-ECD), GC-LRMS, GC-MS/MS GC-HRMS vai līdzvērtīgas metodes.

2. Nosakāmo vielu identifikācija un apstiprināšana

- Relatīvais aiztures laiks attiecībā uz iekšējiem standartiem vai atsauces standartiem (pieļaujamā novirze $\pm 0,25$ %).
- Visu sešu indikatoru PCB (PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 138, PCB 153 un PCB 180) atdalīšana gāzu hromatogrāfijā no traucējošajām vielām, jo īpaši no vienlaikus eluējošajiem PCB, it īpaši tad, ja paraugu koncentrācijas vērtības ietilpst atļauto robežu diapazonā un ir jāapstiprina neatbilstība.

(Radniecīgās vielas, kas bieži vien eluē vienlaikus, ir, piemēram, PCB 28/31, PCB 52/69 un PCB 138/163/164. GC-MS gadījumā ir jāapsver arī iespējamie traucējumi, ko var radīt augstāk hloratvasinātas radniecīgās vielas.)

- GC-MS/MS paņēmieni
 - Kontrolēt vismaz:
 - divus konkrētus jonus HRMS gadījumā,
 - divus konkrētus jonus, kam $m/z > 200$, vai trīs konkrētus jonus, kam $m/z > 100$, LRMS gadījumā,
 - 1 prekursoru un 2 produkta jonus MS-MS gadījumā.
 - Maksimālās atļautās pielaides satura attiecībai atlasītajiem masas fragmentiem

Atlasīto masas fragmentu satura attiecības relatīvā novirze no teorētiskās satura attiecības vai kalibrācijas standarta mērķa jonam (vizizplatītākajam novērotajam jonam) un kvalifikatoram(-iem) jonam(-iem):

Kvalifikatora(-u) jona(-u) relatīvā intensitāte salīdzinājumā ar mērķa jonu	GC-EI-MS (relatīvā novirze)	GC-CI-MS, GC-MS ⁿ (relatīvā novirze)
> 50 %	± 10 %	± 20 %
> 20 % līdz 50 %	± 15 %	± 25 %
> 10 % līdz 20 %	± 20 %	± 30 %
≤ 10 %	± 50 % (*)	± 50 % (*)

(*) Pieejams pietiekams masas fragmentu skaits ar relatīvo intensitāti > 10 %, tāpēc nav ieteicams izmantot kvalifikatoru(-us) jonu(-us) ar relatīvo intensitāti, kas par 10 % zemāka nekā mērķa jonam.

- GC-ECD gadījumā

To rezultātu apstiprinājums, kuri pārsniedz pielaidi ar divām GC ailēm ar atšķirīgas polaritātes nekustīgajām fāzēm.

3. Metodes veikspējas demonstrējums

Apstiprinājums interesējošās koncentrācijas diapazonā (0,5–2 reizes vairāk par maksimālo pieļaujamo koncentrāciju) ar pieņemamu variāciju koeficientu atkārtotai analīzei (prasības, ko piemēro attiecībā uz starpprecizitāti, sk. 8. punktā).

4. Kvantitatīvās noteikšanas robeža

Tukšā parauga vērtības nedrīkst pārsniegt 30 % piesārņojuma koncentrācijas, kas atbilst maksimālajai pieļaujamajai koncentrācijai ⁽¹⁾.

5. Kvalitātes kontrole

Regulāra tukšo paraugu kontrole, piesātināto paraugu analīze, kvalitātes kontroles paraugi, līdzdalība attiecīgajām matricām vēltos starplaboratoriju pētījumos.

6. Atgūstamības kontrole

- Izmantot piemērotus iekšējos standartus ar fizikāli ķīmiskām īpašībām, kas ir salīdzināmas ar nosakāmajām vielām.
- Iekšējo standartu pievienošana:
 - pievienošana produktiem (pirms ekstrakcijas un attīrīšanas procesa),
 - pievienošanu iespējams veikt arī ekstrahētajiem taukiem (pirms attīrīšanas procesa), ja maksimālā pieļaujamā koncentrācija izteikta uz tauku bāzes.
- Prasības metodēm, kurās izmanto visas sešas ar izotopiem marķētas indikatoram PCB radniecīgās vielas:
 - rezultātu korekcija iekšējo standartu atgūstamībai,
 - ar izotopiem marķētu iekšējo standartu vispārārtzīta atgūstamība ir diapazonā no 50 % līdz 120 %,
 - zemāka vai augstāka atgūstamība atsevišķām radniecīgām vielām, kuru veidotā daļa sešu indikatoru PCB summā ir mazāka par 10 %, ir pieņemama.
- Prasības metodēm, kurās neizmanto visus sešus ar izotopiem marķētos iekšējos standartus vai izmanto citus iekšējos standartus:
 - iekšējā(-o) standarta(-u) atgūstamības kontrole katra parauga gadījumā,
 - 60–120 % liela iekšējā(-o) standarta(-u) atgūstamība ir pieņemama,
 - rezultātu korekcija iekšējo standartu atgūstamībai.
- Nemarkēto radniecīgo vielu atgūstamību pārbauda, izmantojot piesātinātos paraugus vai kvalitātes kontroles paraugus, kuru koncentrācijas vērtības ietilpst maksimālās pieļaujamās koncentrācijas diapazonā. Attiecībā uz šīm radniecīgajām vielām ir pieņemama 70–120 % liela atgūstamība.

7. Prasības laboratorijām

Lai garantētu, ka laboratorijas izmanto kvalitātes sistēmu analītisko rezultātu kvalitātes nodrošināšanai, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 noteikumiem tās jāakreditē atzītā iestādē, kas darbojas saskaņā ar ISO Guide 58. Laboratorijas akreditē atbilstīgi EN ISO/IEC 17025 standartam.

8. Veiktspējas raksturlielumi Veiktspējas raksturlielumi – kritēriji sešu indikatoru PCB summai maksimālajā pieļaujamajā koncentrācijā

Ticamība	– 30 līdz + 30 %
Starpprecizitāte (RSD %)	≤ 20 %
Atšķirība starp aprēķināto lielāko un mazāko analītisko rezultātu	≤ 20 %

9. Rezultātu paziņošana

- Ciktāl saskaņā ar izmantoto analīzes procedūru iespējams, analīžu rezultātos jānorāda atsevišķu PCB radniecīgo vielu koncentrācija, norādot mazāko, lielāko un vidējo analītisko rezultātu, lai ziņojumā iekļautu maksimāli daudz informācijas par rezultātiem un tādējādi dotu iespēju tos interpretēt saskaņā ar īpašām prasībām.
- Ziņojumā jānorāda arī izmantotā PCB un lipīdu ekstrakcijas metode. Lipīdu saturu paraugā nosaka un paziņo attiecībā uz pārtikas paraugiem ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju, izsakot attiecībā pret tauku saturu, un paredzamo tauku koncentrāciju diapazonā 0–2 % (atbilstīgi spēkā esošajiem tiesību aktiem), bet citu paraugu gadījumā lipīdu satura noteikšana nav obligāta.

⁽¹⁾ Ļoti ieteicams, lai reaģenta tukšā parauga koncentrācijas daļa parauga piesārņojuma koncentrācijā būtu iespējami zemāka. Laboratorija ir atbildīga par tukšā parauga koncentrācijas vērtību maiņas kontroli, jo īpaši, ja tukšā parauga koncentrācijas vērtības tiek atskaitītas.

- Atsevišķu iekšējo standartu atgūstamība jānorāda, ja atgūstamība nav 6. punktā norādītajās robežās, ir pārsniegta maksimāli pieļaujamā koncentrācija, kā arī citos gadījumos pēc pieprasījuma.
 - Tā kā, lemjot par parauga atbilstību, ir jāņem vērā mērījumu neprecizitāte, ir jāsniedz arī šis rādītājs. Tādējādi analīzes rezultāti jāpaziņo kā $x \pm U$, kur x ir analīzes rezultāti un U ir paplašinātā mērījuma neprecizitāte, izmantojot koeficientu 2, kas dod aptuveni 95 % ticamības pakāpi.
 - Ja, piemērojot $CC\alpha$ (kā aprakstīts II pielikuma IV.1. punktā), tiek ņemta vērā mērījumu neprecizitāte, ir jāpaziņo arī šis rādītājs.
 - Rezultāti jāizsaka tādās pašās vienībās un ar (vismaz) tādu pašu nozīmīgu rādītāju skaitu kā maksimālā pieļaujamā koncentrācija, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1881/2006.
-

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 590/2014**(2014. gada 2. jūnijs),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 2. jūnijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	MK	64,8
	TR	64,5
	ZZ	64,7
0707 00 05	AL	25,2
	MK	40,7
	TR	121,6
0709 93 10	ZZ	62,5
	TR	114,5
	ZZ	114,5
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	129,3
	ZZ	125,6
0808 10 80	AR	104,3
	BR	77,8
	CL	99,5
	CN	127,0
	NZ	137,5
	US	161,6
	UY	70,3
	ZA	120,5
	ZZ	112,3
	TR	444,9
0809 29 00	ZZ	444,9

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

LĒMUMI

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJAS LĒMUMS EUCAP SAHEL MALI/1/2014

(2014. gada 26. maijs)

par Eiropas Savienības KDAP misijas Mali (*EUCAP Sahel Mali*) vadītāja iecelšanu

(2014/310/KĀDP)

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 38. panta trešo daļu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2014/219/KĀDP (2014. gada 15. aprīlis) par Eiropas Savienības KDAP misiju Mali (*EUCAP Sahel Mali*) ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 7. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ievērojot Lēmumu 2014/219/KĀDP, Politikas un drošības komiteja saskaņā ar Līguma 38. pantu ir pilnvarota pieņemt attiecīgus lēmumus, lai īstenotu misijas *EUCAP Sahel Mali* politisko kontroli un stratēģisko vadību, tostarp pieņemt lēmumu par misijas vadītāja iecelšanu.
- (2) Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos ir ierosinājusi iecelt *Albrecht CONZE* kungu par *EUCAP Sahel Mali* misijas vadītāju uz laikposmu no 2014. gada 26. maija līdz 2015. gada 14. janvārim,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo *Albrecht CONZE* kungs tiek iecelts par Eiropas Savienības KDAP misijas Mali (*EUCAP Sahel Mali*) vadītāju uz laikposmu no 2014. gada 26. maija līdz 2015. gada 14. janvārim.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 26. maijā

Politikas un drošības komitejas vārdā –
priekšsēdētājs
W. STEVENS

⁽¹⁾ OV L 113, 16.4.2014., 21. lpp.

PADOMES LĒMUMS**(2014. gada 26. maijs),****ar ko iecel divus Reģionu komitejas locekļus no Beļģijas un vienu locekļa aizstājēju no Beļģijas**

(2014/311/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 305. pantu,

ņemot vērā Beļģijas valdības priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2009. gada 22. decembrī un 2010. gada 18. janvārī pieņēma Lēmumus 2009/1014/ES ⁽¹⁾ un 2010/29/ES ⁽²⁾, ar ko laikposmam no 2010. gada 26. janvāra līdz 2015. gada 25. janvārim iecel Reģionu komitejas locekļus un viņu aizstājējus. 2012. gada 26. novembrī ar Padomes Lēmumu 2012/736/ES ⁽³⁾ Alain HUTCHINSON kungs tika iecelts par locekli līdz 2015. gada 25. janvārim pēc Charles PICQUÉ kunga pilnvaru termiņa beigām un Charles PICQUÉ kungs tika iecelts par locekļa aizstājēju. 2013. gada 28. janvārī ar Padomes Lēmumu 2013/68/ES ⁽⁴⁾ Jean-Luc VANRAES kungs tika iecelts par locekli līdz 2015. gada 25. janvārim pēc Jos CHABERT kunga pilnvaru termiņa beigām.
- (2) Ir atbrīvojušās divas Reģionu komitejas locekļu vietas, beidzoties mandātiem, kas bija pamatā Jean-Luc VANRAES kunga un Alain HUTCHINSON kunga iecelšanai. Ir atbrīvojusies Reģionu komitejas locekļa aizstājēja vieta, beidzoties mandātam, kas bija pamatā Charles PICQUÉ kunga iecelšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo uz atlikušo pilnvaru laiku, proti, no 2014. gada 26. maija līdz 2015. gada 25. janvārim, Reģionu komitejā tiek iecelti:

a) par locekļiem:

- Jean-Luc VANRAES kungs, *Gemeenteraadslid in Ukkel*,
- Alain HUTCHINSON kungs, *Conseiller communal à Saint-Gilles*;

un

b) par locekļa aizstājēju:

- Charles PICQUÉ kungs, *Bourgmestre de la commune de Saint-Gilles*.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 26. maijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
Ch. VASILAKOS

⁽¹⁾ OV L 348, 29.12.2009., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 12, 19.1.2010., 11. lpp.

⁽³⁾ OV L 329, 29.11.2012., 18. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 32, 1.2.2013., 16. lpp.

KOMISIJAS LĒMUMS**(2014. gada 28. maijs)****par ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai iekšdarbiem un ārdarbiem paredzētajām krāsām un lakām***(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 3429)***(Dokuments attiecas uz EEZ)****(2014/312/ES)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 66/2010 par ES ekomarķējumu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 8. panta 2. punktu,

apspriedusies ar Eiropas Savienības Ekomarķējuma komiteju,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 66/2010 ES ekomarķējumu var piešķirt produktiem, kam visā to aprites ciklā ir samazināta ietekme uz vidi.
- (2) Regula (EK) Nr. 66/2010 paredz, ka atbilstīgi produktu grupām jānosaka konkrēti ES ekomarķējuma kritēriji.
- (3) Lai labāk atspoguļotu pašreizējo šīs produktu grupas tirgus stāvokli un ņemtu vērā inovāciju pēdējos gados, ir lietderīgi mainīt produktu grupā ietilpstošo produktu klāstu un noteikt pārskatītus ekoloģiskos kritērijus.
- (4) Komisijas Lēmums 2009/543/EK ⁽²⁾ un Komisijas Lēmums 2009/544/EK ⁽³⁾ attiecas uz iekšdarbiem un ārdarbiem paredzētajām krāsām atsevišķi. Lai samazinātu kompetento iestāžu un pieteikuma iesniedzēju administratīvo slogu, šie lēmumi tagad apvienoti vienā kritēriju dokumentā. Bez tam pārskatītie kritēriji atspoguļo jaunās prasības par bīstamām vielām, kas jau pēc minēto lēmumu pieņemšanas tika ieviestas ar Regulu (EK) Nr. 66/2010.
- (5) Kritēriju mērķis ir popularizēt kvalitatīvus, lietderīgus un ilgzinīgus produktus, kam aprites cikla laikā ir mazāka ietekme uz vidi, produktus, kas satur ierobežotu daudzumu bīstamo vielu ⁽⁴⁾ un ierobežotu daudzumu gaistošo organisko savienojumu. Produkti ar šajā ziņā labākiem rādītājiem būtu jāpopularizē, izmantojot ekomarķējumu. Tāpēc ir lietderīgi iedibināt ES ekomarķējuma kritērijus produktu grupai "krāsas un lakas".
- (6) Šiem pārskatītajiem kritērijiem un ar tiem saistītajām novērtēšanas un verifikācijas prasībām vajadzētu būt spēkā četrus gadus no šā lēmuma pieņemšanas dienas, ņemot vērā šai produktu grupai raksturīgo inovācijas ciklu.
- (7) Tāpēc Komisijas Lēmums 2009/543/EK un Komisijas Lēmums 2009/544/EK būtu jāaizstāj ar šo lēmumu.

⁽¹⁾ OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 13. augusta Lēmums 2009/543/EK par ekoloģiskajiem kritērijiem Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai āra apdares darbiem paredzētajām krāsām un lakām (OV L 181, 14.7.2009., 27. lpp.).⁽³⁾ Komisijas 2008. gada 13. augusta Lēmums 2009/544/EK par ekoloģiskajiem kritērijiem Kopienas ekomarķējuma piešķiršanai iekšdarbiem paredzētajām krāsām un lakām (OV L 181, 14.7.2009., 39. lpp.).⁽⁴⁾ Vietas ar bīstamības klasifikāciju, kas noteikta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

- (8) Ir jānosaka pārejas periods, lai ražotājiem, kuru produktiem atbilstīgi Lēmumā 2009/543/EK un Lēmumā 2009/544/EK noteiktajiem kritērijiem piešķirts iekšdarbu un ārdarbu krāsu un laku ekomarkējums, dotu pietiekamu laiku produktu pielāgošanai pārskatītajiem kritērijiem un prasībām.
- (9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Regulas (EK) Nr. 66/2010 16. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Produktu grupa "iekšdarbu un ārdarbu krāsas un lakas" ietver iekšdarbu un ārdarbu dekoratīvās krāsas un lakas, beices un saistītus produktus, ko paredzēts izmantot plašam patēriņam un profesionālām vajadzībām un kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/42/EK ⁽¹⁾ darbības jomā.

2. Produktu grupā "iekšdarbu un ārdarbu krāsas un lakas" ietilpst grīdas pārklājumi un grīdas krāsas, tonēti krāsu produkti, kurus pēc patērētāju (neprofesionālu) vai profesionālu lietotāju pasūtījuma tonējuši to izplatītāji, tonēšanas sistēmas, šķidras vai pastveida dekoratīvās krāsas, kuras, ievērojot patērētāju vajadzības, ražotājs iepriekš sagatavojis, tonējis vai pagatavojis, kā arī koka krāsas, koksnes un koka virsmu beices, mūra un metāla virsmu pārklājumi, kā arī šādu produktu sistēmu gruntskrāsas un gruntējumi, kā definēts Direktīvas 2004/42/EK I pielikumā.

3. Produktu grupa neietver šādus produktus:

- a) zemūdens daļu pretapauguma pārklājumi;
- b) konservanti koksnes impregnēšanai;
- c) pārklājumi, kas tiek izmantoti īpašiem rūpnieciskiem vai profesionāliem mērķiem, tostarp īpaši izturīgi pārklājumi;
- d) pulverpārklājumi;
- e) UV starojumā cietināmas krāsas;
- f) galvenokārt transportlīdzekļiem paredzētas krāsas;
- g) produkti, kuru primārā funkcija nav veidot plēvi uz substrāta, piem., eļļas un vaski;
- h) pildvielas, kā definēts standartā EN ISO 4618;
- i) ceļa apzīmējumu krāsas.

2. pants

Šajā lēmumā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "krāsa" ir pārklājuma materiāls ar pigmentu, ko piegādā šķidrums, pastas vai pulvera veidā un kas uz substrāta veido necaurspīdīgu plēvi ar dekoratīvām, aizsargājošām vai kādām konkrētām tehniskām īpašībām, un kas pēc uzklāšanas izžūst, veidojot cietu, ar substrāta virsmu saistījušos aizsargpārklājumu;
- 2) "laka" ir caurspīdīgs pārklājuma materiāls, kas uz substrāta veido cietu, caurspīdīgu plēvi ar dekoratīvām, aizsargājošām vai kādām konkrētām tehniskām īpašībām, un kas pēc uzklāšanas izžūst, veidojot cietu, ar substrāta virsmu saistījušos aizsargpārklājumu;
- 3) "dekoratīvās krāsas un lakas" ir tādas krāsas un lakas, kuras izmanto ēku, to rotājumu un konstrukcijas elementu dekoratīvajai apdarei un aizsargpārklājumiem uz vietas;
- 4) "lazīra" ir pārklājuma materiāli, kas veido caurspīdīgu vai daļēji caurspīdīgu plēvi koka virsmu dekoratīvajai apdarei un koksnes aizsardzībai pret atmosfēras iedarbību, tādējādi atvieglojot to uzturēšanu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/42/EK, ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmantošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos, un ar ko groza Direktīvu 1999/13/EK (OV L 143, 30.4.2004., 87. lpp.).

- 5) "tonēšanas sistēma" ir tonētu krāsu pagatavošanas metode, "bāzi" sajaucot ar krāsvielām;
- 6) "mūra virsmu pārklājuma materiāli" ir pārklājums, kas veido dekoratīvu vai aizsargājošu plēvi izmantošanai uz betona, krāsojamām ķieģeļu, bloku, apmetuma, kalcija silikāta plāksnēm vai šķiedrbetona virsmām;
- 7) "saistošās gruntskrāsas" ir pārklājumi, kas paredzēti birstošu substrāta daļiņu saistīšanai vai hidrofobu īpašību piešķiršanai;
- 8) "UV starojumā cietējošas krāsas" nozīmē, ka pārklājuma materiāli sacietē mākslīgi radīta ultravioletā starojuma ietekmē;
- 9) "pulverpārklājums" ir aizsargpārklājums vai dekoratīvs pārklājums, kas veidojas, uz substrāta uzklājot pārklājpulveri un pēc tam to sakausējot, tā iegūstot vienmērīgu plēvi;
- 10) "tarā izmantojami konservanti" ir produkti, ko izmanto gatavu produktu saglabāšanai to uzglabāšanas laikā, lai novērstu mikroorganismu izraisītu bojāšanos un nodrošinātu derīgumu līdz glabāšanas laika beigām;
- 11) "nožuvuša pārklājuma konservanti" ir produkti, ko izmanto plēvju vai pārklājumu saglabāšanai, lai novērstu mikroorganismu izraisītu bojāšanos vai aļģu augšanu un aizsargātu materiālu vai priekšmetu virsmas sākotnējās īpašības;
- 12) "pretplēvošanās vielas" ir piedevas, ko pievieno pārklājuma materiāliem, lai novērstu plēvošanos pārklājuma materiāla ražošanas vai glabāšanas laikā;
- 13) "gaistoši organiskie savienojumi" (GOS) ir jebkuri organiskie savienojumi, kuru vārīšanās sākuma temperatūra standartapstākļos pie 101,3 kPa spiediena ir mazāka par vai vienāda ar 250 °C, kā definēts Direktīvā 2004/42/EK, un kurus kapilārajā kolonnā eluē līdz tetradekānam ($C_{14}H_{30}$) (ieskaitot) nepolārās sistēmās un līdz dietiladipātam ($C_{10}H_{18}O_4$) (ieskaitot) polārās sistēmās;
- 14) "vāji gaistoši organiskie savienojumi" (VGOS) ir jebkuri organiskie savienojumi, kuru vārīšanās temperatūra ir lielāka par 250 °C un kurus kapilārajā kolonnā ⁽¹⁾ eluē ar aiztures diapazonu starp n-tetradekānu ($C_{14}H_{30}$) un n-dokozānu ($C_{22}H_{46}$) nepolārās sistēmās un dietiladipātu ($C_{10}H_{18}O_4$) un metilpalmitātu ($C_{17}H_{34}O_2$) polārās sistēmās;
- 15) "baltas un gaišas krāsas" ir krāsas, kuru trihromatiskā vērtība (Y vērtība) ir > 70 %;
- 16) "spīdīgas krāsas" ir krāsas, kurām pie 60° krišanas leņķa atstarošanas vērtība ir ≥ 60;
- 17) "pusmatētas krāsas" (arī pusspīdīgas krāsas) ir krāsas, kurām pie 60° vai 85° krišanas leņķa atstarošanas vērtība ir < 60 līdz ≥ 10;
- 18) "matētas krāsas" ir krāsas, kurām pie 85° krišanas leņķa atstarošanas vērtība ir < 10;
- 19) "stipri matētas krāsas" ir krāsas, kurām pie 85° krišanas leņķa atstarošanas vērtība ir < 5;
- 20) "caurspīdīga" un "puscaurspīdīga" ir plēve, kuras kontrastainuma koeficients ir < 98 %, ja tikko uzklātas plēves biezums ir 120 μ;
- 21) "necaurspīdīga" ir plēve, kuras kontrastainuma koeficients ir > 98 %, ja tikko uzklātas plēves biezums ir 120 μ.

3. pants

Kritēriji Regulā (EK) Nr. 66/2010 paredzētā ES ekomarķējuma piešķiršanai produktam, kas ietilpst šā lēmuma 1. pantā noteiktajā produktu grupā "krāsas un lakas", kā arī ar tiem saistītās novērtēšanas un pārbaudes prasības ir izklāstītas pielikumā.

4. pants

Pielikumā izklāstītie kritēriji un ar tiem saistītās novērtēšanas prasības ir spēkā četrus gadus no šā lēmuma pieņemšanas dienas.

5. pants

Administratīviem mērķiem produktu grupai – "iekšdarbu un ārdarbu krāsas un lakas" – piešķir kodu "044".

⁽¹⁾ Kā norādīts FprCEN/TS 16516, 8.2.2.

6. pants

Lēmumu 2009/543/EK un Lēmumu 2009/544/EK atceļ.

7. pants

1. Pieteikumus ES ekomarķējuma saņemšanai produktiem, kas ietilpst produktu grupā “krāsas un lakas”, kuri iesniegti divu mēnešu laikā kopš šā lēmuma pieņemšanas dienas, var sagatavot atbilstoši vai nu Lēmuma 2009/543/EK vai Lēmuma 2009/544/EK kritērijiem, vai šajā lēmumā noteiktajiem kritērijiem. Pieteikumus novērtē atbilstoši tiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem pieteikumi ir sagatavoti.
2. Ekomarķējuma licences, kas piešķirtas atbilstoši Lēmumā 2009/543/EK vai Lēmumā 2009/544/EK noteiktajiem kritērijiem, atļauts izmantot 12 mēnešus pēc šā lēmuma pieņemšanas dienas.

8. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 28. maijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK

PIELIKUMS

ES EKOMARĶĒJUMA PIEŠĶIRŠANAS KRITĒRIJI UN NOVĒRTĒŠANAS UN VERIFIKĀCIJAS PRASĪBAS

Kritēriji, kas jāizpilda, lai krāsām un lakām tiktu piešķirts ES ekomarķējums:

1. Baltais pigments un izturība pret mitro tīrīšanu
2. Titāna dioksīds
3. Lietošanas efektivitāte:
 - a) segtspēja,
 - b) ūdensizturība,
 - c) adhēzija,
 - d) dilumizturība,
 - e) izturība pret laika apstākļu iedarbību,
 - f) ūdens tvaiku caurlaidība,
 - g) ūdens caurlaidība,
 - h) sēnīšizturība,
 - i) plaisāšana,
 - j) izturība pret sārmiem,
 - k) izturība pret koroziju
4. Gaistoši un vāji gaistoši organiskie savienojumi (GOS, VGOS)
5. Ierobežojumi attiecībā uz bīstamām vielām un preparātiem:
 - a) vispārējie ierobežojumi, kas attiecas uz bīstamības klasēm un bīstamības apzīmējumiem;
 - b) ierobežojumi, kas attiecas uz īpaši bīstamām vielām;
 - c) ierobežojumi, kas attiecas uz konkrētām bīstamām vielām
6. Patērētāju informēšana
7. ES ekomarķējumā norādītā informācija

Ekomarķējuma kritēriji atbilst videi nekaitīgākajiem produktiem krāsu un laku tirgū. Augsti krāsas kvalitātes un raksturlielumu standarti ir vajadzīgi, lai nodrošinātu produkta ilgmūžību un tādējādi kopumā mazinātu krāsu aprites cikla radīto ietekmi. Turklāt kritēriju mērķis ir mazināt gaistošu un vāji gaistošu organisko vielu izmantošanu krāsu sastāvā.

Lai gan ķīmisku produktu izmantošana un piesārņotāju emisijas ir daļa no ražošanas procesa, produkts ar ES ekomarķējumu sniedz patērētājam garantiju, ka šādu vielu izmantojums ir ierobežots tiktāl, ciktāl tas ir tehniski iespējams, neietekmējot produkta piemērotību lietošanai. Turklāt krāsas vai lakas galaprodukts saskaņā ar Eiropas Savienības tiesisko regulējumu par produktu marķēšanu nedrīkst būt klasificēts kā akūts toksīns vai bīstams videi.

Kritēriji iespēju robežās izslēdz vairākas tādas vielas, kas ir atzītas par bīstamām cilvēku veselībai vai videi un varētu tikt izmantotas krāsu un laku sastāvā, vai līdz minimumam ierobežo šādu vielu koncentrāciju (ja šīs vielas ir vajadzīgas, lai nodrošinātu konkrētas funkcijas un īpašības). Tikai tad, ja viela ir vajadzīga, lai nodrošinātu atbilstību patērētāju prasībām attiecībā uz veiktspēju vai tiesību aktos paredzētajām prasībām attiecībā uz produktu (piem., saistībā ar krāsas nodrošināto aizsardzību), un ja nav pieejamas izmantotas un pārbaudītas alternatīvas, šādai vielai tiek piemērots izņēmums, atļaujot tās izmantošanu ar ekomarķējumu apzīmētā produktā.

Izņēmumus novērtē, pamatojoties uz piesardzības principu un zinātniskajiem un tehniskajiem pierādījumiem, jo īpaši tad, ja tirgū ir atrodami drošāki produkti.

Lai patērētājiem būtu pienācīga pārliecība par produktu, var pieprasīt testēt galaproduktu, lai noskaidrotu, vai tas satur tās bīstamās vielas, uz kurām attiecas ierobežojumi.

Attiecīgos gadījumos stingrus noteikumus piemēro arī saistībā ar krāsu un laku ražošanas procesā nepieciešamo vielu izmantošanu, lai nepieļautu darbinieku pakļaušanu riskam. Verifikācija attiecībā uz atbilstību kritērijiem ir izstrādāta veidā, kas patērētājiem nodrošina pienācīgu pārliecību, atspoguļo pieteikuma iesniedzēju praktiskās iespējas iegūt informāciju no piegādes ķēdes un izslēdz ļaunprātīgas izmantošanas iespēju.

Novērtēšana un verifikācija

a) Prasības

Konkrētas novērtēšanas un verifikācijas prasības norādītas katram kritērijam atsevišķi.

Ja pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz deklarācijas, dokumentācija, analīžu rezultāti, testēšanas pārskati vai citi pierādījumi par atbilstību kritērijiem, tos atkarībā no situācijas var sagatavot pieteikuma iesniedzējs un/vai tā piegādātājs(-i), un/vai piegādātāja(-u) piegādātājs(-i).

Ja notikušas pārmaiņas (piemēram, ir mainījies piegādātājs vai krāsas sastāvs vai paplašināts produktu klāsts), kuru dēļ mainās arī tas, kā krāsa vai laka atbilst vienam vai vairākiem kritērijiem (atbilstoši situācijai), licences turētājs vēl pirms pārmaiņām iesniedz informāciju attiecīgajai kompetentajai iestādei, apliecinot, ka produkti joprojām atbilst attiecīgajiem kritērijiem.

Vajadzības gadījumā var izmantot citas testēšanas metodes, nevis tās, kuras ir norādītas attiecībā uz katru kritēriju, ja tās ir aprakstītas rokasgrāmatā par ekomarķējuma kritēriju piemērošanu un ja kompetentā iestāde, kas novērtē pieteikumu, atzīst šādas metodes par līdzvērtīgām.

Kompetentās iestādes dod priekšroku tādiem testiem, kas ir atzīti saskaņā ar standartu ISO 17025, un tādu struktūru veiktām pārbaudēm, kuras ir akreditētas saskaņā ar standartu EN 45011 vai tam pielīdzināmu starptautisku standartu.

Vajadzības gadījumā kompetentās iestādes var pieprasīt papildu dokumentus un var izdarīt neatkarīgu verifikāciju.

b) Mērījumu robežvērtības

Ja nav norādīts citādi, ekomarķējuma kritērijiem ir jāatbilst jānodrošina gan tiši pievienotām vielām un preparātiem, gan uz blakusproduktiem un izejvielu piemaisījumiem, kuru masas daļa gatavā produkta sastāvā ir vismaz 0,010 %.

- c) Kompetentajai iestādei iesniedz produkta sastāva precīzu aprakstu, tostarp informāciju par visu kritērijos noteikto sastāvdaļu funkciju un fizikālo formu, kā arī par papildu funkcionālām sastāvdaļām un to koncentrāciju. Katrai sastāvdaļai norāda ķīmisko nosaukumu, Ķīmijas analītisko apskatu indeksa (CAS) numuru un klasificē to atbilstoši Regulai (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (KMI regulai). Ziņo par visām kritērijos noteiktajām sastāvdaļām, kā arī visām papildu funkcionālajām sastāvdaļām un zināmajiem piemaisījumiem, kuru koncentrācija produktā pārsniedz 0,010 %, izņemot gadījumus, kad, lai izpildītu prasību par izņēmumu, ir jānodrošina zemāka koncentrācija.

Ja kritērijos ir minētas sastāvdaļas, tas ietver vielas un preparātus vai maisījumus. "Vielu" un "preparātu" definīcija ir dota 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ (REACH regula).

Drošības datu lapas un/vai CAS numurus un KMI klasifikācijas attiecībā uz katru sastāvdaļu iesniedz kompetentajai iestādei atbilstīgi REACH regulai.

- d) Visu kritēriju gadījumā, izņemot 4. kritēriju "Gaistoši un vāji gaistoši organiskie savienojumi (GOS, VGOS)", ierobežojumi attiecas uz krāsu vai laku iepakojumā. Saskaņā ar Direktīvu 2004/42/EK GOS ierobežojumi attiecas uz lietošanai gatavu produktu, tāpēc maksimālo GOS saturu mēra vai aprēķina, ņemot vērā visus ieteiktos papildinājumus, piemēram, krāsvielas un/vai atšķaidītājus. Šā aprēķina vai mērījuma veikšanai būs vajadzīgi dati, ko attiecībā uz cietvielu saturu, GOS saturu un produkta blīvumu sniedz izejvielu piegādātāji. Iepriekšminētais attiecas arī uz mērījumu vai aprēķinu veikšanu attiecībā uz VGOS. Kompetentās iestādes var pieprasīt VGOS testēšanu, lai pārbaudītu aprēķinus.

1. kritērijs. Baltais pigments un izturība pret mitro tīrīšanu

1.a Minimālā prasība attiecībā uz baltā pigmenta saturu

Iekšdarbu sienu un griestu krāsām ar norādi par 1. un 2. klases izturību pret mitro tīrīšanu baltā pigmenta saturs (balti neorganiski pigmenti, kuru refrakcijas koeficients ir augstāks nekā 1,8) uz m² nožuvuša pārklājuma nepārsniedz 1. tabulā norādītās vērtības (ar 98 % necaurredzamību). Tonēšanas sistēmu gadījumā šis kritērijs attiecas tikai uz bāzes krāsām.

1. tabula

Attiecība starp izturību pret mitro tīrīšanu un TiO₂ saturu iekšdarbu krāsām

Izturība pret mitro tīrīšanu	Ierobežojums iekšdarbiem (g/m ²)
1. klase	40
2. klase	36

Attiecībā uz visām pārējām krāsām, tostarp kaļķu krāsām, silikāta krāsām, gruntskrāsām, pretrūsas krāsām un fasādes krāsām, baltā pigmenta saturs (balti neorganiski pigmenti, kuru refrakcijas koeficients ir augstāks nekā 1,8) nepārsniedz 36 g/m² iekšdarbiem paredzētos produktos un 38 g/m² ārdarbiem paredzētos produktos. Uz tādām krāsām, kas ir paredzētas izmantošanai gan iekšdarbos, gan ārdarbos, attiecas stingrākie ierobežojumi.

Ja uz iepriekšminētajiem produktiem attiecas b) daļā norādītais izņēmums, pigmenta saturs (balti neorganiski pigmenti, kuru refrakcijas koeficients ir augstāks nekā 1,8) nepārsniedz 25 g/m² nožuvuša pārklājuma (ar 98 % necaurredzamību).

1.b Minimālā prasība attiecībā uz izturību pret mitro tīrīšanu (tikai iekšdarbu krāsām)

Visām iekšdarbu sienu un griestu krāsām (apdares krāsām) ir 1. vai 2. klases izturība pret mitro tīrīšanu (IMT) saskaņā ar standartiem EN 13300 un EN ISO 11998. Šī prasība attiecas tikai uz tonējošām bāzes krāsām (bāzes krāsām).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

Šī prasība neattiecas uz iekšdarbu sienu un griestu krāsām ar baltā pigmenta saturu (balti neorganiski pigmenti, kuru refrakcijas koeficients ir augstāks nekā 1,8), kas nepārsniedz 25 g/m² nožuvuša pārklājuma (ar 98 % necaurredzamību).

Norādes par izturību pret mitro tīrīšanu drīkst sniegt tikai to ar ekomarķējumu apzīmēto krāsu marķējumā vai citos tirgvedības dokumentos, kurām ir 1. vai 2. klases IMT.

Novērtēšana un verifikācija. Jāizpilda gan 1.a, gan 1.b punktā paredzētās prasības. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentus, kuros apliecināts, ka balto pigmentu saturs atbilst šim kritērijam.

Pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar standartu EN 13300 iesniedz testēšanas pārskatu, kas sagatavots, izmantojot standartā EN ISO 11998 noteikto metodi (slāpjas beršanas radīta nodilumizturības un attīrīšanas spējas noteikšana). Attiecībā uz griestu krāsām un iekšdarbu sienu krāsām iepakojuma marķējumu, tostarp pavadtekstu, iesniedz kā pierādījumu saistībā ar norādēm par izturību pret mitro tīrīšanu.

2. kritērijs. Titāna dioksīda pigments

Ja produkta sastāvā ir vairāk nekā 3,0 masas % titāna dioksīda, titāna dioksīda pigmenta ražošanas atkritumu emisijas un izplūdes nedrīkst pārsniegt turpmāk norādītās vērtības ⁽¹⁾.

Attiecībā uz sulfātprocesu:

- SO_x, kas aprēķināts kā SO₂ – 7,0 kg uz tonnu TiO₂ pigmenta,
- sulfātu atkritumi – 500 kg uz tonnu TiO₂ pigmenta.

Attiecībā uz hlorīdprocesu:

- ja tiek izmantots dabīgais rutils – 103 kg hlorīda atkritumu uz tonnu TiO₂ pigmenta,
- ja tiek izmantots sintētiskais rutils – 179 kg hlorīda atkritumu uz tonnu TiO₂ pigmenta,
- ja tiek izmantota rutila rūda – 329 kg hlorīda atkritumu uz tonnu TiO₂ pigmenta.

Ja izmanto vairāku veidu rūdas, vērtības piemēro proporcionāli atsevišķajiem izmantotās rūdas viediem.

Piezīme:

SO_x emisijas attiecas tikai uz sulfātprocesu.

Atkritumu definīciju nosaka saskaņā ar Atkritumu pamatdirektīvas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK ⁽²⁾ (Atkritumu pamatdirektīva) 3. pantu. Ja TiO₂ ražotājs attiecībā uz cietajiem atkritumiem var nodrošināt atbilstību Atkritumu pamatdirektīvas 5. pantam (blakusproduktu ražošana), atkritumiem piemēro izņēmumu.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs nodrošina pamatojošus dokumentus, kas apliecina tā ražotāja atbilstību, kurš ražo titāna dioksīdu, kas ir krāsas produkta izejviela, iesniedzot vai nu deklarāciju, kas apliecina, ka viela netiek izmantota, vai arī deklarāciju, kuras pamatā ir dati, kas apliecina atbilstību attiecīgajiem procesa emisiju un atkritumu izplūdes līmeņiem.

3. kritērijs. Lietošanas efektivitāte

Lai apliecinātu krāsu un laku lietošanas efektivitāti, attiecībā uz katru krāsas un/vai lakas veidu atbilstīgi 2. tabulai veic turpmāk norādītos testus.

⁽¹⁾ Saskaņā ar Atsauces dokumentu par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem lieltonnāžas neorganisko vielu ražošanai (2007. g. augusts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.)

Izpildes prasības attiecībā uz dažāda veida krāsām un lakām

Kritēriji	Krāsas un lakas (apakškategorijas norādītas saskaņā ar Direktīvu 2004/42/EK)							
	Iekšdarbu krāsa (a, b)	Ārdarbu krāsas (c)	Apdare un apšuvums (d)	Biezs dekoratīvs pārklājums (ārdarbiem un iekšdarbiem) (l)	Laka un beice (e), (f)	Vienkomponenta speciālie pārklājumi un grīdu segumu krāsa (i)	Gruntskrāsa (g)	Gruntskrāsas un pamatnes krāsas (h)
3.a Segtspēja (tikai baltām un gaišām krāsām, ieskaitot tonēšanas sistēmās izmantotās baltās bāzes krāsas) – ISO 6504/1	8 m ² /L	4 m ² /L (elastomēru krāsa) 6 m ² /L (mūra virsmu krāsa)	Ārdarbiem paredzēti produkti 6 m ² /L Iekšdarbiem paredzēti produkti 8m ² /L	1 m ² /L	–	Ārdarbiem paredzēti produkti 6 m ² /L Iekšdarbiem paredzēti produkti 8m ² /L	6 m ² /L (caurspīdīga) 8 m ² /L (necaurspīdīga)	6 m ² /L (caurspīdīga) 8 m ² /L (necaurspīdīga)
3.b Īdensizturība – ISO 2812-3	–	–	–	–	Īdensizturīga	Īdensizturīgi	–	–
3.c Adhēzija – EN 24624		–	–	–	–	Rezultāts 2	1,5 MPa (mūra virsmu krāsa)	1,5 MPa (mūra virsmu krāsa)
3.d Dilumizturība – EN ISO 7784-2	–	–	–	–	–	70 mg masas zudums	–	–
3.e Izturība pret laika apstākļu iedarbību – EN 11507/EN 927-6	–	1 000 h	1 000 h (ārdarbi)	1 000 h (ārdarbi)	1 000 h (ārdarbi)	1 000 h (ārdarbi)	–	–
3.f Īdens tvaiku caurlaidība (l) – EN ISO 7783-2	–	II klase vai labāka	–	II klase vai labāka (ārdarbi)	–	–	–	–
3.g Īdens caurlaidība (l) – EN 1062-3	–	Ja izteikts šāds apgalvojums – III klase Visi citi produkti – II klase vai labāka	–	II klase vai labāka (ārdarbi)	–	–	–	–

Kritēriji	Krāsas un lakas (apakškategorijas norādītas saskaņā ar Direktīvu 2004/42/EK)							
	Iekšdarbu krāsa (a, b)	Ārdarbu krāsas (c)	Apdare un apšuvums (d)	Biezs dekoratīvs pārklājums (ārdarbiem un iekšdarbiem) (l)	Laka un beice (e), (f)	Vienkomponenta speciālie pārklājumi un grīdu segumu krāsa (i)	Gruntskrāsa (g)	Gruntskrāsas un pamatnes krāsas (h)
3.h Sēnīzturība ⁽¹⁾ – EN 15457	–	1. klase vai zemāka (mūra vai koka krāsas)	0 klase (ārdarbiem paredzēti koksnes produkti)	1. klase vai zemāka (ārdarbi)	–	–	–	–
3.h Izturība pret aļģēm – EN 15458 ⁽¹⁾	–	1. klase vai zemāka (mūra vai koka krāsas)	0 klase (ārdarbiem paredzēti koksnes produkti)	1. klase vai zemāka (ārdarbi)	–	–	–	–
3.i Plaisāšana ⁽¹⁾ – EN 1062-7	–	A1 (tikai attiecībā uz elastomēru krāsu)	–	–	–	–	–	–
3.j Izturība pret sārmiem – ISO 2812-4	–	Mūra virsmu krāsa	–	–	–	–	Mūra virsmu krāsa ārdarbiem	Mūra virsmu krāsa ārdarbiem
3.k Izturība pret koroziju ⁽¹⁾ – EN ISO 12944-2 un 12944-6, ISO 9227, ISO 4628-2 un 4628-3	–	Pretrūsas krāsa Pūšļainība: ≥ izmērs 3/ blīvums 3 Rūsēšana: ≥ Ri2	Pretrūsas krāsa Pūšļainība: ≥ izmērs 3/ blīvums 3 Rūsēšana: ≥ Ri2	–	–	Pretrūsas krāsa Pūšļainība: ≥ izmērs 3/ blīvums 3 Rūsēšana: ≥ Ri2	Pretrūsas krāsa Pūšļainība: ≥ izmērs 3/ blīvums 3 Rūsēšana: ≥ Ri2	Pretrūsas krāsa Pūšļainība: ≥ izmērs 3/ blīvums 3 Rūsēšana: ≥ Ri2

⁽¹⁾ Tikai gadījumos, kad par krāsām reklāmas nolūkos tiek izteikti šādi apgalvojumi.

3.a Segtspēja

Segtspējas prasība attiecas uz baltu un gaišu krāsu produktiem. Ja krāsas ir pieejamas vairākos toņos, segtspēja attiecas uz gaišāko toni.

Balto krāsu un gaišo krāsu (tostarp apdares krāsu un starpklājumu) viena litra segtspēja (nodrošinot 98 % necaurredzamību) ir vismaz 8 m² iekšdarbu krāsām un 6 m² ārdarbu krāsām. Tādu produktu viena litra segtspēja (nodrošinot 98 % necaurredzamību), kas tiek pārdoti gan iekšdarbiem, gan ārdarbiem, ir vismaz 8 m².

Tonēšanas sistēmu gadījumā šis kritērijs attiecas tikai uz balto krāsu (kuras bāze satur galvenokārt TiO₂). Ja baltā bāze neatbilst šai prasībai, kritērijs jāizpilda pēc baltās bāzes tonēšanas, lai iegūtu standarta krāsu RAL 9010.

Attiecībā uz krāsām, kas ietilpst tonēšanas sistēmā, pieteikuma iesniedzējam uz produkta iepakojuma un tirdzniecības vietās jānorāda galalietotājam, kurš tonis vai gruntskrāsa/pamatnes krāsa (ja iespējams, ar Eiropas ekomarķējumu) būtu jāizmanto pamatnei pirms tumšāka toņa lietošanas.

Caurspīdīgu un puscaurspīdīgu gruntskrāsu un pamatnes krāsu segtspēja ir vismaz 6 m², savukārt necaurspīdīgu gruntskrāsu un pamatnes krāsu segtspēja ir vismaz 8 m². Necaurspīdīgu izolējošo/hermetizējošo, penetrējošo/saisītošo gruntskrāsu un īpašu adhēzīvu gruntskrāsu viena litra segtspēja ir vismaz 6 m².

Biezu dekoratīvu pārklājumu (krāsu, kuras ir īpaši paredzētas trīsdimensiju dekoratīva efekta radīšanai un kurām tāpēc raksturīgs ļoti biezs pārklājuma slānis) segtspēja var būt arī 1 m² uz kg produkta.

Necaurspīdīgu elastomēru krāsu viena litra segtspēja ir vismaz 4 m².

Šī prasība neattiecas uz lakām, lazūrām, caurspīdīgām adhēzijas gruntskrāsām vai citiem caurspīdīgu pārklājumu materiāliem.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu, kas sagatavots, izmantojot standartā ISO 6504/1 doto metodi (Krāsas un lakas. Segtspējas noteikšana. 1. daļa: Kubelkas-Munka metode baltajai un gaišo toņu krāsām) vai ISO 6504/3 metodi (3. daļa: Kontrastainuma koeficienta noteikšana gaišo toņu krāsām pie norādītā krāsas patēriņa), vai (krāsām, kuras ir īpaši paredzētas trīsdimensiju dekoratīva efekta radīšanai un no kurām parasti veido ļoti biezu pārklājumu) NF T 30 073 metodi. Par bāzēm, kuras izmanto tonētu produktu iegūšanai un kuras nav novērtētas saskaņā ar iepriekšminētajām prasībām, pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz liecības, ka lietotājam ir doti norādījumi par to, ka pirms produkta lietošanas jāizmanto gruntskrāsa un/vai pelēka (vai citas atbilstošas krāsas) pamatnes krāsa.

3.b Ūdensizturība

Visu laku, grīdas segumu un grīdas krāsu ūdensizturība, ko nosaka pēc standartā ISO 2812-3 dotās metodes, ir tāda, lai pēc 24 stundu ilgās ūdens iedarbības un 16 stundu žūšanas nenotiek krāsas atstarošanas spīduma vai toņa izmaiņas.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu, kas sagatavots, izmantojot standartā ISO 2812/3 doto metodi.

3.c Adhēzija

Pigmentus saturošas krāsas mūra virsmām iztur atraušanas testu atbilstīgi standartam EN 24624 (ISO 4624), ja substrāta kohēzijas spēks ir mazāks par krāsas adhēzijas spēku, pārējos gadījumos krāsas adhēzijas spēks ir lielāks par 1,5 MPa.

Grīdas segumu, grīdas krāsu un grīdas pamatnes krāsu, iekšdarbu gruntskrāsu mūra virsmām, metāla un koka virsmu pamatnes krāsu adhēzija, nosakot saskaņā ar standartu EN 2409, ir vismaz 2.

Šī prasība neattiecas uz caurspīdīgām gruntskrāsām.

Pieteikuma iesniedzējs novērtē gruntskrāsu un/vai apdares krāsu atsevišķi vai abas kopā. Ja apdares krāsu testē atsevišķi, to attiecībā uz adhēziju uzskata par sliktāko scenāriju.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu, kas sagatavots, izmantojot attiecīgi standartā EN ISO 2409 vai EN 24624 (ISO 4624) doto metodi.

3.d Dilumizturība

Grīdas segumu un grīdas krāsu dilumizturība nav lielāka par 70 mg masas zuduma pēc 1 000 testēšanas cikliem ar 1 000 g slodzi un CS10 disku saskaņā ar standartu EN ISO 7784-2.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu, kas apliecina šā kritērija ievērošanu, izmantojot standartā EN ISO 7784-2 noteikto metodi.

3.e Izturība pret laika apstākļu iedarbību (ārdarbiem paredzētām krāsām un lakām)

Jānosaka mūra, koka un metāla virsmu apdares krāsu un laku pārklājumu izturība pret laika apstākļu iedarbību, izmantojot mākslīgā klimata kameras ar UV luminiscences lampām un kondensāciju vai ūdens strūklu saskaņā ar standartu ISO 11507. Tās novērtē pēc pārklājuma 1 000 h mākslīgas novecināšanas testēšanas apstākļos. Testēšanas apstākļi: UVA 4 h/60 °C + mitrums 4 h/50 °C.

Otra iespēja ir āra apstākļiem paredzētu koka apdares krāsu un laku pārklājumu izturību pret laika apstākļu iedarbību testēt pēc 1 000 h mākslīgas novecināšanas klimata kamerā ar QUV paātrinātāju, tos pakļaujot cikliskai UV(A) starojuma un ūdens iedarbībai saskaņā ar standartu EN 927-6.

Saskaņā ar standartu ISO 7724 3 iedarbībai pakļauto paraugu krāsas izmaiņas nav lielākas par $\Delta E^* = 4$. Šo kritēriju nepiemēro lakām un bāzēm.

Iedarbībai pakļauto spīdīgo krāsu vai laku spīduma samazināšanās nepārsniedz 30 % no tā sākotnējās vērtības, un to nosaka saskaņā ar standartu ISO 2813. Šī prasība neattiecas uz pusmatētām un matētām apdares krāsām (⁽¹⁾), kuru sākotnējā spīduma vērtība ir mazāka par 60 %, ja krišanas leņķis ir 60°.

Mūra, koka un metāla virsmu apdares krāsu pārklājumu plēvītes bojātību testē saskaņā ar standartu EN ISO 4628-6 pēc paraugu ekspozīcijas klimata kamerā. Pārklājumi šajā testā gūst novērtējumu vismaz 1,5 vai labāku (0,5 vai 1,0). Standartā iekļauti attēli salīdzināšanai.

Mūra, koka un metāla virsmu apdares krāsām pēc paraugu ekspozīcijas klimata kamerā nosaka arī šādus parametrus:

atlobītība saskaņā ar standartu ISO 4628-5, defektu blīvums 2 vai mazāks, defektu lielums 2 vai mazāks,

plaisainums saskaņā ar standartu ISO 4628-4, defektu daudzums 2 vai mazāks, defektu lielums 3 vai mazāks,

pūšļainība saskaņā ar standartu ISO 4628-2, defektu blīvums 3 vai mazāks, defektu lielums 3 vai mazāks.

Testi būtu jāveic, izmantojot tonējošo pamatu.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu atbilstīgi vai nu standartam ISO 11507 saskaņā ar norādītajiem parametriem vai standartam EN 927-6, vai arī atbilstīgi abiem standartiem. Attiecīgos gadījumos pieteikuma iesniedzējs iesniedz arī testēšanas pārskatus saskaņā ar standartiem EN ISO 4628-2, 4, 5, 6 un atbilstīgi standartam ISO 7724-3.

3.f Ūdens tvaiku caurlaidība

Ja tiek apgalvots, ka ārdarbiem paredzētās mūra un betona virsmu krāsas elpo, attiecīgo krāsu saskaņā ar standartu EN1062-1 klasificē II klasē (vidēja ūdens tvaiku caurlaidība) vai augstākā klasē saskaņā ar testēšanas rezultātiem pēc standartā EN ISO 7783 dotās metodes.

(⁽¹⁾) EN ISO 2813.

Ņemot vērā tonēšanai izmantojamo krāsu lielo dažādību, šādi jātestē tikai lietotā bāzes krāsa.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu par rezultātiem, kas iegūti saskaņā ar standartā EN ISO 7783 doto testēšanas metodi un klasifikāciju saskaņā ar EN1062-1.

3.g *Ūdens caurlaidība*

Ja tiek apgalvots, ka ārdarbiem paredzētā mūra un betona virsmu krāsa nelaiž cauri ūdeni vai ir elastomēra, to saskaņā ar EN1062-1 klasificē III klasē (zema šķidrumu caurlaidība) saskaņā ar testēšanas rezultātiem pēc standartā EN 1062-3 dotās metodes.

Ņemot vērā tonēšanai izmantojamo krāsu lielo dažādību, šādi jātestē tikai lietotā bāzes krāsa.

Visas pārējās krāsas mūra virsmām saskaņā ar EN1062-1 klasificē II klasē (vidēja šķidrumu caurlaidība) vai augstākā klasē saskaņā ar testēšanas rezultātiem pēc standartā EN 1062-3 dotās metodes.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu par rezultātiem, kas iegūti saskaņā ar standartā EN 1062-3 doto testēšanas metodi un klasifikāciju saskaņā ar EN1062-1.

3.h *Sēnīšizturība un izturība pret aļģēm*

Ja tiek apgalvots, ka ārdarbiem paredzētās mūra virsmu apdares krāsas un krāsas kokam ir noturīgas pret sēnīšu un aļģu iedarbību un atbilst Biocīdu regulā (Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 ⁽¹⁾) definētajam 7. produkta veidam, izmantojot EN 15457 un EN 15458, nosaka turpmāk minētās prasības.

Mūra virsmām paredzētās krāsas sēnīšizturība ir novērtēta ar 1. klasi vai zemāk (1 vai 0) (t. i., sēnīšu izplatība ir mazāka par 10 %) un izturība pret aļģēm – ar 1. klasi vai zemāk.

Kokam paredzēto krāsu novērtējums attiecībā uz sēnīšizturību ir 0 un attiecībā uz izturību pret aļģēm – arī 0.

Ņemot vērā tonēšanai izmantojamo krāsu lielo dažādību, šādi jātestē tikai lietotā bāzes krāsa.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu par rezultātiem, kas iegūti saskaņā ar standartā EN 15457 un EN 15458 doto testēšanas metodi.

3.i *Plaisāšana*

Ja tiek apgalvots, ka mūra (vai betona) virsmu krāsa ir elastomērs, attiecīgo krāsu klasificē A1 klasē pie 23 °C saskaņā ar testēšanas rezultātiem pēc standartā EN 1062 dotās metodes.

Ņemot vērā tonēšanai izmantojamo krāsu lielo dažādību, šādi jātestē tikai lietotā bāzes krāsa.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu par rezultātiem, kas iegūti saskaņā ar standartā DIN EN 1062-7 doto testēšanas metodi.

3.j *Izturība pret sārmiem*

Mūra virsmu krāsas un gruntskrāsas ir izturīgas pret sārmu iedarbību, ja pārklājums 24 h iztur 10 % NaOH šķīduma iedarbību saskaņā ar standartā ISO 2812-4 doto metodi. Novērtē pēc 24 h žāvēšanas.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas pārskatu par rezultātiem, kas iegūti saskaņā ar standartā ISO 2812-4 doto testēšanas metodi.

3.k *Izturība pret koroziju*

Lai veiktu novērtēšanu saskaņā ar attiecīgo standartā EN ISO 12944-2 noteikto atmosfēriskās korozivitātes kategoriju vai kategorijām un attiecīgās standartā EN ISO 12944-6 noteiktās testa procedūras, substrātam piemēro simulētus korozijas stresus. Tēraudam paredzētās pretrūsas krāsas substrātus testē pēc 240 h ilgas sāls strūklas iedarbības atbilstīgi standartam ISO 9227. Rezultātus novērtē, izmantojot standartu ISO 4628-2 attiecībā uz pūšļainību un standartu ISO 4628-3 attiecībā uz rūsēšanu. Krāsas rezultāts ir vismaz 3. izmērs un 3. blīvums attiecībā uz pūšļainību un vismaz Ri2 rūsēšanas testā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regula (ES) Nr. 528/2012 par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.)

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz testēšanas un novērtēšanas ziņojumus, lai apstiprinātu atbilstību šim kritērijam.

4. kritērijs. Gaistoši un vāji gaistoši organiskie savienojumi (GOS, VGOS)

Maksimālais gaistošu organisko savienojumu (GOS) un vāji gaistošu organisko savienojumu (VGOS) saturs nepārsniedz 3. tabulā norādītos ierobežojumus.

GOS un VGOS saturu nosaka lietošanai gatavam produktam, ņemot vērā visas ieteiktās piedevas, kas jāpievieno pirms produkta izmantošanas, piemēram, krāsvielas un/vai atšķaidītājus.

Uz produktiem, kuru GOS saturs atbilst 3. tabulā redzamajiem ierobežojumiem, var norādīt "samazināts GOS saturs", kā arī GOS saturu g/l līdzās ekomarķējumam.

3. tabula

GOS un VGOS satura ierobežojumi

Produkta apraksts (ar apakškatēriju apzīmējumiem atbilstīgi Direktīvai 2004/42/EK)	GOS robežvērtības (g/l, ieskaitot ūdeni)	VGOS robežvērtības (g/l, ieskaitot ūdeni)
a) matēti pārklājumi iekšējām sienām un griestiem (spīduma pakāpe < 25 pie 60° leņķa)	10	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
b) spīdīgie pārklājumi iekšējām sienām un griestiem (spīduma pakāpe > 25 pie 60° leņķa)	40	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
c) pārklājumi neorganiska pamata ārējām sienām	25	40
d) iekšējās/ārējās apdares un apšuvuma krāsas koksnei un metālam	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
e) iekšējās apdares lakas un beices, ietverot necaurspīdīgas beices	65	30
e) ārējās apdares lakas un beices, ietverot necaurspīdīgas beices	75	60
f) iekšējās/ārējās apdares smalkbeices	50	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
g) gruntējumi	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
h) saistošās gruntskrāsas	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
i) vienkomponta speciālie pārklājumi	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
j) īpašiem lietojumiem paredzēti ķīmiski cietējoši divkomponentu speciālie pārklājumi, piemēram, grīdām	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
l) dekoratīvie pārklājumi	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
Pretrūsas krāsas	80	60

⁽¹⁾ Baltās krāsas un lakas izmantošanai iekšdarbos

⁽²⁾ Tonētas krāsas iekšdarbiem/krāsas un lakas ārdarbiem

GOS saturu nosaka vai nu ar aprēķinu, kura pamatā ir sastāvdaļas un izejvielas, vai izmantojot standartā ISO 11890-2 dotās metodes, vai (tādu produktu gadījumā, kuros GOS saturs ir mazāks par 1,0 g/l) – standartā ISO 17895 dotās metodes. VGOS saturu nosaka, izmantojot standartā ISO 11890-2 doto metodi. Marķierus, kas norādīti 4. tabulā, izmanto par pamatu gāzu hromatogrāfijas rezultātu robežu noteikšanai attiecībā uz VGOS. Tādu produktu gadījumā, kas ir izmantojami gan iekšdarbos, gan ārdarbos, noteicošā ir iekšdarbu krāsu VGOS robežvērtība.

4. tabula

Marķiersavienojumi, kas izmantojami VGOS satura noteikšanai

	Polārās sistēmas (ūdens bāzes pārklājumu produkti)	Nepolārās sistēmas (šķīdinātāja bāzes pārklājumu produkti)
VGOS	Dietiladipāts ($C_{10}H_{18}O_4$) līdz metilpalmitāts ($C_{17}H_{34}O_2$)	n-tetradekāns ($C_{14}H_{30}$) līdz n-dokozāns ($C_{22}H_{46}$)

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs attiecībā uz GOS saturu lietošanai gatavajā produktā iesniedz testēšanas pārskatu, kas sagatavots atbilstīgi standartā ISO 11890-2 vai ISO 17895 dotajām metodēm un apliecina atbilstību, vai atbilstības deklarāciju, kas pamatojas uz aprēķiniem, ņemot vērā krāsas sastāvdaļas un izejmateriālus.

Pieteikuma iesniedzējs attiecībā uz VGOS saturu lietošanai gatavajā produktā iesniedz testēšanas pārskatu, kas sagatavots atbilstīgi standartā ISO 11890-2 dotajai metodei, vai atbilstības deklarāciju, kas pamatojas uz aprēķiniem, ņemot vērā krāsas sastāvdaļas un izejmateriālus. Tests būtu jāveic, atsaucoties uz 4. tabulā norādītajiem marķieriem un ņemot vērā rokasgrāmatu par kritērijiem. Pieteikuma iesniedzējiem pēc kompetentās iestādes pieprasījuma var nākties pārbaudīt aprēķinus, izmantojot norādīto testa metodi.

5. kritērijs. Ierobežojumi attiecībā uz bīstamajām vielām un preparātiem

Galaprodukta sastāvā nav bīstamu vielu un preparātu saskaņā ar turpmāk norādītajos apakškritērijos izklāstītajiem noteikumiem, kas attiecas uz:

- bīstamības klasēm un bīstamības apzīmējumiem,
- īpaši bīstamām vielām,
- citām konkrētām uzskaitītām vielām.

Pieteikuma iesniedzējiem ir jāiesniedz pierādījumi, kas apliecina, ka galaprodukta sastāvs atbilst vispārējām novērtēšanas un verifikācijas prasībām, kā arī visām papildinājumā izklāstītajām papildu prasībām.

5.a Vispārējie ierobežojumi, kas attiecas uz bīstamības klasēm un bīstamības apzīmējumiem

Ja papildinājumā nav skaidri noteikts izņēmums, galaprodukta sastāvā, ieskaitot visas tīši pievienotās sastāvdaļas, kuru koncentrācija pārsniedz 0,010 %, nav vielu vai preparātu, kas ir klasificēti kā toksiski, bīstami videi, ir elpceļu vai ādas sensibilizatori, kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvajai funkcijai toksiskas vielas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 un Padomes Direktīvu 67/548/EEK⁽¹⁾ un atbilstīgi interpretācijai saskaņā ar šā kritērija apraksta 5. tabulā norādītajiem bīstamības apzīmējumiem un riska frāzēm.

5. tabula

Bīstamības klases, uz kurām attiecas ierobežojumi, un to kategorizācija

Akūta toksicitāte	
1. un 2. kategorija	3. kategorija
H300 Norijot iestājas nāve (R28)	H301 Toksisks, ja norīts (R25)
H310 Nonākot saskarē ar ādu, iestājas nāve (R27)	H311 Toksisks, ja nonāk saskarē ar ādu (R24)

⁽¹⁾ Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīva 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV 196, 16.8.1967., 1. lpp.).

Akūta toksicitāte	
1. un 2. kategorija	3. kategorija
H330 Ieelpojot iestājas nāve (R23/26)	H331 Ieelpojot ir toksisks (R23)
H304 Norijot vai iekļūstot elpvados, var izraisīt nāvi (R65)	EUH070 Toksisks saskarē ar acīm (R39/41)
Toksiska ietekme uz īpašu mērķorgānu	
1. kategorija	2. kategorija
H370 Izraisa orgānu bojājumus (R39/23, R39/24, R39/25, R39/26, R39/27, R39/28)	H371 Var izraisīt orgānu bojājumus (R68/20, R68/21, R68/22)
H372 Izraisa orgānu bojājumus (R48/25, R48/24, R48/23)	H373 Var izraisīt orgānu bojājumus (R48/20, R48/21, R48/22)
Elpceļu un ādas sensibilizācija	
1.A kategorija	1.B kategorija
H317: Var izraisīt alerģisku ādas reakciju (R43)	H317: Var izraisīt alerģisku ādas reakciju (R43)
H334: Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu (R42)	H334: Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu (R42)
Kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvajai funkcijai toksiskas vielas	
1.A un 1.B kategorija	2. kategorija
H340 Var izraisīt ģenētiskus bojājumus (R46)	H341 Ir aizdomas, ka var izraisīt ģenētiskus bojājumus (R68)
H350 Var izraisīt vēzi (R45)	H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi (R40)
H350i Var izraisīt vēzi ieelpojot (R49)	
H360F Var negatīvi ietekmēt auglību (R60)	H361f Ir aizdomas, ka var negatīvi ietekmēt auglību (R62)
H360D Var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam (R61)	H361d Ir aizdomas, ka var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam (R63)
H360FD Var negatīvi ietekmēt auglību. Var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam (R60, R60/61)	H361fd Var negatīvi ietekmēt auglību. Ir aizdomas, ka var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam (R62/63)
H360Fd Var negatīvi ietekmēt auglību. Ir aizdomas, ka var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam (R60/63)	H362 Var radīt kaitējumu ar krūti barotam bērnam (R64)
H360Df Var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam. Ir aizdomas, ka var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam (R61/62)	

Akūta toksicitāte	
1. un 2. kategorija	3. kategorija
Ūdens videi bīstamas vielas	
1. un 2. kategorija	3. un 4. kategorija
H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem (R50)	H412 Kaitīgs organismiem, ar ilglaicīgām sekām (R52/53)
H410 Ļoti toksisks ūdens organismiem, ar ilglaicīgām sekām (R50/53)	H413 Var radīt ilglaicīgas sekas ūdens organismiem (R53)
H411 Toksisks ūdens organismiem, ar ilglaicīgām sekām (R51/53)	
Bīstams ozona slānim	
EUH059 Bīstams ozona slānim (R59)	

Attiecībā uz uzskaitītajām bīstamības klasēm un bīstamības apzīmējumiem prioritāte ir jaunākajiem Savienības pieņemtajiem noteikumiem. Tāpēc saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 15. pantu pieteikuma iesniedzēji nodrošina, ka klasifikācijas pamatā ir jaunākie noteikumi par vielu un preparātu klasifikāciju, marķēšanu un iepakojšanu.

Lai apliecinātu atbilstību, pieteikuma iesniedzējiem ir jāveic aprēķins, lai noteiktu, kāda ir krāsas galaprodukta bīstamības klase. To veic atbilstīgi preparātu klasifikācijas metodēm, kas izklāstītas Regulā (EK) Nr. 1272/2008, ņemot vērā visus tiesību aktus, ar kuriem veikti tās grozījumi. Ekvivalence starp preparātu klasifikāciju saskaņā ar Direktīvu par bīstamajām vielām (Direktīvu 67/548/EEK) (DBV) un preparātu klasifikāciju atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1272/2008 (KMI) ir dota 6. tabulā.

Galaprodukts nevar būt klasificēts un marķēts kā akūti toksisks, kā tāds, kuram ir toksiska ietekme uz īpašu mērķorgānu, kā elpceļu vai ādas sensibilizators vai kā tāds, kam ir kancerogēna, mutagēna vai toksiska ietekme uz reproduktīvo funkciju atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1272/2008 vai Direktīvai 67/548/EEK.

6. tabula

Galaprodukta klasifikācija – KMI un DBV ekvivalence

KMI preparātu klasifikācija	DBV ekvivalents
Akūti toksisks	T vai T+
Toksiska ietekme uz īpašu mērķorgānu	T, T+ vai Xn
Elpceļu vai ādas sensibilizators	–
Kancerogēns, mutagēns vai toksisks reproduktīvajai sistēmai	Kancerogēns, mutagēns vai toksisks reproduktīvajai sistēmai, 1., 2. un 3. kategorija
Bīstams videi	N (izņemot R53 un R52/53)

5.a.i Izņēmumi, kas attiecas uz vielu grupām

Saistībā ar šo produktu grupu ir piemēroti izņēmumi noteiktu vielu grupām, kuras var būt galaprodukta sastāvā. Šajos izņēmumos ir paredzētas bīstamības klases, kurām katrā konkrētā vielu grupā ir piemērots izņēmums, kā arī saistītie izņēmuma piemērošanas nosacījumi un spēkā esošie koncentrācijas ierobežojumi. Izņēmumi ir izklāstīti papildinājumā un attiecas uz turpmāk uzskaitītajām vielu grupām.

1. Krāsvielām, saistvielām un galaproduktiem pievienotie konservanti:

- a) tarā izmantojami konservanti;
- b) tonēšanas iekārtu konservanti;
- c) nožuvuša pārklājuma konservanti;
- d) konservantu stabilizatori.

2. Sausētāji un pretplēvošanās aģenti:

- a) sausētāji;
- b) pretplēvošanās aģenti.

3. Korozijas inhibitori:

- a) korozijas inhibitori;
- b) sūbējuma novēršanas inhibitori.

4. Virsmaktīvie aģenti:

- a) daudzfunkcionāli virsmaktīvie aģenti;
- b) alkilfeniletoksilāti (APEO);
- c) perfluorētie virsmaktīvie aģenti.

5. Dažādas funkcionālas, vispārlietojamās vielas:

- a) silikona sveķu emulsija baltās krāsās, krāsvielās un tonējamās bāzes krāsās;
- b) metāli un to savienojumi;
- c) minerālizejvielas, tostarp pildvielas;
- d) neitralizēšanas līdzekļi;
- e) optiskie spilgtinātāji;
- f) pigmenti.

6. Dažādas funkcionālas vielas īpašiem lietojumiem:

- a) aizsardzības nodrošinātāji pret UV starojumu un stabilizatori;
- b) plastifikatori.

7. Vielu atlikumi, kas var būt galaprodukta sastāvā:

- a) formaldehīds;
- b) šķīdinātāji;
- c) neizreaģējuši monomēri;
- d) gaistošie aromātiskie savienojumi un halogēnētie savienojumi.

5.a.ii Nosacījumi izņēmuma piemērošanai attiecībā uz ražotnēm

Tādu izņēmumu gadījumā, kas attiecas uz akūtiem toksīniem vai toksīniem, kuri ietekmē īpašu mērķorgānu, attiecībā uz krāsu un laku ražošanu ir spēkā papildu nosacījumi. Šajā gadījumā pieteikuma iesniedzēji iesniedz pierādījumus, kas apliecina turpmāk izklāstīto prasību izpildi.

- Ja uz vielām attiecas akūtu toksīnu vai toksīnu, kas ietekmē īpašu mērķorgānu, klases, apliecina atbilstību attiecīgajām Eiropas pieļaujamajām indikatīvajām arodekspozīcijas robežvērtībām vai dalībvalstu arodekspozīcijas robežvērtībām attiecībā uz vielām, piemērojot stingrākās no abām robežvērtībām.
- Ja nav sniegta atsaucis arodekspozīcijas robežvērtībām, pieteikuma iesniedzējs izklāsta, kā tiek samazināta eksponētība ar veselības aizsardzības un drošības procedūrām attiecībā uz darbu ar ievesto(-ajām) vielu(-ām) ražotnēs, kurās izgatavo ar ekomarķējumu apzīmēto krāsu galaproduktu.
- Ja klasifikācija attiecas kā uz vielām aerosola vai tvaika veidā, tad apliecina, ka darbinieki netiek pakļauti šāda veida ietekmei.
- Ja klasifikācija attiecas uz vielām sausā stāvoklī, tad apliecina, ka darbinieki ražošanas laikā nevar nonākt saskarē ar šādā stāvoklī esošu attiecīgo vielu.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs apliecina atbilstību šim kritērijam, iesniedzot deklarāciju par klasificēšanu un/vai neklasificēšanu attiecībā uz:

- krāsas vai lakas galaproduktu, pamatojoties uz maisījumu klasifikācijas metodēm, kas izklāstītas Regulā (EK) Nr. 1272/2008, ņemot vērā visus tiesību aktus, ar kuriem veikti tās grozījumi,
- krāsas vai lakas sastāvdaļām, kas ietilpst to vielu grupā, kas uzskaitītas 5.a.i punktā un kuru koncentrācija krāsas vai lakas sastāvā pārsniedz 0,010 %.

Deklarācijas pamatā ir informācija, kas apkopota atbilstīgi papildinājumā izklāstītajām prasībām.

Norāda arī aktīvās sastāvdaļas, uz kurām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 var attiekties īpaši koncentrācijas ierobežojumi un kuru robežvērtība var būt zemāka par 0,010 %.

Lai pamatotu, kāpēc sastāvdaļu ir vai nav klasificētas, sniedz šādu informāciju:

- i) attiecībā uz vielām, kas nav reģistrētas atbilstīgi REACH direktīvai vai kurām vēl nav noteikta saskaņota KMI klase – informāciju par REACH regulas VII pielikumā noteikto prasību izpildi;
- ii) attiecībā uz vielām, kas ir reģistrētas atbilstīgi REACH direktīvai un kuras neatbilst KMI klasifikācijas prasībām – informāciju, kuras pamatā ir REACH reģistrācijas dokumentācija, kas apstiprina vielas neklasificēto statusu;
- iii) attiecībā uz vielām, uz kurām attiecas saskaņota klasifikācija vai kuras ir pašklasificētas – drošības datu lapas, ja tās ir pieejamas. Ja tās nav pieejamas vai viela ir pašklasificēta, sniedz informāciju par vielu bīstamības klasi saskaņā ar REACH direktīvas II pielikumu;
- iv) preparātu gadījumā – drošības datu lapas, ja tās ir pieejamas. Ja tās nav pieejamas, iesniedz informāciju par preparātu klasifikācijas aprēķinu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 noteikumiem un informāciju atbilstīgi vielu bīstamības klasei saskaņā ar REACH direktīvas II pielikumu.

Vielas un preparātus raksturo saskaņā ar REACH regulas II pielikuma (Norādījumi drošības datu lapu sastādīšanai) 10., 11. un 12. sadaļu. Šajā raksturojumā iekļauj informāciju par izejvielu fizikālo formu un stāvokli, kā arī norāda rūpnieciski ražotu nanomateriālu sastāvdaļas, ja ģeometrisko izmēru skaitliskajā sadalījumā vismaz 50 % daļiņu kāds no izmēriem ir no 1 nm līdz 100 nm.

Pieteikuma iesniedzējs arī identificē tādas krāsas sastāvā izmantotās vielas un preparātus, uz kuriem attiecas izņēmuma piemērošanas īpašās prasības, kā izklāstīts papildinājumā. Attiecībā uz katru vielu vai preparātu, uz kuru attiecinā izņēmumu, iesniedz informāciju, kurā apliecināta izņēmuma piešķiršanas prasību izpilde.

5.b Ierobežojumi, kas attiecas uz īpaši bīstamām vielām

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 66/2010 6. panta 7. punktu, ja nav noteikts īpašs izņēmums, galaprodukts un visas sastāvdaļas vai izejvielas nesatur vielas, kas:

- atbilst REACH regulas 57. pantā noteiktajiem kritērijiem,
- ir identificētas saskaņā ar REACH regulas 59. panta 1. punkta procedūru, ar kuru izveido tādu īpaši bīstamu vielu kandidātsarakstu.

Izņēmumus nepiemēro vielām, kas atbilst vienam vai abiem šiem kritērijiem un kuru koncentrācija krāsas vai lakas produktā ir lielāka par 0,10 masas procentiem.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz deklarāciju par atbilstību šim kritērijam, pamatojoties uz tā piegādātāju parakstītām atbilstības deklarācijām. Pieteikuma iesniedzēji apliecina, ka ir pārbaudījuši, vai izmantotās vielas nav iekļautas īpaši bīstamo vielu kandidātsarakstā pārbaudi un vai tās neatbilst REACH regulas 57. panta kritērijiem.

5.c Ierobežojumi, kas attiecas uz konkrētām bīstamām vielām

Galaprodukta sastāvā nav bīstamo vielu, kas ir konkrēti norādītas papildinājumā vai pārsniedz norādītos koncentrācijas līmeņus. Robežvērtības attiecībā uz vielām, kas dotas papildinājumā, ir piemērojamas šādām norādītajām krāsām un laku sastāvdaļām un atliekām:

- i) nožuvuša pārklājuma konservanti;
- ii) tonēšanas iekārtu konservanti;
- iii) tarā izmantojami konservanti;
- iv) konservantu stabilizatori;
- v) alkilfeniletoksilātu (APEO) virsmaktīvie aģenti;
- vi) perfluorētie virsmaktīvie aģenti;
- vii) metāli un to savienojumi;
- viii) pigmenti;
- ix) plastifikatori;
- x) brīvs formaldehīds.

Novērtēšana un verifikācija. Novērtēšanas un pārbaudes prasības attiecībā uz katru vielu ir norādītas papildinājumā atbilstoši konkrētajai krāsai un lakai formai.

6. kritērijs. Patērētāju informēšana

6.a Uz iepakojuma norāda vai tam pievieno šādu tekstu:

- “Neizšķiediet krāsu – aplēsiet, cik daudz krāsas vajadzēs!”
- “Saglabājiet neizlietoto krāsu, lai to varētu izmantot vēlreiz!”
- “Krāsas atkārtota izmantošana var patiešām samazināt produkta ietekmi uz vidi visā aprites ciklā.”

6.b Uz iepakojuma norāda vai tam pievieno šādu vispārēju informāciju:

- kā noteikt vajadzīgo krāsas daudzumu pirms krāsas iegādes, lai mazinātu krāsas izšķiešanu, un kāds varētu būt ieteicamais daudzums (piem., 1 m² sienas nokrāsošanai ir vajadzīgi x litri krāsas),
- kā rīkoties ar “neizlietoto krāsu”, ja iespējams, norādot arī tīmekļa saiti vai kontaktinformāciju, ko patērētājs var izmantot, lai iegūtu sīkāku informāciju.

6.c Uz iepakojuma norāda vai tam pievieno šādus ieteikumus par to, kā rīkoties ar krāsu:

- drošības pasākumi lietotāja aizsardzībai – sniedz pamatieteikumus par individuālajiem aizsarglīdzekļiem; sniedz arī informāciju par papildpasākumiem, kas jāveic, izmantojot izsmidzināšanas aprīkojumu,
- tīrīšanas aprīkojuma izmantošana un pienācīga atkritumu apsaimniekošana (lai ierobežotu ūdens un augsnes piesārņošanu) – paziņojums, ka ar neizlietoto krāsu jārīkojas speciālistiem, lai nepiesārņotu vidi, un tāpēc to nevar izmest sadzīves vai komerciālajos atkritumos (piem.: “Neizlejiet pāri palikušo krāsu virtuves izlietnē vai tualetes podā un neizmetiet to atkritumu tvertnē!”),
- krāsas uzglabāšana pareizos apstākļos (pirms un pēc atvēršanas), tostarp vajadzības gadījumā norādes par drošību.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs apliecina, ka produkts atbilst prasībai, un pieteikuma ietvaros kompetentajai iestādei iesniedz lietošanas informācijas maketus vai paraugus un/vai saiti uz ražotāja tīmekļa vietni, kurā sniegta informācija. Norāda ieteicamo krāsas daudzumu.

7. kritērijs. Informācija ES ekomarķējumā

Fakultatīvā uzlīme ar teksta logu satur šādu tekstu:

- “Samazināts bīstamo vielu saturs”,
- “Samazināts gaistošo organisko savienojumu (GOS) saturs: x g/l”,
- “Piemērots izmantošanai iekšdarbos” (*ja ir izpildīti kritēriji attiecībā uz iekštelpām*) vai
- “Piemērots izmantošanai ārdarbos” (*ja ir izpildīti kritēriji attiecībā uz ārdarbiem*), vai
- “Piemērots izmantošanai gan iekšdarbos, gan ārdarbos” (*ja ir izpildīti kritēriji attiecībā gan uz ārdarbiem, gan iekšdarbiem*).

Norādījumi par to, kā izmantot fakultatīvās uzlīmes ar teksta logu, ir atrodamī sadaļā “Ekomarķējuma logotipu lietošanas vadlīnijas” tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf.

Novērtēšana un verifikācija. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz produkta marķējuma paraugu vai iepakojuma maketu, uz kura attēlots ES ekomarķējums, un deklarāciju par atbilstību šim kritērijam.

Papildinājums

BĪSTAMO VIELU ROBEŽVĒRTĪBU UN IZŅĒMUMU SARAKSTS

Vielu grupa	Ierobežojuma un/vai izņēmuma darbības joma	Robežkoncentrācijas (attiecīgajā gadījumā)	Novērtēšana un verifikācija
-------------	--	--	-----------------------------

1. Krāsvielām, saistvielām un galaproduktiem pievienotie konservanti

i) Noteikumi saistībā ar biocīdu atļaujas statusu

Krāsu sastāvā ir tikai tādi konservanti, kas atbilst 1.a, 1.b un 1.c punkta prasībām (attiecīgos gadījumos) un ir atļauti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/8/EK ⁽¹⁾ un Regulu (EK) Nr. 528/2012, un par kuriem novērtējuma ziņojumā ir sniegts riska novērtējums attiecībā uz profesionālu izmantojumu un/vai plaša patēriņa (neprofesionālu) izmantojumu. Pieteikuma iesniedzējiem jāizmanto atjaunināts atļauju saraksts.

Konservantus, par kuriem ir iesniegti dokumenti novērtējuma veikšanai un par kuriem tiek gaidīta lēmuma pieņemšana par atļaujas piešķiršanu vai neiekļaušanu, drīkst izmantot starplaikā līdz lēmuma pieņemšanai.

ii) Atļautais tarā izmantojamu konservantu un nožuvuša pārklājuma konservantu kopējais saturs lietošanai gatavā produktā

Tarā izmantojamus konservantus un nožuvuša pārklājuma konservantus var izmantot iekšdarbiem un ārdarbiem paredzētos produktos atbilstīgi turpmāk dotajā tabulā norādītajām kopējām koncentrācijām.

Krāsu un laku produktos atļautais kopējais konservantu saturs

Konservanta veids	Produkti izmantošanai iekšdarbos	Produkti izmantošanai ārdarbos
Tarā izmantojami konservanti	0,060 %	0,060 %
Nožuvuša pārklājuma konservanti	Nav atļauts	0,30 %
Izņēmumi:		
i) krāsas, kas paredzētas izmantošanai ļoti mitrās vidēs	0,10 %	nav
ii) IPBC savienojumi aizsardzībai āra apstākļos	nav	0,65 %
Kopējais konservantu daudzums	0,060 %	0,360 %
Ar i) vai ii) izņēmumu nožuvuša pārklājuma saglabāšanai	0,160 %	0,710 %

iii) Atļautie kopējie izotiazolinona vielu savienojumu daudzumi lietošanai gatavā produktā.

Kopējais izotiazolinona savienojumu daudzums visos krāsu vai laku produktos nepārsniedz 0,050 % (500 ppm), izņemot kokam paredzētās ārdarbu krāsas un lakas, kurās izotiazolinona savienojumu daudzums nepārsniedz 0,20 %. Turpmāk uzskaitītajiem konservantiem ir piemērots izņēmums saskaņā ar konkrētām robežvērtībām attiecībā uz to daļu kopējā izotiazolinona savienojumu daudzumā lietošanai gatavajā galaproduktā.

2-metil-2H-izotiazol-3-ons: 0,0200 %

1,2-benzizotiazol-2(2H)-ons: 0,0500 %

2-oktil-2H-izotiazol-3-ons: 0,0500 %, izņemot kokam paredzētās ārdarbu krāsas un lakas, kuros ir pieļaujamas augstākas tā koncentrācijas

5-hloro-2-metil-4-izotiazolīn-3-ons/2-metil-4-izotiazolīn-3-ons: 0,0015 %

Vielu grupa	Ierobežojuma un/vai izņēmuma darbības joma	Robežkoncentrācijas (attiecīgajā gadījumā)	Novērtēšana un verifikācija
a) Tarā izmantotajiem konservantiem Piemērojamība: visi produkti, ja nav norādīts citādi	Ekomarķētos produktos drīkst lietot tarā izmantojamus konservantus, kas ir klasificēti turpmāk norādītajās bīstamības klasēs, kurām ir piemērots izņēmums. Klases, kurām ir piemērots izņēmums: H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43) Tarā izmantojamajiem konservantiem, kas ir apzīmēti ar šīm bīstamības klasēm, kurām ir piemērots izņēmums, ir arī jāatbilst šādiem izņēmuma piemērošanas nosacījumiem: — kopējā koncentrācija nepārsniedz 0,060 masas %, — vielas, kas ir apzīmētas ar H400 (R50) un/vai H410 (R50/53), nav bioakumulatīvas vielas. Vielām, kas nav bioakumulatīvas, Log Kow (oktanola/ūdens sadalījuma koeficienta logaritms) $\leq 3,2$ vai biokoncentrācijas faktors (BCF) ≤ 100, — iesniedz pierādījumus, ka attiecībā uz produktu ir ievēroti atļaujas piešķiršanas nosacījumi saskaņā ar Direktīvu 98/8/EK un Regulu (EK) Nr. 528/2012, — ja tiek izmantoti konservanti, kas ir formaldehīdu izdalīšanas vielas, formaldehīda saturam un emisijām no galaprodukta ir jāatbilst prasībām, kas noteiktas 7.a vielas ierobežojumā. Uz turpmāk norādītajiem konservantiem attiecas īpašas robežkoncentrācijas: i) cinka piritions ii) N-(3-aminopropil)-N-dodecilpropān-1,3-diamīns	Tarā izmantojami konservanti Kopējais saturs galapunktā: 0,060 masas % Robežkoncentrācija 0,050 % 0,050 %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzēja un tā saistītu piegādātāja deklarācija, kas ir pamatota ar CAS numuriem un galaproduktu aktīvo vielu un to saistītu klasēm. Tas ietver pieteikuma iesniedzēja veiktu aprēķinu, lai noteiktu aktīvās vielas koncentrāciju galapunktā. Saskaņā ar Biocīdu regulas (Regulas (EK) Nr. 528/2012) 58. panta 3. punktu nosaka visas ražotās aktīvās vielas, ja ģeometriskos izmēru skaitliskajā sadalījumā vismaz 50 % daļiņu kāds no izmēriem ir no 1 nm līdz 100 nm.
b) Tonēšanas (krāsvielu) iekārtu konservanti	Bīstamības klases, uz kurām attiecas izņēmums, un izņēmuma piemērošanas nosacījumi, kas izklāstīti 1. punkta a) apakšpunktā, attiecas arī uz konservantiem, kas tiek izmantoti krāsvielu aizsardzībai, kamēr tās pirms sajaukšanas ar pamatkrāsām tiek uzglabāti iekārtā. Ja krāsvielām, kas tiks dozētas no mašīnām, aizsardzības nodrošināšanai ir pievienoti konservanti, to kopējais saturs nepārsniedz 0,20 masas %. Uz turpmāk norādītajiem konservantiem attiecas īpašas robežkoncentrācijas, kas veido daļu no krāsvielā esošā kopējā konservantu daudzuma: i) 3-jod-2-propinilbutilkarbamāts (IPBC); ii) cinka piritions; iii) N-(3-aminopropil)-N-dodecilpropān-1,3-diamīns.	Kopējais konservantu daudzums krāsvielā: 0,20 masas % 0,10 % 0,050 % 0,050 %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzēja un/vai tā krāsvielu piegādātāja deklarācija, kas ir pamatota ar CAS numuriem un galaproduktu aktīvo vielu un to saistītu klasēm. Tas ietver aprēķinu, lai noteiktu aktīvās vielas koncentrāciju galapunktā. Saskaņā ar Biocīdu regulas (Regulas (EK) Nr. 528/2012) 58. panta 3. punktu norāda visas ražotās aktīvās vielas, ja ģeometriskos izmēru skaitliskajā sadalījumā vismaz 50 % daļiņu kāds no izmēriem ir no 1 nm līdz 100 nm.

Vielu grupa	Ierobežojuma un/vai izņēmuma darbības joma	Robežkoncentrācijas (attiecīgajā gadījumā)	Novērtēšana un verifikācija
c) Nožuvuša pārklājuma konservanti Piemērojamība: ārdarbu krāsas, iekšdarbu krāsas specifiskiem lietojumiem	Nožuvuša pārklājuma konservantus un to stabilizatorus, kas ir apzīmēti ar turpmāk norādītajām bīstamības klasēm, drīkst izmantot visos ārdarbiem paredzētajos produktos un tikai atsevišķos iekšdarbiem paredzētos produktos. Klases, kurām ir piemērots izņēmums: H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43) Nožuvuša pārklājuma konservantiem, kas ir apzīmēti ar šīm bīstamības klasēm, kurām ir piemērots izņēmums, ir arī jāatbilst šādiem izņēmuma piemērošanas nosacījumiem: — kopējā koncentrācija nepārsniedz 0,10 masas % vai 0,30 masas % (pēc vajadzības), — vielas, kas ir apzīmētas ar klasi H400 (R50) un/vai H410 (R50/53), nav bioakumulatīvas. Vielām, kas nav bioakumulatīvas, Log Kow ≤ 3,2 vai biokoncentrācijas faktors (BCF) ≤ 100, — iesniedz pierādījumus, ka ir ievēroti atļaujas piešķiršanas nosacījumi saskaņā ar Direktīvu 98/8/EK (Biocīdu direktīvu) un Regulu (EK) Nr. 528/2012 (Biocīdu regulu) attiecībā uz konservantiem. Lielāks kopējais saturs attiecas uz turpmāk norādītajiem nožuvuša pārklājuma konservantiem, kas ir paredzēti tikai specifiskiem lietojumiem: 3-jod-2-propinilbutilkarbamāta (IPBC) savienojumi Ārdarbiem paredzētas krāsas un lakas Uz turpmāk norādītajiem konservantiem attiecas īpašas robežkoncentrācijas: cinka piritions	Nožuvuša pārklājuma konservanti Kopējais saturs gala-produktā: krāsas, kas paredzētas izmantošanai ļoti mitrās vidēs iekštelpās, tostarp virtuvēs un vannasistabās 0,10 masas % Visi ārdarbiem paredzētu krāsu lietojumi 0,30 masas % IPBC savienojumu kopējais saturs ārdarbiem paredzētās krāsās: 0,650 % 0,050 %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzēja un tā saistvielu piegādātāja deklarācija, kas ir pamatota ar CAS numuriem un gala-produktu aktīvo vielu un to saistvielu klasēm. Tas ietver pieteikuma iesniedzēja veiktu aprēķinu, lai noteiktu aktīvās vielas koncentrāciju galaproduktā. Saskaņā ar Biocīdu regulas (Regulas (EK) Nr. 528/2012) 58. panta 3. punktu nosaka visas ražotās aktīvās vielas, ja ģeometriskā izmēru skaitliskajā sadalījumā vismaz 50 % daļiņu kāds no izmēriem ir no 1 nm līdz 100 nm.
d) Konservantu stabilizators	Cinka oksīdam ir piemērots izņēmums attiecībā uz izmantošanu par stabilizatoru nožuvuša pārklājuma konservantu kombinācijās, kur nepieciešams cinka piritions vai 1,2 benzotiazol-3(2H)-ons (BIT)	0,050 %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzēja un tā izejvielu piegādātāju deklarācija.

2. Sausētāji un pretplēvošanās aģenti

a) Sausētāji Piemērojamība: visi krāsu produkti, ja nav norādīts citādi.	Klases, kurām ir piemērots izņēmums: H301 (R24), H317 (R43), H373 (H48/20-22), H412 (R52/53), H413 (R53) Kobalta sausētājiem alkīda krāsās, kas ir papildus klasificētas ar H400 (R50) un H410, piemēro izņēmumu attiecībā uz baltu un gaišu toņu krāsām tikai līdz turpmāk norādītajam koncentrācijas ierobežojumam:	Sausētāja kopējais daudzums: 0,10 masas % Kobalta sausētāja satura ierobežojums 0,050 %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.
b) Pretplēvošanās aģenti Piemērojamība: visi krāsu produkti	Klases, kurām ir piemērots izņēmums: H412 (R52/53), H413 (R53), H317 (R43)	0,40 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.

Vielu grupa	Ierobežojuma un/vai izņēmuma darbības joma	Robežkoncentrācijas (attiecīgajā gadījumā)	Novērtēšana un verifikācija
-------------	--	--	-----------------------------

3. Korozijas inhibitori

a) Pretkorozijas pigmenti Piemērojamība: vajadzības gadījumā	Klases, kurām ir piemērots izņēmums: H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Robežkoncentrācijas attiecas uz: i) krāsām, kas Direktīvā 2004/42/EK minētas d), i), j) klasē; ii) visiem pārējiem produktiem.	8,0 masas % 2,0 masas%	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kura ir pamatota ar drošības datu lapu.
b) Sūbējuma novēršanas inhibitori Piemērojamība: vajadzības gadījumā	Klasifikācijas apzīmējumi, kuriem ir piemērots izņēmums: H412 (R52/53), H413 (R53)	0,50 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.

4. Virsmaktīvie aģenti

a) Daudzfunkcionāli virsmaktīvie aģenti Piemērojamība: visos produktos izmantotie virsmaktīvie aģenti.	Klases, kurām ir piemērots izņēmums: H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Uz lietošanai gatavo galaproduktu attiecas šādas kopējās vērtības: — baltas krāsas un gaišu toņu krāsu produkti; — visas pārējās krāsas. Izņēmums attiecas uz krāsas ražotājam piegādātā virsmaktīvā aģenta sastāvu. Īpaši ierobežojumi attiecas uz alkilfeniletoksilātiem (APEO) un perfluorētiem virsmaktīvajiem aģentiem.	Kopējais virsmaktīvo aģentu daudzums lietošanai gatavā produktā: 1,0 masas % 3,0 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs, izejvielu piegādātāji un/vai to virsmaktīvo aģentu piegādātāji iesniedz deklarācijas, kas ir pamatotas ar CAS numuriem un izmantoto virsmaktīvo aģentu klasēm.
b) Alkilfeniletoksilāti (APEO) Piemērojamība: visos produktos izmantotie virsmaktīvie aģenti.	Alkilfeniletoksilātus (APEO) un to atvasinājumus neizmanto nevienā krāsu vai laku preparātā vai sastāvā.	nav	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kas apliecina, ka viela netiek izmantota, un šo deklarāciju pamato CAS numuri un virsmaktīvo aģentu klases.
c) Perfluorētie virsmaktīvie aģenti Piemērojamība: konkrētos produktos izmantotie virsmaktīvie aģenti.	Neizmanto garas virknes perfluorētos virsmaktīvos aģentus, kā norādīts šajā ESAO definīcijā. i) Perfluorkarbonskābes ar oglekļa atomu virknes garumu $\geq C8$, tostarp perfluoroktānskābe. ii) Perfluoralkilsulfonāti ar oglekļa atomu virknes garumu $\geq C6$, tostarp perfluorheksāna sulfonskābe un perfluoroktānsulfonāts. iii) Virsmaktīvo aģentu sastāvā vai krāsu vai laku produktos atlikumu veidā nav saistīto savienojumu, kas varētu sadalīties i) un ii) punktā minētajās vielās.	nav	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kas apliecina, ka viela netiek izmantota, un šo deklarāciju pamato CAS numuri un norāde par izmantoto virsmaktīvo aģentu virknes garumu.

Vielu grupa	Ierobežojuma un/vai izņēmuma darbības joma	Robežkoncentrācijas (attiecīgajā gadījumā)	Novērtēšana un verifikācija
	Perfluorētos virsmaktīvos aģentus, kas neatbilst i), ii) vai iii) punktam, var izmantot tikai krāsās, kurām ir jābūt ūdensizturīgām vai hidroforām (sk. attiecīgi 3.b un 3.g izmantošanas efektivitātes kritēriju), un to segtspējai ir jābūt lielākai par 8 m ² /l (sk. 3.a izmantošanas efektivitātes kritēriju).		

5. Dažādas vispārējas lietojamības funkcionālas vielas

a) Silikona sveķu emulsija baltās krāsās, krāsvielu un tonējamās bāzes krāsās Piemērojamība: visi krāsu produkti	Klasifikācijas apzīmējumi, kuriem ir piemērots izņēmums: H412 (R52/53), H413 (R53)	2,0 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.
b) Metāli un to savienojumi Piemērojamība: visi produkti.	Turpmāk norādītie metāli vai to savienojumi produktā vai tajā izmantotajās sastāvdaļās nepārsniedz norādītās robežas: kadmījs, svins, hroms VI, dzīvsudrabs, arsēns, bārijs, selēns, antimons un kobalts. Piemērojami šādi izņēmumi: — bārijs, antimons un kobalts pigmentos (sk. 5.f ierobežojumu), — kobalts sausētājos (sk. 2.a ierobežojumu)	0,010 % robeža katram uzskaitītajam metālam	Verifikācija Pieteikuma iesniedzēja un tā izejvielu piegādātāju deklarācija.
c) Minerālu izejvielas, tostarp pildvielas Piemērojamība: visi krāsu produkti	Minerālu izejvielām, tostarp kristāliskajam silīcijam un leikofīliem, kuru sastāvā ir kristāliskais silīcijs, ir piemērots izņēmums attiecībā uz H373 (R48/20). Minerālu izejvielas, kuru sastāvā ir 5.b ierobežojumā minētie metāli, var izmantot, ja laboratoriskie testi apliecina, ka metāls ir saistīts kristāliskajā režģī un ir nešķīstošs (sk. piemērojamo testa metodi). Pamatojoties uz minēto, turpmāk norādītajām pildvielām ir piemērots izņēmums: nefelīna sienīts, kura sastāvā ir bārijs.		Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases. Pieteikuma iesniedzēji, kuri vēlas izmantot saistvielas, kuru sastāvā ir metāli, uz kuriem attiecas ierobežojumi, iesniedz testēšanas pārskatus, kas ir veikti saskaņā ar norādītajiem standartiem. Testa metode: DIN 53770-1 vai ekvivalents
d) Neitralizēšanas aģenti Piemērojamība: visi krāsu produkti, ja nav norādīts citādi.	Klasifikācijas apzīmējumi, kuriem ir piemērots izņēmums: H311 (R24), H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Turpmāk norādītās robežkoncentrācijas piemēro: — lakām un grīdas krāsām, — visiem pārējiem produktiem	1,0 masas % 0,50 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.

Vielu grupa	Ierobežojuma un/vai izņēmuma darbības joma	Robežkoncentrācijas (attiecīgajā gadījumā)	Novērtēšana un verifikācija
e) Optiskie spilgtinātāji Piemērojamība: visi krāsu produkti	Klases, kurām ir piemērots izņēmums: H413 (R53)	0,10 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.
f) Pigmenti Piemērojamība: visi produkti	Pigmentus, kuru sastāvā ir metāli, izmanto tikai tad, ja pigmenta laboratoriskā testēšana apliecina, ka metāla hromofors ir saistīts kristāliskajā režģī un ir nešķīstošs (sk. piemērojamo testa metodi). Lietošanas izņēmums ir piemērots turpmāk norādītajiem metālu saturošajiem pigmentiem bez testēšanas: — bārija sulfāts, — antimonija niķelis nešķīstošā TiO ₂ režģī, — kobalta alumīnāta zilais špinelis, — kobalta hromīta zilganzaļais špinelis	nav	Verifikācija Testa rezultāti, kas apliecina, ka pigmenta hromofors ir saistīts kristāliskajā režģī un ir nešķīstošs. Testa metode: DIN 53770-1 vai ekvivalents

6. Dažādas funkcionālas vielas īpašiem pielietojuma veidiem

a) Aizsardzības nodrošinātāji pret UV starojumu un stabilizējošie aģenti ārdarbiem paredzētām krāsām Piemērojamība: ārdarbiem paredzētas krāsas	Klases, kurām ir piemērots izņēmums: H317 (R43), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53),	0,60 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.
b) Plastifikatori krāsās un lakās. Piemērojamība: ja iekļauti sastāvā	Turpmāk norādītos ftalātus nepievieno tiši kā plastifikatorus: DEHP (di-(2-etilheksil) ftalāts) BBP (butilbenzilftalāts) DBP (dibutilftalāts) DMEP (di2-metoksietil) ftalāts DIBP (Diizobutilftalāts) DIHP (Di-C6-8-sazarotie alkilftalāti) DHNUP (Di-C7-11-sazarotie alkilftalāti) DHP (Di-n-heksilftalāti)	Katra atsevišķa ftalāta robežkoncentrācija: 0,010 %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.

a) Formaldehīds Piemērojamība: visi produkti	Brīvu formaldehīdu galaproduktam tīši nepievieno. Gala-produktu testē, lai noteiktu brīva formaldehīda klātbūtni tā sastāvā. Paraugu ņemšanas prasības testēšanai atspoguļo produktu klāstu. Piemēro turpmāk norādīto kopējo robežvērtību. Attiecībā uz šo prasību piemēro šādus izņēmumus: i) ja konservanti, kas ir formaldehīdu izdalošas vielas, ir vajadzīgi kā tarā izmantojami konservanti, lai aizsargātu konkrētu krāsas vai lakas veidu, un ja formaldehīdu izdalošas vielas tiek izmantotas izotiazolinona konservantu vietā; ii) ja polimēru dispersija (saistvielas), pateicoties formaldehīda atlikumam, pilda formaldehīdu izdalošu vielu funkciju, nevis tarā izmantojamu konservantu funkciju. Šajos gadījumos kopējais saturs nepārsniedz turpmāk norādīto robežvērtību:	0,0010 % 0,010 %	Verifikācija: Brīva formaldehīda sastāvu nosaka baltajai pamata krāsai vai caurspīdīgai tonēšanas bāzei, par kuru tiek prognozēts, ka tajā teorētiski būs lielākais formaldehīda daudzums. Nosaka arī krāsvielas saturu, par kuru tiek prognozēts, ka tajā teorētiski būs lielākais formaldehīda daudzums. Testa metode: 0,0010 % robežvērtība Koncentrācijas noteikšana tarā, izmantojot Merko-kana metodi. Ja saskaņā ar šo metodi iegūtais rezultāts nav neapšaubāms, izmanto augstas izšķirtspējas šķīduma hromatogrāfiju (HPLC), lai noskaidrotu koncentrāciju tarā. 0,010 % robežvērtība 1) Visas krāsas: formaldehīda koncentrācijas noteikšana tarā ar analīzes palīdzību, izmantojot VdL-RL 03 vai augstas izšķirtspējas šķīduma hromatogrāfiju (HPLC) un 2) Iekšdarbu krāsas un lakas: noteikšana ar analīzes palīdzību, izmantojot ISO 16000-3. Emisiju apjoms nedrīkst pārsniegt 0,25 ppm pēc pirmās uzklāšanas, un tam ir jābūs mazākam nekā 0,05 ppm pēc 24 stundām pēc uzklāšanas.
--	--	---	--

Vielu grupa	Ierobežojuma un/vai izņēmuma darbības joma	Robežkoncentrācijas (attiecinīgajā gadījumā)	Novērtēšana un verifikācija
b) Šķīdinātāji Piemērojamība: visi produkti.	Klasifikācijas apzīmējumi, kuriem ir piemērots izņēmums: H304 (R65)	2,0 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.
c) Neizreaģējuši monomēri Piemērojamība: polimēru materiāla saistviela	Galaproduktā, nepārsniedzot kopējo ierobežojumu, var būt neizreaģējuši monomēri no saistvielām, tostarp akrilskābe.	0,050 masas %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kuru pamato CAS numuri un klases.
d) Gaistoši aromā- tiskie ogļūdeņ- raži un haloge- nēti šķīdinātāji Piemērojamība: Visi produkti.	Galaproduktā nav gaistošu aromātisko ogļūdeņražu un halogenētu šķīdinātāju.	Atlikumu robežvēr- tība 0,01 %	Verifikācija Pieteikuma iesniedzējs un tā izejvielu piegādātāji iesniedz deklarāciju, kas apliecina, ka viela netiek izmantota, un kuru pamato CAS numuri un klases.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū (OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.).

KOMISIJAS LĒMUMS**(2014. gada 28. maijs),****ar ko groza Lēmumus 2011/263/ES, 2011/264/ES, 2011/382/ES, 2011/383/ES, 2012/720/ES un 2012/721/ES, lai ņemtu vērā izmaiņas vielu klasifikācijā***(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 3468)***(Dokuments attiecas uz EEZ)****(2014/313/ES)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 66/2010 par ES ekomarķējumu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 8. panta 2. punktu,

apspriedusies ar Eiropas Savienības Ekomarķējuma komiteju,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 66/2010 6. panta 6. punktu ES ekomarķējumu nedrīkst piešķirt precēm, kuras satur vielas vai preparātus/maisījumus, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 ⁽²⁾ ir klasificēti kā toksiski, bīstami videi, kancerogēni, mutagēni vai toksiski reproduktīvajai sistēmai, vai precēm, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽³⁾ 57. pantā. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 66/2010 6. panta 7. punktu Komisija attiecībā uz īpašām šīs vielas saturošu preču kategorijām var pieņemt pasākumus, lai piešķirtu atkāpes no minētās regulas 6. panta 6. punkta, ja nav tehniski iespējams aizstāt minētās preces kā tādas vai izmantot alternatīvus materiālus, vai mainīt dizainu vai ja produktiem ir ievērojami lielāki vispārējie ekoloģiskie raksturlielumi salīdzinājumā ar citiem tās pašas kategorijas produktiem.
- (2) Ar Komisijas Lēmumiem 2011/263/ES ⁽⁴⁾, 2011/264/ES ⁽⁵⁾, 2011/382/ES ⁽⁶⁾, 2011/383/ES ⁽⁷⁾, 2012/720/ES ⁽⁸⁾ un 2012/721/ES ⁽⁹⁾ ir noteikti ekoloģiskie kritēriji ES ekomarķējuma piešķiršanai mazgāšanas līdzekļiem trauku mazgājamām mašīnām, veļas mazgāšanas līdzekļiem, līdzekļiem trauku mazgāšanai ar rokām, universālajiem tīrīšanas līdzekļiem un sanitārajiem tīrīšanas līdzekļiem, rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem mazgāšanas līdzekļiem, kas paredzēti trauku mazgājamām mašīnām, un rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem veļas mazgāšanas līdzekļiem. Pēc minēto lēmumu pieņemšanas ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 286/2011 ⁽¹⁰⁾ tika grozīta Regula (EK) Nr. 1272/2008. Regulas (EK) Nr. 1272/2008 grozījumu piemērošanas sākuma datums attiecībā uz vielām ir 2012. gada 1. decembris, bet attiecībā uz maisījumiem – 2015. gada 1. jūnijs. Ar Regulu (ES) Nr. 286/2011 tika

⁽¹⁾ OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).⁽⁴⁾ Komisijas 2011. gada 28. aprīļa Lēmums 2011/263/ES par ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai mazgāšanas līdzekļiem trauku mazgājamām mašīnām (OV L 111, 30.4.2011., 22. lpp.).⁽⁵⁾ Komisijas 2011. gada 28. aprīļa Lēmums 2011/264/ES par ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai veļas mazgāšanas līdzekļiem (OV L 111, 30.4.2011., 34. lpp.).⁽⁶⁾ Komisijas 2011. gada 24. jūnija Lēmums 2011/382/ES par ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai līdzekļiem trauku mazgāšanai ar rokām (OV L 169, 29.6.2011., 40. lpp.).⁽⁷⁾ Komisijas 2011. gada 28. jūnija Lēmums 2011/383/ES par ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai universālajiem tīrīšanas līdzekļiem un sanitārajiem tīrīšanas līdzekļiem (OV L 169, 29.6.2011., 52. lpp.).⁽⁸⁾ Komisijas 2012. gada 14. novembra Lēmums 2012/720/ES par ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem mazgāšanas līdzekļiem, kas paredzēti trauku mazgājamām mašīnām (OV L 326, 24.11.2012., 25. lpp.).⁽⁹⁾ Komisijas 2012. gada 14. novembra Lēmums 2012/721/ES par ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem veļas mazgāšanas līdzekļiem (OV L 326, 24.11.2012., 38. lpp.).⁽¹⁰⁾ Komisijas 2011. gada 10. marta Regula (ES) Nr. 286/2011 par grozījumiem, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (OV L 83, 30.3.2011., 1. lpp.).

pievienots jauns klasifikācijas kritērijs “ilgttermiņa ūdens bīstamība”, kura pamatā ir dati par hronisku toksicitāti ūdens videi un bioloģisko noārdāmību. Pamatojoties uz šiem jaunajiem kritērijiem, lielākā daļa viegli noārdāmu virsmaktīvo vielu, ko pašlaik izmanto mazgāšanas un tīršanas līdzekļos, tagad tiek klasificētas hroniskās toksicitātes 3. kategorijā (H412) un dažos gadījumos (īpaši saistībā ar līdzekļiem trauku mazgāšanai ar rokām) hroniskās toksicitātes 2. kategorijā (H411), tāpēc būtu jāaizliedz to izmantošana produktos ar ES ekomarķējumu. Taču tad būtu grūti panākt, ka noteiktajiem ekoloģiskajiem kritērijiem ES ekomarķējuma piešķiršanai mazgāšanas līdzekļiem trauku mazgājamām mašīnām, veļas mazgāšanas līdzekļiem, līdzekļiem trauku mazgāšanai ar rokām, universālajiem tīršanas līdzekļiem un sanitārajiem tīršanas līdzekļiem, rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem mazgāšanas līdzekļiem, kas paredzēti trauku mazgājamām mašīnām, un rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem veļas mazgāšanas līdzekļiem atbilst aptuveni 10–20 % no Savienības tirgū pieejamajiem mazgāšanas un tīršanas līdzekļiem, runājot par to ekoloģiskajiem raksturlielumiem aprites ciklā, jo nav pierādījumu, ka būtu pieejamas alternatīvas virsmaktīvās vielas. Teksts par novērtēšanu un verifikāciju ir atjaunināts, lai pieteikumu iesniedzējiem palīdzētu pierādīt atbilstību jaunajai prasībai.

- (3) Laikā, kad tika pārskatīti ekoloģiskie kritēriji ES ekomarķējuma piešķiršanai mazgāšanas līdzekļiem trauku mazgājamām mašīnām, veļas mazgāšanas līdzekļiem, līdzekļiem trauku mazgāšanai ar rokām, universālajiem tīršanas līdzekļiem un sanitārajiem tīršanas līdzekļiem (Lēmumi 2011/263/ES, 2011/264/ES, 2011/382/ES un 2011/383/ES) un izstrādāti ekoloģiskie kritēriji ES ekomarķējuma piešķiršanai rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem mazgāšanas līdzekļiem, kas paredzēti trauku mazgājamām mašīnām, un rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem veļas mazgāšanas līdzekļiem un apsvērumi par atkāpēm attiecībā uz virsmaktīvajām vielām (Lēmumi 2012/720/ES un 2012/721/ES), nebija zināms, kādas būs sekas jaunajiem klasifikācijas kritērijiem.
- (4) Šo grozījumu ar atpakaļejošu spēku piemēro no 2012. gada 1. decembra, lai nodrošinātu, ka bez pārtraukuma ir spēkā ES ekomarķējuma kritēriji mazgāšanas līdzekļiem trauku mazgājamām mašīnām, veļas mazgāšanas līdzekļiem, līdzekļiem trauku mazgāšanai ar rokām, universālajiem tīršanas līdzekļiem un sanitārajiem tīršanas līdzekļiem, rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem mazgāšanas līdzekļiem, kas paredzēti trauku mazgājamām mašīnām, un rūpniecībā un iestādēs izmantojamiem veļas mazgāšanas līdzekļiem.
- (5) Tāpēc attiecīgi jāgroza Lēmumi 2011/263/ES, 2011/264/ES, 2011/382/ES, 2011/383/ES, 2012/720/ES un 2012/721/ES.
- (6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Regulas (EK) Nr. 66/2010 16. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2011/263/ES pielikumu groza atbilstīgi šā lēmuma I pielikumam.

2. pants

Lēmuma 2011/264/ES pielikumu groza atbilstīgi šā lēmuma II pielikumam.

3. pants

Lēmuma 2011/382/ES pielikumu groza atbilstīgi šā lēmuma III pielikumam.

4. pants

Lēmuma 2011/383/ES pielikumu groza atbilstīgi šā lēmuma IV pielikumam.

5. pants

Lēmuma 2012/720/ES pielikumu groza atbilstīgi šā lēmuma V pielikumam.

6. pants

Lēmuma 2012/721/ES pielikumu groza atbilstīgi šā lēmuma VI pielikumam.

7. pants

Šo lēmumu attiecībā uz vielām piemēro no 2012. gada 1. decembra.

8. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 28. maijā

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK*

I PIELIKUMS

Lēmuma 2011/263/ES pielikumu groza šādi:

1) 2. kritērija b) punkta piektajā daļā atkāpju tabulu aizstāj ar šādu:

“Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 %	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 % (*)	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Biocīdi, ko lieto par konservantiem (**)	H410 Ļoti toksisks ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R50–53
	H411 Toksisks ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R51–53
	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Smarzvielas	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Fermenti (***)	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
NTA kā piemaisījums MGDA un GLDA (****)	H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi	R40

(*) Šī atkāpe ir piemērojama ar nosacījumu, ka tās ir viegli noārdāmas un anaerobi noārdāmas.

(**) Minēti 2. kritērija e) punktā. Šī atkāpe ir piemērojama ar nosacījumu, ka biocīdu bioakumulācijas potenciālu raksturo $\log Pow$ (oktanola/ūdens sadalījuma koeficients) < 3,0 vai eksperimentāli noteiktais biokoncentrācijas koeficients (BCF) ≤ 100.

(***) Arī stabilizatori un citas palīgvielas preparātos.

(****) Koncentrācijās, kas izejvielā mazākas par 1,0 %, kamēr vien kopējā koncentrācija galaproduktā ir mazāka par 0,10 %.”;

2) 2. kritērija b) punktā iedaļai “Novērtēšana un verifikācija” pievieno šādu daļu:

“Par virsmaktīvajām vielām, kam piemērota atkāpe un kas atbilst kritērijiem, lai tās klasificētu bīstamības klasē H412, pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentāciju par to noārdāmību ar atsauci uz *DID* sarakstu. Ja vielas nav iekļautas *DID* sarakstā, atsauces uz attiecīgo informāciju literatūrā vai citos avotos vai uz attiecīgiem testēšanas rezultātiem, kā aprakstīts I papildinājumā.”

II PIELIKUMS

Lēmuma 2011/264/ES pielikumu groza šādi:

1) 4. kritērija b) punkta piektajā daļā atkāpju tabulu aizstāj ar šādu:

“Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 %	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 % (*)	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Biocīdi, ko lieto par konservantiem (**)	H410 Ļoti toksisks ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R50–53
	H411 Toksisks ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R51–53
	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Smaržvielas	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Fermenti (***)	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
Balināšanas katalizatori (***)	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
NTA kā piemaisījums MGDA un GLDA (****)	H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi	R40
Optiskie spilgtinātāji (tikai augstas efektivitātes mazgāšanas līdzekļiem)	H413 Var radīt ilglaicīgas kaitīgas sekas ūdens organismiem	R53

(*) Šī atkāpe ir piemērojama ar nosacījumu, ka tās ir viegli noārdāmas un anaerobi noārdāmas.

(**) Minēti 4. kritērija e) punktā. Šī atkāpe ir piemērojama ar nosacījumu, ka biocīdu bioakumulācijas potenciālu raksturo $\log Pow$ (oktanol/ūdens sadalījuma koeficients) < 3,0 vai eksperimentāli noteiktais biokoncentrācijas koeficients (BCF) ≤ 100.

(***) Arī stabilizatori un citas palīgvielas preparātos.

(****) Koncentrācijās, kas izejvielā mazākas par 1,0 %, kamēr vien kopējā koncentrācija galaproduktā ir mazāka par 0,10 %.”;

2) 4. kritērija b) punktā iedaļai “Novērtēšana un verifikācija” pievieno šādu daļu:

“Par virsmaktīvajām vielām, kam piemērota atkāpe un kas atbilst kritērijiem, lai tās klasificētu bīstamības klasē H412, pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentāciju par to noārdāmību ar atsauci uz DID sarakstu. Ja vielas nav iekļautas DID sarakstā, atsauces uz attiecīgo informāciju literatūrā vai citos avotos vai uz attiecīgiem testēšanas rezultātiem, kā aprakstīts I papildinājumā.”

III PIELIKUMS

Lēmuma 2011/382/ES pielikumu groza šādi:

1) 3. kritērija c) punkta ceturtajā daļā atkāpju tabulu aizstāj ar šādu:

“Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 % (*)	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 % (**)	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 2,5 % (**)	H411 Toksisks ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R51–53
Smaržvielas	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Fermenti (***)	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
NTA kā piemaisījums MGDA un GLDA (****)	H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi	R40

(*) Saturs jādala ar M koeficientu, ko nosaka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008.

(**) Šī atkāpe ir piemērojama ar nosacījumu, ka tās ir viegli noārdāmas un anaerobi noārdāmas.

(***) Arī stabilizatori un citas palīgvielas preparātos.

(****) Koncentrācijās, kas izejvielā mazākas par 1,0 %, kamēr vien kopējā koncentrācija galaproduktā ir mazāka par 0,10 %.”;

2) 3. kritērija c) punktā iedaļai “Novērtēšana un verifikācija” pievieno šādu daļu:

“Par virsmaktīvajām vielām, kam piemērota atkāpe un kas atbilst kritērijiem, lai tās klasificētu bīstamības klasē H412 un/vai H411, pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentāciju par to noārdāmību ar atsauci uz DID sarakstu. Ja vielas nav iekļautas DID sarakstā, atsaucas uz attiecīgo informāciju literatūrā vai citos avotos vai uz attiecīgiem testēšanas rezultātiem, kā aprakstīts I papildinājumā.”

IV PIELIKUMS

Lēmuma 2011/383/ES pielikumu groza šādi:

1) 3. kritērija c) punkta ceturtajā daļā atkāpju tabulu aizstāj ar šādu:

“Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 % (*)	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 % (**)	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Smarzvielas	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Fermenti (***)	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
NTA kā piemaisījums MGDA un GLDA (****)	H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi	R40

(*) Saturs jādala ar M koeficientu, ko nosaka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008.

(**) Šī atkāpe ir piemērojama ar nosacījumu, ka tās ir viegli noārdāmas un anaerobi noārdāmas.

(***) Arī stabilizatori un citas palīgvielas preparātos.

(****) Koncentrācijās, kas izejvielā mazākas par 1,0 %, kamēr vien kopējā koncentrācija galaproduktā ir mazāka par 0,10 %.”;

2) 3. kritērija c) punktā iedaļai “Novērtēšana un verifikācija” pievieno šādu daļu:

“Par virsmaktīvajām vielām, kam piemērota atkāpe un kas atbilst kritērijiem, lai tās klasificētu bīstamības klasē H412, pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentāciju par to noārdāmību ar atsauci uz *DID* sarakstu. Ja vielas nav iekļautas *DID* sarakstā, atsaucas uz attiecīgo informāciju literatūrā vai citos avotos vai uz attiecīgiem testēšanas rezultātiem, kā aprakstīts I papildinājumā.”

V PIELIKUMS

Lēmuma 2012/720/ES pielikumu groza šādi:

1) 3. kritērija b) punkta sestajā daļā izņēmumu tabulu aizstāj ar šādu:

“Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 15 %	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 %	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Biocīdi, ko izmanto kā konservantus (*) (tikai šķīdriem, kuru pH ir no 2 līdz 12 un kuros ir maksimāli 0,10 masas % aktīvās vielas)	H331 Toksisks, ja ieelpo	R23
	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
Fermenti (**)	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
NTA kā piemaisījums MGDA un GLDA (***)	H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi	R40

(*) Izņēmums attiecas tikai uz 3. kritērija b) punktu. Biocīdiem jāatbilst 3. kritērija d) punktam.

(**) Arī stabilizatori un citas palīgvielas preparātos.

(***) Koncentrācijās, kas izejvielā mazākas par 1,0 %, kamēr vien kopējā koncentrācija galaproduktā ir mazāka par 0,10 %.”;

2) 3. kritērija b) punktā iedaļai “Novērtēšana un verifikācija” pievieno šādu daļu:

“Par virsmaktīvajām vielām, kam piemērots izņēmums un kas atbilst kritērijiem, lai tās klasificētu bīstamības klasē H412, pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentāciju par to noārdāmību ar atsauci uz *DID* sarakstu. Ja vielas nav iekļautas *DID* sarakstā, atsaucas uz attiecīgo informāciju literatūrā vai citos avotos vai uz attiecīgiem testēšanas rezultātiem, kā aprakstīts I papildinājumā.”

VI PIELIKUMS

Lēmuma 2012/721/ES pielikumu groza šādi:

1) 4. kritērija b) punkta sestajā daļā izņēmumu tabulu aizstāj ar šādu:

“Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 20 %	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
Virsmaktīvās vielas kopējā koncentrācija galaproduktā < 25 % (*)	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilglaicīgām sekām	R52–53
Biocīdi, ko izmanto kā konservantus (**) (tikai šķīdumiem, kuru pH ir no 2 līdz 12 un kuros ir maksimāli 0,10 masas % aktīvās vielas)	H331 Toksisks, ja ieelpo	R23
	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
Fermenti (***)	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus, vai apgrūtinātu elpošanu	R42
	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	R43
Balināšanas katalizatori (***)	H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50
NTA kā piemaisījums MGDA un GLDA (****)	H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi	R40

(*) Šo izņēmumu piemēro ar nosacījumu, ka virsmaktīvās vielas atbilst 3. kritērija a) punktam un ka tās ir anaerobi noārdāmas.

(**) Izņēmums attiecas tikai uz 4. kritērija b) punktu. Biocīdiem jāatbilst 4. kritērija e) punktam.

(***) Arī stabilizatori un citas palīgvielas preparātos.

(****) Koncentrācijās, kas izejvielā mazākas par 1,0 %, kamēr vien kopējā koncentrācija galaproduktā ir mazāka par 0,10 %.”;

2) 4. kritērija b) punktā iedaļai “Novērtēšana un verifikācija” pievieno šādu daļu:

“Par virsmaktīvajām vielām, kam piemērots izņēmums un kas atbilst kritērijiem, lai tās klasificētu bīstamības klasē H412, pieteikuma iesniedzējs iesniedz dokumentāciju par to noārdāmību ar atsauci uz *DID* sarakstu. Ja vielas nav iekļautas *DID* sarakstā, atsaucas uz attiecīgo informāciju literatūrā vai citos avotos vai uz attiecīgiem testēšanas rezultātiem, kā aprakstīts I papildinājumā.”

KOMISIJAS LĒMUMS
(2014. gada 28. maijs),
ar ko nosaka kritērijus ES ekomarķējuma piešķiršanai ūdens sildītājiem

(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 3452)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2014/314/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 66/2010 par ES ekomarķējumu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 8. panta 2. punktu,

apspriedusies ar Eiropas Savienības Ekomarķējuma komiteju,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 66/2010 ES ekomarķējumu var piešķirt ražojumiem, kam visā to aprites ciklā ir samazināta ietekme uz vidi.
- (2) Regulā (EK) Nr. 66/2010 paredzēts īpašus ES ekomarķējuma kritērijus noteikt atbilstīgi ražojumu grupām.
- (3) Komisija ir sagatavojusi provizorisku ziņojumu par tehniskajiem, vides, ekonomiskajiem un juridiskajiem aspektiem saistībā ar ražojumu grupu “ūdens sildītāji”, ko parasti izmanto Savienībā, un ir to publiskojusi, lai saņemtu komentārus. Pētījums, kas ir šā ziņojuma pamatā (turpmāk “pētījums”), ir sagatavots kopā ar ieinteresētajām personām no Savienības un trešām valstīm.
- (4) Provizoriskajā ziņojumā atspoguļotie pētījuma rezultāti liecina, ka enerģijas patēriņš lietošanas posmā ir viens no būtiskākajiem aspektiem, runājot par ūdens sildītāju kopējo ietekmi uz vidi. Tāpēc būtu jāveicina tādu ūdens sildītāju izmantošana, kas ir energoefektīvi un rada mazas siltumnīcefekta gāzu emisijas; bez tam būtu jāatbalsta tādu sildītāju izmantošana, kuru pamatā ir videi nekaitīgākas tehnoloģijas un kas ir droši patērētājiem.
- (5) Tāpēc ir lietderīgi iedibināt ES ekomarķējuma kritērijus ražojumu grupai “ūdens sildītāji”.
- (6) Šiem kritērijiem un ar tiem saistītajām novērtēšanas un verifikācijas prasībām vajadzētu būt spēkā četrus gadus no šā lēmuma pieņemšanas dienas.
- (7) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Regulas (EK) Nr. 66/2010 16. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Ražojumu grupa “ūdens sildītāji” ietver ražojumus, ko izmanto siltuma ražošanai centrālajā ūdens apkures sistēmā, kur uzsildītā ūdens sadali nodrošina cirkulācijas sūkņi un sildķermeņi, lai noslēgtās telpās, piemēram, ēkā, mājoklī vai istabā, tiktu sasniegts un uzturēts vēlamo iekštelpu temperatūras līmenis. Siltumģenerators ražo siltumu, izmantojot vienu vai vairākus šādus procesus vai tehnoloģijas:

- a) gāzveida, šķidrā vai cietā fosilā kurināmā sadedzināšana;
- b) gāzveida, šķidrā vai cietā biomasas kurināmā sadedzināšana;
- c) Džoula efekta izmantošana elektriskās pretestības sildelementos;

⁽¹⁾ OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.

- d) apkārtējās vides siltuma uztveršana no gaisa, ūdens vai zemes un/vai siltuma zudumu uztveršana;
 - e) koģenerācija (vienā procesā vienlaikus tiek ražots siltums un elektroenerģija);
 - f) saules enerģija (palīgprocess).
- 2. Ūdens sildītāju maksimālā jauda ir 400 kW.
 - 3. Šajā ražojumu grupā ietilpst arī kombinētie sildītāji, ja to primārā funkcija ir telpu apsilde.
 - 4. Šajā ražojumu grupā neietilpst:
 - a) sildītāji, kuru primārā funkcija ir karsta dzeramā ūdens un saimniecības ūdens sagatavošana;
 - b) sildītāji, ar kuriem silda un piegādā gāzveida siltumnesēju, piemēram, tvaiku vai gaisu;
 - c) koģenerācijas telpu sildītāji ar maksimālo elektrisko jaudu 50 kW vai lielāku;
 - d) telpu sildītāji, kuros ir apvienota gan netiešās (izmantojot centrālo ūdens apkures sistēmu), gan tiešās (tieša siltuma atdeve telpā, kur iekārta uzstādīta) apsildes funkcija.

2. pants

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “sildītājs” ir telpu sildītājs vai kombinētais sildītājs;
- 2) “telpu sildītājs” ir ierīce, kas:
 - a) nodrošina siltumu centrālajai ūdens apkures sistēmai, lai noslēgtās telpās, piemēram, ēkā, mājoklī vai istabā, tiktu sasniegts un uzturēts vēlamais iekštelpu temperatūras līmenis, un
 - b) ir aprīkota ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem;
- 3) “kombinētais sildītājs” ir ūdens telpu sildītājs, kas paredzēts arī dzeramā ūdens vai saimniecības ūdens uzsildīšanai līdz noteiktai temperatūrai, noteiktā daudzumā un ar noteiktu caurplūdi noteiktos intervālos, un ir pieslēgts ārējam dzeramā vai saimniecības ūdens avotam;
- 4) “telpu sildītāja, temperatūras regulatora un saules enerģijas iekārtas komplekts” ir galalietotājam piedāvāts komplekts, kas sastāv no viena vai vairākiem telpu sildītājiem apvienojumā ar vienu vai vairākiem temperatūras regulatoriem un/vai vienu vai vairākām saules enerģijas iekārtām;
- 5) “kombinētā sildītāja, temperatūras regulatora un saules enerģijas iekārtas komplekts” ir galalietotājam piedāvāts komplekts, kas sastāv no viena vai vairākiem kombinētajiem sildītājiem apvienojumā ar vienu vai vairākiem temperatūras regulatoriem un/vai vienu vai vairākām saules enerģijas iekārtām;
- 6) “saules enerģijas iekārta” ir tikai saules enerģiju izmantojoša sistēma, saules kolektors, saules enerģijas karstā ūdens tvertne vai sūknis kolektora kontūrā, ikkatru no kuriem laiž tirgū atsevišķi;
- 7) “centrālā ūdens apkures sistēma” ir sistēma, kurā centralizēti ģenerēta siltuma nogādāšanai uz sildķermeņiem ēku telpu vai to daļu apsildei kā siltumnesēju izmanto ūdeni;
- 8) “siltumģenerators” ir sildītāja daļa, kas ražo siltumu vienā vai vairākos šādos procesos:
 - a) fosilā kurināmā un/vai biomasas kurināmā sadedzināšana;
 - b) Džoula efekta izmantošana elektriskās pretestības sildelementos;
 - c) apkārtējās vides siltuma uztveršana no gaisa, ūdens vai zemes un/vai siltuma zudumu uztveršana;
- 9) “gāzes sildītājs” ir telpu sildītājs vai kombinētais sildītājs, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuros tiek izmantots vai nu fosilas izcelsmes, vai no biomasas iegūts gāzveida kurināmais;
- 10) “šķidrā kurināmā sildītājs” ir telpu sildītājs vai kombinētais sildītājs, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuros tiek izmantots vai nu fosilas izcelsmes, vai no biomasas iegūts šķidrā kurināmais;
- 11) “cieta kurināmā sildītājs” ir telpu sildītājs vai kombinētais sildītājs, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuros tiek izmantots vai nu fosilas izcelsmes, vai no biomasas iegūts cietais kurināmais;

- 12) "telpu apsildes katls" ir telpu sildītājs, kas ģenerē siltumu, sadedzinot fosilo un/vai biomasas kurināmo un/vai izmantojot Džoula efektu elektriskās pretestības sildelementos;
- 13) "gāzveida kurināmā telpu apsildes katls" ir telpu apsildes katls, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuros sadedzināšanai izmanto vai nu fosilas izcelsmes, vai no biomasas iegūtu gāzveida kurināmo;
- 14) "šķidrā kurināmā telpu apsildes katls" ir telpu apsildes katls, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuros sadedzināšanai izmanto vai nu fosilas izcelsmes, vai no biomasas iegūtu šķidro kurināmo;
- 15) "cietā kurināmā telpu apsildes katls" ir telpu apsildes katls, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuros sadedzināšanai izmanto vai nu fosilas izcelsmes, vai no biomasas iegūtu cieto kurināmo;
- 16) "cietā biomasas kurināmā telpu apsildes katls" ir telpu apsildes katls, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuros sadedzināšanai izmanto no biomasas iegūtu cieto kurināmo;
- 17) "elektriskais telpu apsildes katls" ir telpu apsildes katls, kas ģenerē siltumu, izmantojot tikai Džoula efektu elektriskās pretestības sildelementos;
- 18) "elektriskais kombinētais katls" ir kombinētais katls, kas ģenerē siltumu, izmantojot tikai Džoula efektu elektriskās pretestības sildelementos;
- 19) "siltumsūkņa telpu sildītājs" ir telpu sildītājs, kas siltuma ražošanā izmanto apkārtējās vides siltumu no gaisa, ūdens vai zemes un/vai siltuma zudumus; siltumsūkņa telpu sildītājs var būt aprīkots ar vienu vai vairākiem papildu sildītājiem, kuru darbības pamatā ir Džoula efekts elektriskās pretestības sildelementos vai fosilā un/vai biomasas kurināmā sadedzināšana;
- 20) "siltumsūkņa kombinētais sildītājs" ir siltumsūkņa telpu sildītājs, kas paredzēts arī dzeramā ūdens vai saimniecības ūdens uzsildīšanai līdz noteiktai temperatūrai, noteiktā daudzumā un ar noteiktu caurplūdi noteiktos intervālos un ir pieslēgts ārējam dzeramā vai saimniecības ūdens avotam;
- 21) "ar kurināmo darbināms siltumsūkņa sildītājs" ir siltumsūkņa sildītājs, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuros sadedzināšanai izmanto vai nu fosilas izcelsmes vai no biomasas iegūtu gāzveida vai šķidro kurināmo;
- 22) "elektrisks siltumsūkņa sildītājs" ir siltumsūkņa sildītājs, kas aprīkots ar vienu vai vairākiem siltumģeneratoriem, kuri izmanto elektroenerģiju;
- 23) "koģenerācijas telpu sildītājs" ir telpu sildītājs, kas vienā procesā vienlaicīgi ģenerē siltumu un elektroenerģiju;
- 24) "temperatūras regulators" ir aprīkojums, ar kura palīdzību galalietotājs var iestatīt telpu vēlamās temperatūras vērtības un laika režīmu un kas nosūta attiecīgus datus, piemēram, faktisko temperatūru(-as) telpā un/vai ārpus telpām, uz sildītāja saskarni, piemēram, centrālo procesoru, tādējādi palīdzot regulēt temperatūru telpā(-ās);
- 25) "telpu apsildes sezonas energoefektivitāte" (η_s) ir procentos (%) izteikta attiecība starp attiecīgajā apsildes sezonā sildītāja saražoto siltumu un šā siltuma saražošanai nepieciešamo energopatēriņu gadā;
- 26) "ūdens uzsildīšanas energoefektivitāte" (η_{wb}) ir procentos (%) izteikta attiecība starp kombinētā sildītāja nodrošināto lietderīgo enerģiju dzeramajā vai saimniecības ūdenī, un enerģiju, kas nepieciešama tās ģenerēšanai;
- 27) "nominālā siltuma jauda" ir sildītājam deklarētā siltuma jauda, kad tas nodrošina telpu apsildi un, attiecīgos gadījumos, ūdens uzsildīšanu nominālos standartapstākļos, izteikta kW; siltumsūkņa telpu sildītājiem un siltumsūkņa kombinētajiem sildītājiem nominālie standartapstākļi, lai noteiktu nominālo siltuma jaudu, ir aprēķina references apstākļi, kas noteikti Komisijas Regulā (ES) Nr. 813/2013 ⁽¹⁾;
- 28) "nominālie standartapstākļi" ir sildītāju ekspluatācijas apstākļi vidējos klimatiskos apstākļos, kuros nosaka to nominālo siltuma jaudu, telpu apsildes sezonas energoefektivitāti, ūdens uzsildīšanas energoefektivitāti, akustiskās jaudas līmeni, slāpekļa oksīdu (NOx) emisijas, oglekļa monoksīda (CO) emisijas, gāzveida organiskā oglekļa (OGC) emisijas un daļiņu emisijas;

⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 2. augusta Regula (ES) Nr. 813/2013, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK īsteno attiecībā uz ekodizaina prasībām telpu sildītājiem un kombinētajiem sildītājiem (OV L 239, 6.9.2013., 136. lpp.).

- 29) “vidējie klimatiskie apstākļi” ir Strasbūrai raksturīgā temperatūra;
- 30) “telpu apsildes sezonas emisijas” ir:
- cietā kurināmā katliem ar automātisku kurināmā padevi – mg/m^3 izteikta vidējā svērtā vērtība emisijām pie nominālās siltuma jaudas un emisijām pie 30 % no nominālās siltuma jaudas,
 - cietā kurināmā katliem ar manuālu kurināmā padevi, ko var ekspluatēt pie 50 % nominālās siltuma jaudas pastāvīgā režīmā – mg/m^3 izteikta vidējā svērtā vērtība emisijām pie nominālās siltuma jaudas un emisijām pie 50 % no nominālās siltuma jaudas;
 - cietā kurināmā katliem ar manuālu kurināmā padevi, ko nevar ekspluatēt pie ≤ 50 % nominālās siltuma jaudas pastāvīgā režīmā – mg/m^3 izteiktas emisijas pie nominālās siltuma jaudas,
 - cietā kurināmā koģenerācijas telpu sildītājiem – mg/m^3 izteiktas emisijas pie nominālās siltuma jaudas;
- 31) “globālās sasilšanas potenciāls” ir globālās sasilšanas potenciāls, kā tas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 842/2006 ⁽¹⁾ 2. panta 4. punktā;
- 32) “Nm³” ir normālkubikmetrs (pie 101,325 kPa spiediena un 273,15 K temperatūras).

3. pants

Kritēriji ES ekomarkējuma piešķiršanai ražojumam, kas atbilst šā lēmuma 1. pantā definētajai ražojumu grupai “ūdens sildītāji”, kā arī ar kritērijiem saistītās novērtēšanas un verifikācijas prasības ir izklāstītas šā lēmuma pielikumā.

4. pants

Kritēriji ražojumu grupai “ūdens sildītāji” un pielikumā izklāstītās attiecīgās novērtēšanas un verifikācijas prasības ir spēkā četrus gadus pēc šā lēmuma pieņemšanas.

5. pants

Administratīviem mērķiem ražojumu grupai “ūdens sildītāji” piešķirtais kods ir “045”.

6. pants

1. Tādi pieteikumi ES ekomarkējuma saņemšanai siltumsūkņiem, kuri ietilpst ražojumu grupā “elektriskās piedziņas, ar gāzi darbināmi vai gāzes absorbcijas siltumsūkņi” un nodrošina siltumu centrālā ūdens apkures sistēmā, kas iesniegti divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas, drīkst pamatoties uz Komisijas Lēmumā 2007/742/EK ⁽²⁾ noteiktajiem kritērijiem vai uz šajā Lēmuma noteiktajiem kritērijiem. Pieteikumus izvērtē atbilstoši kritērijiem, uz kuriem tie pamatojas.

2. ES ekomarkējuma licences, kas siltumsūkņiem, kuri nodrošina siltumu centrālā ūdens apkures sistēmā, piešķirtas saskaņā ar Lēmumā 2007/742/EK noteiktajiem kritērijiem, drīkst izmantot 12 mēnešus no šā lēmuma pieņemšanas dienas.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 28. maijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 842/2006 par dažām fluorētām siltumnīcefekta gāzēm (OV L 161, 14.6.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2007. gada 9. novembra Lēmums 2007/742/EK, ar ko nosaka ekoloģiskos kritērijus Kopienas ekomarkējuma piešķiršanai elektriskās piedziņas, ar gāzi darbināmiem vai gāzes absorbcijas siltumsūkņiem (OV L 301, 20.11.2007., 14. lpp.).

PIELIKUMS

ES EKOMARKĒJUMA KRITĒRIJI UN NOVĒRTĒŠANAS PRASĪBAS

Kritēriji ES ekomarkējuma piešķiršanai ūdens sildītājiem ir noteikti katram šādam parametram:

1. Minimālā energoefektivitāte
 - a) Minimālā telpu apsildes sezonas energoefektivitāte
 - b) Minimālā ūdens uzsildīšanas energoefektivitāte
2. Siltumnīcefekta gāzu emisijas limiti
3. Aukstumnesējs un sekundārais aukstumnesējs
4. Slāpekļa oksīdu (NO_x) emisijas limiti
5. Oglekļa monoksīda (CO) emisijas limiti
6. Gāzveida organiskā oglekļa (OGC) emisijas limiti
7. Daļiņu (PM) emisijas limiti
8. Trokšņa emisijas limiti
9. Bīstamās vielas un maisījumi
10. Vielas, kas uzskaitītas atbilstīgi ⁽¹⁾ 59. panta 1. punktam.
11. Plastmasas detaļas
12. Ražojuma ilgtspējīga konstrukcija
13. Uzstādīšanas instrukcija un lietošanas norādījumi
14. Informācija ES ekomarkējumā

1. tabulā izklāstīts, kā dažādi kritēriji piemērojami katrai siltumģenerēšanas tehnoloģijai. Telpu sildītāja komplektiem ir jāatbilst visiem kritērijiem, kas piemērojami atsevišķām tajos izmantotajām siltumģenerēšanas tehnoloģijām. Ja attiecībā uz kritērijiem ir sagatavota konkrēta metodika, kas domāta telpu sildītāja komplektiem, šos kritērijus piemēro telpu sildītāja komplektam kopumā.

Konkrētās novērtēšanas un verifikācijas prasības ir norādītas katram kritērijam atsevišķi.

Ja pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz deklarācijas, dokumentācija, analīžu rezultāti, testēšanas pārskati vai citi pierādījumi par atbilstību kritērijiem, tos var sagatavot pieteikuma iesniedzējs vai piegādātājs, vai abi.

Ja iespējams, testēšanu veic laboratorijās, kuras atbilst Eiropas standarta EN ISO 17025 vai tam līdzvērtīga standarta vispārīgajām prasībām.

Ja vien nav norādīts citādi, katra kritērija testēšanas metodes ir attiecīgajos standartos aprakstītās, un standarti ir norādīti attiecīgi 2. un 3. tabulā. Vajadzības gadījumā var izmantot nevis katram kritērijam norādītās, bet gan citas testēšanas metodes, ja tās par ekvivalentām atzīst kompetentā iestāde, kas novērtē pieteikumu. Telpu apsildes sezonas emisiju aprēķināšanas metodika norādīta 4. tabulā.

Attiecīgos gadījumos kompetentās iestādes var pieprasīt iesniegt apliecinājošus dokumentus un var veikt neatkarīgu verifikāciju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

1. tabula

Dažādu kritēriju piemērojamība katrai siltumģenerēšanas tehnoloģijai

Siltumģenerēšanas tehnoloģija Kritēriji	Gāzes apsildes katli	Šķidrā kurināmā apsildes katli	Cietā kurināmā apsildes katli	Elektriskie apsildes katli	Ar kurināmo darbināmi siltumsūk- ņa sildītāji	Elektriski siltumsūk- ņa sildītāji	Koģenerā- cijas telpu sildītāji
1(a) Minimālā telpu apsildes sezonas energoefektivitāte	x	x	x	x	x	x	x
1(b) Minimālā ūdens uzsildīšanas energoefektivitāte (tikai kombinētajiem sildītājiem)	x	x		x	x	x	x
2 – Siltumnīcefekta gāzu emisijas limiti	x	x	x	x	x	x	x
3 – Aukstumnesējs un sekundārais aukstumnesējs					x	x	
4 – Slāpekļa oksīdu (NO _x) emisijas limiti	x	x	x		x		x
5 – Oglekļa monoksīda (CO) emisijas limiti	x	x	x		x		x
6 – Organiskā oglekļa (OGC) emisijas limiti			x				
7 – Daļiņu (PM) emisijas limiti		x	x				x
8 – Trokšņa emisijas limiti					x	x	x
9 – Bīstamās vielas un materiāli	x	x	x	x	x	x	x
10 – Vielas, kas uzskaitītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 59. panta 1.punktu	x	x	x	x	x	x	x
11 – Plastmasas detaļas	x	x	x	x	x	x	x
12 – Ražojuma ilgtspējīga konstrukcija	x	x	x	x	x	x	x
13 – Uztādīšanas instrukcija un lietošanas norādījumi	x	x	x	x	x	x	x
14 – Informācija ES ekomarķējumā	x	x	x	x	x	x	x

2. tabula

Attiecīgie testēšanas metožu standarti

Numurs	Nosaukums
Gāzes apsildes katli	
EN 676	Gāzveida kurināmo automātiskie piespiedu velkmes degļi
EN 15502-1	Gāzes apkures katli. 1. daļa: Vispārīgās prasības un testi
Šķidrā kurināmā apsildes katli	
EN 267	Automātiskie šķidrā kurināmā degļi ar piespiedvelkmi
EN 303-1	Apkures katli – 1.daļa: Apkures katli ar piespiedu vilkmes degļiem – Terminoloģija, galvenās prasības, testēšana un marķēšana
EN 303-2	Apkures katli – 2.daļa: Apkures katli ar piespiedu vilkmes degļiem. Īpašās prasības sprauslu degļiem šķidrajai degvielai
EN 303-4	Apkures katli – 4.daļa: Apkures katli ar piespiedu vilkmes degļiem – Īpašās prasības katliem ar degļiem šķidrajai degvielai pie jaudas līdz 70 kW un maksimālā darba spiediena 3 bar – Terminoloģija, galvenās prasības, testēšana un marķēšana
EN 304	Apkures katli – Testa kods apkures katliem ar sprauslu degļiem šķidrajai degvielai
Cietā kurināmā apsildes katli	
EN 303-5	Apkures katli. 5. daļa: Cietā kurināmā apkures katli ar manuālu un automātisku kurināmā padevi un nominālo siltumatdevi līdz 500 kW. Terminoloģija, prasības, testēšana un marķēšana
EN 14918	Cietās biodegvielas. Siltumspējas noteikšana
Elektriskie apsildes katli	
EN 60335-2-35	Mājsaimniecībai un līdzīgiem mērķiem paredzētas elektroierīces – Drošība – 2-35.daļa: Īpašās prasības caurplūdes ūdens elektrosildītājiem
Ar kurināmo darbināmi siltumsūkņa sildītāji	
EN 12309 sērija	Gāzes absorbcijas un adsorbcijas gaisa kondicionēšanas ierīces un/vai termiskie sūkņi ar vidējo siltuma patēriņu, kas nepārsniedz 70 kW
DIN 4702, 8. daļa	Centrālapkures katli; standarta efektivitātes un standarta emisijas spējas noteikšana
Elektriski siltumsūkņa sildītāji	
EN 14511 sērija	Gaisa kondicionētāji, šķidra aukstumnesēja dzesētājpaketes un siltumsūkņi ar elektriskas piedziņas kompresoriem telpu apsildei un dzesēšanai
EN 14825	Gaisa kondicionētāji, šķidra aukstumnesēja dzesētājpaketes un siltumsūkņi ar elektriskas piedziņas kompresoriem telpu apsildei un dzesēšanai. Testēšana un novērtēšana nepilnas slodzes apstākļos un sezonālā lietderības aprēķināšana

Numurs	Nosaukums
Koģenerācijas telpu sildītāji	
EN 50465	Gāzes iekārtas. Termoelektroķīmiskais gāzes sildaparāts. Termoelektroķīmiskais gāzes sildaparāts ar nominālo ieejas termisko slodzi mazāku vai vienādu ar 70 kW ⁽¹⁾
ISO 3046-1	Iekšdedzes virzuļmotori – Veiktspēja – 1.daļa: Elektroenerģijas, degvielas un ziežvielu izlietojuma deklarācijas un testēšana – Papildu prasības universālajiem motoriem
⁽¹⁾ Paredzams, ka standarta jaunākā versija aptvers arī koģenerācijas telpu sildītājus (sk. standarta projektu prEN 50465:2011 Gāzes iekārtas. Koģenerācijas iekārta ar nominālo ieejas termisko slodzi mazāku vai vienādu ar 70 kW).	

3. tabula

Citi standarti par emisiju gaisā testēšanas metodēm

Numurs	Nosaukums
Slāpekļa oksīda emisijas	
EN 14792	Stacionāro avotu izmeši. Slāpekļa oksīdu (NO _x) noteikšana. References metode: hemiluminescences metode
Oglekļa monoksīda emisijas	
EN 15058	Stacionāro avotu izmeši. Oglekļa monoksīda (CO) masas koncentrācijas noteikšana. References metode: nedispersā infrasarkanā spektrometrija
Gāzveida organiskā oglekļa emisijas	
EN 12619	Stacionāro avotu izmeši. Gāzveida organiskā oglekļa masas koncentrācijas noteikšana dūmgāzēs. Nepārtraukta noteikšana ar liesmas jonizācijas detektoru
Daļiņu emisijas	
EN 13284-1	Stacionāro avotu izmeši – Mazu putekļu masas koncentrāciju noteikšana – 1.daļa. Manuālā gravimetriskā metode
Trokšņa emisijas	
EN ISO 3744	Akustika. Trokšņu avotu skaņas jaudas līmeņu un skaņas enerģijas līmeņa noteikšana ar skaņas spiedienu. Tehniskā metode akustiskajā brīvajā laukā virs atstarojošas virsmas (ISO 3744:2010)
EN ISO 3746	Akustika. Trokšņa avotu skaņas jaudas līmeņu un skaņas enerģijas līmeņu noteikšana ar skaņas spiediena palīdzību. Pārskata metode, pielietojot aptverošu mērvirsmu virs atstarojošas plaknes (ISO 3746:2010)
EN 12102	Telpu apsildei un dzesēšanai paredzētie gaisa kondicionētāji, šķidra aukstumnesēja dzesētājpaketes, siltumsūkņi un gaisa sausinātāji ar elektriskas piedziņas kompresoriem. Gaisnestrā trokšņa mērīšana. Akustiskās jaudas noteikšana

4. tabula

Telpu apsildes sezonas emisiju aprēķināšanas metode

Cietā kurināmā katla tips	Formula
Cietā kurināmā katli ar manuālu kurināmā padevi, ko var ekspluatēt pie 50 % no nominālās siltuma jaudas pastāvīgā režīmā, un cietā kurināmā katli ar automātisku kurināmā padevi	$E_s = 0,85 \times E_{s,p} + 0,15 \times E_{s,r}$

Cietā kurināmā katla tips	Formula
Cietā kurināmā katli ar manuālu kurināmā padevi, ko nevar ekspluatēt pie ≤ 50 % no nominālās siltuma jaudas pastāvīgā režīmā, un cietā kurināmā koģenerācijas telpu sildītāji	$E_s = E_{s,R}$

kur:

E_s ir telpu apsildes sezonas emisijas;

$E_{s,p}$ ir attiecīgi daļiņu, gāzveida organisko savienojumu, oglekļa monoksīda un slāpekļa oksīdu emisijas, kas attiecīgi mērītas pie 30 % vai 50 % no nominālās siltuma jaudas;

$E_{s,r}$ ir attiecīgi daļiņu, gāzveida organisko savienojumu, oglekļa monoksīda un slāpekļa oksīdu emisijas, kas mērītas pie nominālās siltuma jaudas.

1. kritērijs. Minimālā energoefektivitāte

a) Minimālā telpu apsildes sezonas energoefektivitāte

Ūdens sildītāja telpu apsildes sezonas energoefektivitāte η_s nav zemāka par 5. tabulā noteiktajām vērtībām.

5. tabula

Minimālās prasības telpu apsildes sezonas energoefektivitātei pēc siltumģenerēšanas tehnoloģijas

Siltumģenerēšanas tehnoloģija	Minimālā telpu apsildes sezonas energoefektivitāte
Visi sildītāji, izņemot cietās biomasas apsildes katlus	$\eta_s \geq 98$ %
Cietās biomasas apsildes katli	$\eta_s \geq 79$ %

i) Telpu apsildes sezonas energoefektivitāti aprēķina saskaņā ar procedūrām, kas izklāstītas III pielikumā Komisijas Deleģētajai Regulai (ES) Nr. 813/2013 un VII pielikumā Regulai (ES) Nr. 811/2013 ⁽¹⁾, tostarp pēc vajadzības izmantojot harmonizētos standartus, kuru atsauces numuri šajā nolūkā ir publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, vai citas ticamas, precīzas un reproducējamās metodes, kas ir mūsdienīgas un vispāratzītas un atbilst Regulas (ES) Nr. 813/2013 III pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem un tehniskajiem parametriem.

ii) Cietā kurināmā apsildes katliem η_s aprēķina saskaņā ar i) punktā minētajām metodēm, ņemot vērā šādas papildu prasības.

a) η_s aprēķina pamatā ir mitra kurināmā (darba kurināmā) augstākā siltumspēja GCV_{ar} , kurā ir ņemts vērā mitruma saturs, un enerģijas saturā tiek ieskaitīta arī tā udeņraža latentā siltumenerģija, kas degšanas procesā oksidējas un pārvēršas ūdenī. Lai aplēstu η_s , piemēro standartā EN303-5 noteiktos principus, tomēr η_s aprēķināšanā izmanto GCV_{ar} , nevis mitra kurināmā (darba kurināmā) zemāko siltumspēju NCV_{ar} .

b) Cietās biomasas siltumspējas noteikšanai izmanto standartā EN 14918 noteiktos principus.

c) Mitra kurināmā augstāko siltumspēju pie konstanta tilpuma $GCV_{ar,V}$ var aprēķināt šādi:

$$GCV_{ar,V} = GCV_{dry,V} \times (100 - m)/100 \text{ [MJ/kg]}$$

kur:

m ir mitra kurināmā mitruma saturs (masas procentos);

$GCV_{dry,V}$ ir sausa kurināmā (sausās masas) augstākā siltumspēja pie konstanta tilpuma.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā Regula (ES) Nr. 811/2013, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES papildina attiecībā uz telpu sildītāju, kombinēto sildītāju, telpu sildītāja, temperatūras regulatora un saules enerģijas iekārtas komplektu un kombinētā sildītāja, temperatūras regulatora un saules enerģijas iekārtas komplektu energomarķējumu (OV L 239, 6.9.2013., 1. lpp.).

- d) Sausa kurināmā augstāko siltumspēju pie konstanta tilpuma $GCV_{dry,V}$ var aprēķināt šādi:

$$GCV_{dry,V} = NCV_{dry,P} + 0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry}) \text{ [MJ/kg]}$$

kur:

$NCV_{dry,P}$ ir sausa kurināmā (ieskaitot pelnus) zemākā siltumspēja pie konstanta spiediena;

H_{dry} ir sausa kurināmā ūdeņraža saturs (masas procenti);

O_{dry} ir sausa kurināmā skābekļa saturs (masas procenti);

N_{dry} ir sausa kurināmā slāpekļa saturs (masas procenti).

- e) Sausa kurināmā augstāko siltumspēju pie konstanta spiediena $NCV_{dry,P}$ var aprēķināt šādi:

$$NCV_{dry,P} = NCV_{ar,P} \times 100/(100 - m) + 2,443 \times m/(100 - m) \text{ [MJ/kg]}$$

kur:

$NCV_{ar,P}$ ir mitra kurināmā zemākā siltumspēja pie konstanta spiediena.

- f) Jāievēro, ka, kombinējot c), d) un e) formulas, no $NCV_{ar,P}$ var izrēķināt $GCV_{ar,V}$:

$$GCV_{ar,V} = NCV_{ar,P} + [0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry})] \times (100 - m)/100 + 0,02443 \times m \text{ [MJ/kg]}$$

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs paziņo, ka ražojums atbilst šim kritērijam, un iesniedz to testu rezultātus, kas veikti saskaņā ar EN standartos norādīto testēšanas procedūru (attiecīgā gadījumā – arī ar pagaidu metodēm), kura piemērojama attiecīgajam ražojuma tipam (sk. 2. tabulu). Telpu apsildes sezonas energoefektivitātes mērījumus un aprēķinus veic ar komplektiem piemērojamām telpu apsildes sezonas energoefektivitātes aprēķināšanas metodēm un saskaņā ar i) punktā norādīto procedūru. Cietā kurināmā katlu telpu apsildes sezonas energoefektivitāti aprēķina saskaņā ar ii) punktu.

b) Minimālā ūdens uzsildīšanas energoefektivitāte

- i) Kombinēto sildītāju vai tādu telpu sildītāju komplektu, kuros ietilpst viens vai vairāki kombinētie sildītāji, ūdens uzsildīšanas energoefektivitāte η_{wh} nav mazāka par 65 %. Šo kritēriju nepiemēro cietā kurināmā katliem.
- ii) Ūdens uzsildīšanas energoefektivitāti aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 813/2013 III pielikumā un Deleģētās regulas (ES) Nr. 811/2013 VII pielikumā noteiktajām procedūrām.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs paziņo, ka ražojums atbilst šim kritērijam, un iesniedz to testu rezultātus, kas veikti saskaņā ar EN standartos norādīto testēšanas procedūru (attiecīgā gadījumā – arī ar pagaidu metodēm), kura piemērojama attiecīgajam ražojuma tipam (sk. 2. tabulu). Ūdens uzsildīšanas energoefektivitātes mērījumus un aprēķinus veic ar komplektiem piemērojamām metodēm un saskaņā ar ii) punktā norādīto procedūru.

2. kritērijs. Siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas limiti

Ūdens sildītāja siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas, ko izsaka CO_2 ekvivalenta gramos uz siltuma jaudas kWh un aprēķina, izmantojot 6. tabulā norādītās kopējā ekvivalentā sasilšanas ietekmējuma (*Total Equivalent Warming Impact – TEWI*) formulas, nepārsniedz 7. tabulā norādītās vērtības.

6. tabula

SEG emisijas limiti pēc siltumģenerēšanas tehnoloģijas

Siltumģenerēšanas tehnoloģija	SEG emisijas limiti
Visi sildītāji, izņemot siltumsūkņa sildītājus	200 g CO_2 ekvivalenta/kWh siltuma jaudas
Siltumsūkņa sildītāji	150 g CO_2 ekvivalenta/kWh siltuma jaudas

SEG emisijas aprēķina ar 7. tabulā norādītajām TEWI formulām (tas, kuru formulu izmanto, atkarīgs no siltumģenerēšanas tehnoloģijas). Katra TEWI formula var sastāvēt no divām daļām; pirmo daļu nosaka tikai sildītāja efektivitāte (izsaka kā telpu apsildes sezonas energoefektivitāti η_s) un kurināmā CO₂ emisiju intensitāte (β parameters), bet otro daļu (piemērojama tikai siltumsūkņa sildītājiem) – aukstumnesēja noplūdes izraisītās siltumnīcefekta gāzu emisijas. Aukstumnesēja noplūdes izraisītās SEG emisijas nosaka aukstumnesēja globālās sasilsanas potenciāls (GWP₁₀₀) un aukstumnesēja noplūde lietošanas posmā (izsaka kā gada noplūdes rādītāju ER, procentos no aukstumnesēja kopējās masas gadā) un kalpošanas laika beigās (izsaka procentos no aukstumnesēja kopējās masas, α).

7. tabula

TEWI formulas pēc siltumģenerēšanas tehnoloģijas

Siltumģenerēšanas tehnoloģija	TEWI formula (g CO ₂ ekvivalenta/kWh siltuma jaudas)
Apsildes katli	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s}$
Siltumsūkņa sildītāji	$\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_s} + \frac{\text{GWP}_{100} \times m \times (\text{ER} \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$
Koģenerācijas telpu sildītāji	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_{\text{thermal}}} - \frac{\eta \times \beta_{\text{elec}}}{\eta_{\text{thermal}}}$
Telpu sildītāju komplekti	$(1 - S_{\text{HP}}) \times \frac{\beta_{\text{fuel}(1)}}{\eta_{s,B}} + S_{\text{HP}} \times (\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}(2)}}{\eta_{s,HP}} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_{s,HP}}) + \frac{\text{GWP}_{100} \times m \times (\text{ER} \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$

7. tabulā norādīto TEWI formulu galvenie parametri ir aprakstīti 8. tabulā.

8. tabula

TEWI formulu rēķināšanas galvenie parametri

Parametrs	Parametra apraksts	Vienības	Konstantā vērtība vai parametra iegūšanas tests
β_{elec}	Elektroenerģijas SEG emisijas intensitāte	[g CO ₂ ekvivalenta/kWh _{elec}]	384
β_{fuel}	Sildītājā izmantotā kurināmā SEG emisijas intensitāte	[g CO ₂ ekvivalenta/kWh]	Sk. 9. tabulu
η_s	Telpu apsildes sezonas energoefektivitāte	[-]	Testē un paziņo pieteikuma iesniedzējs (1. kritērijs)
$\eta_{s,B}$	Apsildes katla komponenta telpu apsildes sezonas energoefektivitāte vidējos klimatiskajos apstākļos	[-]	Testē un paziņo pieteikuma iesniedzējs; atbilst komplekta telpu apsildes sezonas energoefektivitātei, no kuras atskaitīts papildu siltumsūkņa rādītājs, kā norādīts komplekta ražojuma datu lapā.

Parametrs	Parametra apraksts	Vienības	Konstantā vērtība vai parametra iegūšanas tests
$\eta_{s,HP}$	Siltumsūkņa komponenta telpu apsildes sezonas energoefektivitāte vidējos klimatiskajos apstākļos	[-]	Testē un paziņo pieteikuma iesniedzējs; atbilst papildu siltumsūkņa telpu apsildes sezonas energoefektivitātei, kā norādīts komplekta ražojuma datu lapā.
$\eta_{thermal}$	Termiskais lietderības koeficients	[-]	Sk. 10. tabulu
η_{el}	Elektriskā efektivitāte	[-]	Sk.10. tabulu
δ	Aizstājējvērtība	[-]	= 0, ja siltumsūkņa sildītāju darbina ar elektroenerģiju = 1, ja siltumsūkņa sildītāju darbina ar kurināmo
GWP_{100}	Globālās sasilšanas potenciāls (ietekme 100 gadu periodā)	[g CO ₂ ekvivalenta/g aukstumnesēja 100 gadu periodā]	Vērtību paziņo pieteikuma iesniedzējs saskaņā ar 3. kritēriju
m	Aukstumnesēja masa	[g]	Paziņo pieteikuma iesniedzējs
ER	Aukstumnesēja zudumi gadā	[%/gadā]	Izmanto vērtību ER = 3,5 %/gadā
n	Kalpošanas laiks	[gadi]	Izmanto vērtību n = 15
α	Aukstumnesēja zudumi kalpošanas laika beigās (zudumi pie likvidēšanas)	[%]	Izmanto vērtību α = 35 %
P	Aprēķina slodze	[kW]	Paziņo pieteikuma iesniedzējs
h	Ekspluatācijas stundas pie pilnas slodzes	[h/gadā]	2000
s_{HP}	Siltumsūkņa sildītāja komponenta siltuma jauda kā daļa no kopējās siltuma jaudas	[-]	= $(16 - T_{HP})/26$ kur T_{HP} ir temperatūra (°C), pie kuras (primārā) siltumsūkņa efektivitāte ir vienāda ar primārā katla efektivitāti. Tiek pieņemts, ka zem šīs temperatūras siltuma pieprasījumu apmierina katls, bet virs šīs temperatūras siltuma pieprasījumu apmierina siltumsūkņis.

9. tabulā aprakstīts, kā novērtēt parametru β_{fuel} TEWI formulās atkarībā no sildītājā izmantotā kurināmā. Ja katlā paredzēts izmantot tabulā neminētu kurināmo, izvēlas izmantotajam kurināmajam pēc iespējas līdzīgāku kurināmo pēc izcelsmes (fosilais kurināmais vai biomasas) un veida (gāzveida, šķidrā vai cietā kurināmais).

9. tabula

Parameters β_{fuel} (SEG emisijas intensitāte) TEWI formulu rēķināšanai

Sildītājā izmantotais kurināmais	SEG emisijas intensitāte	Vērtība (g CO ₂ ekvivalenta/kWh)
Gāzveida fosilais kurināmais	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{gas}}$	202
Šķidrās fosilās kurināmais	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{oil}}$	292
Cietais fosilais kurināmais	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{coal}}$	392
Gāzveida biomasas kurināmais	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-gas}}$	98
Šķidrās biomasas kurināmais	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-oil}}$	149
Malka	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-log}}$	19
Koksnes šķeldas	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-chip}}$	16
Koksnes granulas	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-pellet}}$	39
Fosilā un biomasas kurināmā maisījumi	β_{fuel} = vidējais svērtais, ko iegūst no atsevišķu kurināmo masas frakciju summas, kuru reizina ar to SEG emisiju parametru	$\Sigma (\text{kurināmais } X\% \times \beta_{\text{fuel } X}) + (\text{kurināmais } Y\% \times \beta_{\text{fuel } Y}) + \dots (\text{kurināmais } N\% \times \beta_{\text{fuel } N})$

10. tabulā aprakstīts, kā novērtēt parametrus η_{thermal} un η_{el} TEWI formulās koģenerācijas telpu sildītājiem.

10. tabula

Parametri η_{thermal} un η_{el} TEWI formulas rēķināšanai koģenerācijas telpu sildītājiem

Parametrs	Izteiksme
η_{thermal}	$\eta_{\text{thermal}} = \eta_s - 2,5 \times \eta_{\text{el}}$
η_{el}	Koģenerācijas telpu sildītājiem, kas nav aprīkoti ar papildu sildītājiem $\eta_{\text{el}} = \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$
	Koģenerācijas telpu sildītājiem, kas aprīkoti ar papildu sildītājiem $\eta_{\text{el}} = 0,85 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}} + 0,15 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$

kur:

η_s ir telpu apsildes sezonas energoefektivitāte, kā definēts Regulā (ES) Nr. 813/2013;

η_{el} ir elektriskā efektivitāte, kā definēts Regulā (ES) Nr. 813/2013;

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$ ir elektriskā efektivitāte pie koģenerācijas telpu sildītāja nominālās siltuma jaudas, kad papildu sildītājs ir atslēgts, kā definēts Regulā (ES) Nr. 813/2013;

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$ ir elektriskā efektivitāte pie koģenerācijas telpu sildītāja nominālās siltuma jaudas, kad papildu sildītājs ir ieslēgts, kā definēts Regulā (ES) Nr. 813/2013.

Novērtēšana un verifikācija

Ekomarķējuma piešķirējam kompetentajai iestādei iesniedz ražotāja parakstītu sertifikātu, kas apliecina atbilstību šim kritērijam, un attiecīgo dokumentāciju. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz informāciju par aprēķinātajām SEG emisijām saskaņā ar ierosinātajām TEWI formulām un sīki izklāsta visus parametrus, kas izmantoti SEG emisiju aprēķināšanā.

3. kritērijs. Aukstumnesējs un sekundārais aukstumnesējs

Aukstumnesējs

Aukstumnesēja globālās sasilšanas potenciāla vērtība 100 gadu periodam (GWP_{100}) nepārsniedz 2000. GWP_{100} vērtības ir noteiktas Regulas (EK) Nr. 842/2006 I pielikumā. GWP_{100} vērtību atsaucies avotiem vajadzētu būt tiem, kas noteikti Komisijas Regulas (ES) Nr. 206/2012 ⁽¹⁾ I pielikuma 1. punkta 7) apakšpunktā.

Sekundārais aukstumnesējs

Ja telpu sildītājā izmanto sekundāro aukstumnesēju, šo sildītāju konstrukcijas pamatā nav tādu sekundāro aukstumnesēju, salsūdens vai piedevu izmantošana, kas klasificēti kā videi vai veselībai bīstami Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1272/2008 ⁽²⁾ un Padomes Direktīvas 67/548/EEK ⁽³⁾ nozīmē, un uzstādīšanas instrukcijā skaidri norāda, ka par sekundāro aukstumnesēju nedrīkst izmantot vielas, kas klasificētas kā videi vai veselībai bīstamas.

Novērtēšana un verifikācija

Aukstumnesējs

Pieteikumā jānorāda ražojumā izmantojamo aukstumnesēju nosaukumi un to GWP_{100} vērtības, kā definēts Regulā (EK) Nr. 842/2006. Aukstumnesēju GWP_{100} vērtības aprēķina kā viena kilograma gāzes globālās sasilšanas potenciālu attiecībā pret viena kilograma CO_2 potenciālu 100 gadu periodā. GWP_{100} vērtības ir definētas Regulas (ES) Nr. 206/2012 I pielikuma 1. punkta 7) apakšpunktā.

Tikai sekundārie aukstumnesēji

Pieteikumā jānorāda izmantojamo sekundāro aukstumnesēju nosaukumi.

4. kritērijs. Slāpekļa oksīdu (NO_x) emisijas limiti

Slāpekļa oksīdu (NO_x) saturs dūmgāzēs nepārsniedz **11. tabulā** norādītās vērtības (nepiemēro elektriskajiem sildītājiem). NO_x emisijas mēra kā slāpekļa monoksīda un slāpekļa dioksīda summu šādos ekspluatācijas apstākļos:

- gāzveida un šķidrā kurināmā sildītāji – nominālajos standartapstākļos un pie nominālās siltuma jaudas,
- cietā kurināmā sildītāji – kā telpu apsildes sezonas emisijas saskaņā ar **4. tabulu**.

Mērvienība ir attiecīgi mg/kWh GCV ievadītās enerģijas vai mg/Nm³.

11. tabula

NO_x emisijas limiti pēc siltumģenerēšanas tehnoloģijas

Siltumģenerēšanas tehnoloģija	NO_x emisijas limits
Gāzes sildītāji	Aprīkoti ar iekšdedzes dzinēju: 170 mg/kWh GCV ievadītās enerģijas Aprīkoti ar ārdedzes dzinēju: 36 mg/kWh GCV ievadītās enerģijas
Šķidrā kurināmā sildītāji	Aprīkoti ar iekšdedzes dzinēju: 380 mg/kWh GCV ievadītās enerģijas Aprīkoti ar ārdedzes dzinēju: 100 mg/kWh GCV ievadītās enerģijas
Cietā kurināmā sildītāji	150 mg/Nm ³ pie 10 % O_2

⁽¹⁾ Komisijas 2012. gada 6. marta Regula (ES) Nr. 206/2012, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK īsteno attiecībā uz ekodizaina prasībām gaisa kondicionētājiem un komforta ventilatoriem (OV L 72, 10.3.2012., 7. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīva 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV 196, 16.8.1967., 1. lpp.).

Novērtēšana un verifikācija.

Ekomarķējuma piešķirējai kompetentajai iestādei iesniedz ražotāja parakstītu sertifikātu, kas apliecina atbilstību šim kritērijam, un attiecīgo dokumentāciju.

NO_x emisijas dūmgāzēs nosaka kā standarta emisijas koeficientus saskaņā ar attiecīgajiem standartiem, kas iekļauti 2. un 3. tabulā (attiecīgā gadījumā).

5. kritērijs. Oglekļa monoksīda (CO) emisijas limiti

Oglekļa monoksīda (NO_x) saturs dūmgāzēs nepārsniedz 12. tabulā norādītās vērtības (nepiemēro elektriskajiem sildītājiem). CO emisijas mēra šādos ekspluatācijas apstākļos:

- gāzveida un šķidrā kurināmā sildītāji – nominālajos standartapstākļos un pie nominālās siltuma jaudas,
- cietā kurināmā sildītāji – kā telpu apsildes sezonas emisijas saskaņā ar 4. tabulu.

Mērvienība ir attiecīgi mg/kWh GCV ievadītās enerģijas vai mg/Nm³.

12. tabula

CO emisijas limiti pēc siltumģenerēšanas tehnoloģijas

Siltumģenerēšanas tehnoloģija	CO emisijas limits
Gāzes sildītāji	Aprīkoti ar iekšdedzes dzinēju: 150 mg/Nm ³ pie 5 % O ₂ Aprīkoti ar ārdedzes dzinēju: 25 mg/kWh GCV ievadītās enerģijas
Šķidrā kurināmā sildītāji	Aprīkoti ar iekšdedzes dzinēju: 200 mg/Nm ³ pie 5 % O ₂ Aprīkoti ar ārdedzes dzinēju: 50 mg/kWh GCV ievadītās enerģijas
Cietā kurināmā sildītāji	Ar automātisku kurināmā padevi: 175 mg/Nm ³ pie 10 % O ₂ Ar manuālu kurināmā padevi: 250 mg/Nm ³ pie 10 % O ₂

Novērtēšana un verifikācija.

Ekomarķējuma piešķirējai kompetentajai iestādei iesniedz ražotāja parakstītu sertifikātu, kas apliecina atbilstību šim kritērijam, un attiecīgo dokumentāciju.

CO emisijas dūmgāzēs nosaka kā standarta emisijas koeficientus saskaņā ar attiecīgajiem standartiem, kas iekļauti 2. un 3. tabulā (attiecīgā gadījumā).

6. kritērijs. Gāzveida organiskā oglekļa (OGC) emisijas limiti

Gāzveida organiskā oglekļa (OGC) (jeb organiski saistītā oglekļa) saturs dūmgāzēs nepārsniedz 13. tabulā norādītās vērtības (piemēro tikai cietā kurināmā apsildes katliem). OGC emisijas mēra kā telpu apsildes sezonas emisijas saskaņā ar 4. tabulu. Mērvienība ir mg/Nm³.

13. tabula

OGC emisijas limiti pēc siltumģenerēšanas tehnoloģijas

Siltumģenerēšanas tehnoloģija	OGC emisijas limits
Cietā kurināmā apsildes katli	7 mg/Nm ³ pie 10 % O ₂

Novērtēšana un verifikācija.

Ekomarķējuma piešķirējai kompetentajai iestādei iesniedz ražotāja parakstītu sertifikātu, kas apliecina atbilstību šim kritērijam, un attiecīgo dokumentāciju.

OGC emisijas dūmgāzēs nosaka kā standarta emisijas koeficientus saskaņā ar attiecīgajiem standartiem, kas iekļauti 2. un 3. tabulā (attiecīgā gadījumā).

7. kritērijs. Daļiņu (PM) emisijas limiti

Daļiņu (PM) saturs dūmgāzēs nepārsniedz **14. tabulā** norādītās vērtības. PM emisijas mēra šādos ekspluatācijas apstākļos:

- šķidrā kurināmā sildītāji – nominālajos standartapstākļos un pie nominālās siltuma jaudas,
- cietā kurināmā sildītāji – kā telpu apsildes sezonas emisijas saskaņā ar 4. tabulu.

Mērvienība ir mg/Nm³.

14. tabula

PM emisijas limiti pēc siltumģenerēšanas tehnoloģijas

Siltumģenerēšanas tehnoloģija	PM emisijas limits
Šķidrā kurināmā sildītāji	Aprīkoti ar iekšdedzes dzinēju: 1 mg/Nm ³ pie 5 % O ₂ Aprīkoti ar ārdedzes dzinēju: nav limita
Cietā kurināmā sildītāji	20 mg/Nm ³ pie 10 % O ₂

Novērtēšana un verifikācija.

Ekomarķējuma piešķirējam kompetentajai iestādei iesniedz ražotāja parakstītu sertifikātu, kas apliecina atbilstību šim kritērijam, un attiecīgo dokumentāciju.

PM emisijas dūmgāzēs nosaka kā standarta emisijas koeficientus saskaņā ar attiecīgajiem standartiem, kas iekļauti 2. un 3. tabulā (attiecīgā gadījumā).

8. kritērijs. Trokšņa emisijas limiti

Trokšņa emisija nepārsniedz **15. tabulā** norādītās vērtības. Trokšņa emisiju mēra nominālajos standartapstākļos un pie nominālās siltuma jaudas. Mērvienība ir attiecīgi dB(A) vai dB(C).

15. tabula

Trokšņa emisijas limiti pēc siltumģenerēšanas tehnoloģijas

Siltumģenerēšanas tehnoloģija	Mērījums	Trokšņa emisijas limits
Siltumsūkņa sildītāji, kas aprīkoti ar ārdedzes dzinēju un elektriskajiem siltumsūkņiem	A-izsvartais akustiskās jaudas līmenis ($L_{WAd, lim}$)	$17 + 36 \times \log (P_N + 10)$ dB(A)
Siltumsūkņa sildītāji ar iekšdedzes dzinēju	A-izsvartais akustiskā spiediena līmenis ($L_{PAAd, lim}$)	$30 + 20 \times \log (0,4 \times P_N + 15)$ dB(A)
	C-izsvartais akustiskā spiediena līmenis ($L_{PCAd, lim}$)	$L_{PAAd, lim} + 20$ dB(C)
Koģenerācijas telpu sildītāji ar iekšdedzes dzinēju	A-izsvartais akustiskā spiediena līmenis ($L_{PAAd, lim}$)	$30 + 20 \times \log (P_E + 15)$ dB(A)
	C-izsvartais akustiskā spiediena līmenis ($L_{PCAd, lim}$)	$L_{PAAd, lim} + 20$ dB(C)

Piezīme: P_N ir nominālā (pilnas slodzes) vai deklarētā siltuma jauda; P_E ir elektriskā jauda.

Novērtēšana un verifikācija.

Ekomarķējuma piešķirējam kompetentajai iestādei iesniedz ražotāja parakstītu sertifikātu, kas apliecina atbilstību šim kritērijam, un attiecīgo dokumentāciju.

Siltumsūkņa sildītājus, kas aprīkoti ar ārdedzes dzinēju un elektrisko siltumsūkni, testē saskaņā ar standartu EN 12102, bet siltumsūkņa sildītājus un koģenerācijas telpu sildītājus, kas aprīkoti ar iekšdedzes dzinēju, testē saskaņā ar standartu EN ISO 3744 vai EN ISO 3746. Testēšanas pārskatu pievieno pieteikumam.

9. kritērijs. Bīstamās vielas un maisījumi

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 66/2010 6. panta 6. punktu ražojums vai nekādas tā daļas nedrīkst saturēt ne vielas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 57. pantā, ne arī vielas vai maisījumus, kas atbilst kritērijiem, lai tos klasificētu **16. tabulā** minētajās bīstamības klasēs vai kategorijās saskaņā ar (EK) Nr. 1272/2008 vai Direktīvu 67/548/EEK.

16. tabula

Bīstamības apzīmējumu un riska frāžu saraksts

Bīstamības apzīmējums ⁽¹⁾	Riska frāze ⁽²⁾
H300 Norijot iestājas nāve	R28
H301 Toksisks, ja norīts	R25
H304 Var izraisīt nāvi, ja norij vai iekļūst elpceļos	R65
H310 Nonākot saskarē ar ādu, iestājas nāve	R27
H311 Toksisks, ja nonāk saskarē ar ādu	R24
H330 Ieelpojot iestājas nāve	R23/26
H331 Toksisks ieelpojot	R23
H340 Var izraisīt ģenētiskus bojājumus	R46
H341 Ir aizdomas, ka var izraisīt ģenētiskus bojājumus	R68
H350 Var izraisīt vēzi	R45
H350i Ieelpojot var izraisīt vēzi	R49
H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi	R40
H360F Var kaitēt auglībai	R60
H360D Var kaitēt nedzimušajam bērnam	R61
H360FD Var kaitēt auglībai. Var kaitēt nedzimušajam bērnam	R60/61/60-61
H360Fd Var kaitēt auglībai. Ir aizdomas, ka var kaitēt nedzimušajam bērnam	R60/63
H360Df Var kaitēt nedzimušajam bērnam. Ir aizdomas, ka var kaitēt auglībai	R61/62
H361f Ir aizdomas, ka var kaitēt auglībai	R62
H361d Ir aizdomas, ka var kaitēt nedzimušajam bērnam	R63
H361fd Ir aizdomas, ka var kaitēt auglībai. Ir aizdomas, ka var kaitēt nedzimušajam bērnam	R62-63
H362 Var radīt kaitējumu ar krūti barotam bērnam	R64

Bīstamības apzīmējums ⁽¹⁾	Riska frāze ⁽²⁾
H370 Rada orgānu bojājumus	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Var izraisīt orgānu bojājumus	R68/20/21/22
H372 Izraisa orgānu bojājumus ilgstošas vai atkārtotas iedarbības rezultātā	R48/25/24/23
H373 Var izraisīt orgānu bojājumus ilgstošas vai atkārtotas iedarbības rezultātā	R48/20/21/22
H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	R50/50-53
H410 Ļoti toksisks ūdens organismiem, ar ilgstošām sekām	R50-53
H411 Toksisks ūdens organismiem, ar ilgstošām sekām	R51-53
H412 Kaitīgs ūdens organismiem, ar ilgstošām sekām	R52-53
H413 Var radīt ilgstošas kaitīgas sekas ūdens organismiem	R53
EUH059 Bīstams ozona slānim	R59
EUH029 Saskaroties ar ūdeni, izdala toksiskas gāzes	R29
EUH031 Saskaroties ar skābēm, izdala toksiskas gāzes	R31
EUH032 Saskaroties ar skābēm, izdala ļoti toksiskas gāzes	R32
EUH070 Toksisks saskarē ar acīm	R39-41

⁽¹⁾ Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008.

⁽²⁾ Saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK.

Minētā prasība neattiecas uz tādu vielu vai maisījumu izmantošanu galaražojumā, kas pēc pārstrādes maina īpašības tādā veidā, ka identificētā bīstamība uz tām vairs neattiecas.

Tādu vielu vai maisījumu robežkoncentrācijas, kuri atbilst kritērijiem to klasificēšanai 16. tabulā uzskaitītajās bīstamības klasēs vai kategorijās, un tādu vielu robežkoncentrācijas, kuras atbilst kritērijiem Regulas (EK) Nr. 1907/2006 57. panta a), b) vai c) apakšpunktā, nedrīkst pārsniegt vispārīgo vai specifisko robežkoncentrāciju, kas noteikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 10. pantu. Ja ir noteikta specifiskā robežkoncentrācija, jāizmanto tā, nevis vispārīgās robežkoncentrācijas.

Regulas (EK) Nr. 1907/2006 57. panta d), e) vai f) punktā noteiktajiem kritērijiem atbilstošo vielu masas koncentrācija nedrīkst būt lielāka par 0,1 %.

No Regulas (EK) Nr. 66/2010 6. panta 6. punktā noteiktā aizlieguma ir atbrīvotas **17. tabulā** uzskaitītās vielas un maisījumi.

17. tabula

Atkāpes no Regulas (EK) Nr. 66/2010 6. panta 6. punktā noteiktā aizlieguma

Vielas, daļas vai izstrādājumi, uz ko attiecas atkāpes	Atkāpes
Izstrādājumi, kuru masa mazāka par 25 g	Visi bīstamības apzīmējumi un riska frāzes
Saliktu izstrādājumu viendabīgas daļas, kuru masa nesasniedz 25 g	Visi bīstamības apzīmējumi un riska frāzes
Niķelis nerūsējošā tēraudā	H351/372 un R40/48/23

Novērtēšana un verifikācija.

Par katru izstrādājumu un/vai salikta izstrādājuma viendabīgu daļu, kuras masa ir lielāka par 25 g, pieteikuma iesniedzējs par atbilstību šim kritērijam iesniedz deklarāciju kopā ar attiecīgu dokumentāciju, piemēram, atbilstības deklarācijām, ko parakstījuši vielu piegādātāji, un attiecīgo vielu un maisījumu drošības datu lapām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 II pielikumu. Vielu un maisījumu robežkoncentrāciju norāda drošības datu lapās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 31. pantu.

10. kritērijs. Vietas, kas uzskaitītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 59. panta 1. punktu

No Regulas (EK) Nr. 66/2010 6. panta 6. punktā minētā aizlieguma atbrīvojumu nevar piešķirt vielām, kuras atzītas par tādām, kas rada ļoti lielas bažas un ir iekļautas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 59. pantā minētajā sarakstā, un kas ir maisījumos, izstrādājumā vai jebkurā salikta izstrādājuma homogēnā daļā ar masas koncentrāciju, kas pārsniedz 0,1 %. Specifisko robežkoncentrāciju, kas noteikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 10. pantu, piemēro tad, ja masas koncentrācija ir mazāka par 0,1 %.

Novērtēšana un verifikācija.

To vielu sarakstu, kuras identificētas par tādām, kas rada ļoti lielas bažas, un ir iekļautas apzināmo vielu sarakstā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 59. pantu, var atrast šeit:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Pieteikuma iesniegšanas dienā sniedz atsauci uz šo sarakstu.

Pieteikuma iesniedzējs par atbilstību šim kritērijam iesniedz deklarāciju kopā ar attiecīgu dokumentāciju, piemēram, atbilstības deklarācijām, ko parakstījuši vielu piegādātāji, attiecīgo vielu un maisījumu drošības datu lapām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 II pielikumu. Vielu un maisījumu robežkoncentrāciju norāda drošības datu lapās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 31. pantu.

11. kritērijs. Plastmasas daļas

Ja ražošanas procesā izmanto plastifikatoru, tas atbilst 9. un 10. kritērijā noteiktajām prasībām par bīstamām vielām.

Izstrādājumu plastmasas daļās vai salikta izstrādājuma viendabīgās daļās, kuru masa ir 25 g vai vairāk, hlora saturs nepārsniedz 50 % pēc masas.

Plastmasas daļas, kuru masa ir 50 g vai vairāk, marķē saskaņā ar Eiropas standarta EN ISO 11469 prasībām, lai nodrošinātu to pareizu pārstrādi, reģenerāciju vai iznīcināšanu pēc kalpošanas laika beigām.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz deklarāciju par atbilstību šim kritērijam kopā ar saistīto dokumentāciju, piemēram, atbilstības deklarāciju, ko parakstījuši vielu piegādātāji, un attiecīgo vielu vai maisījumu drošības datu lapas. Pieteikuma iesniedzējs sniedz informāciju par ražojumā izmantotajiem plastifikatoriem. Pieteikuma iesniedzējs sniedz informāciju par maksimālo hlora saturu plastmasas daļās. Kompetentajai iestādei, kas piešķir ekomarķējumu, iesniedz arī atbilstības deklarāciju, kuru parakstījuši plastmasas piegādātāji, tai pievienojot attiecīgo materiālu un vielu drošības datu lapas. Pieteikuma iesniedzējs sniedz informāciju par vielām, kas pievienotas ar nolūku un ko izmanto kā antipirēnus.

12 – Ražojuma ilgtspējīga konstrukcija

Ražojuma konstrukcija ir tāda, lai apkopes tehniķi varētu bez grūtībām nomainīt maināmās daļas. Informāciju par nomaināmiem elementiem skaidri norāda ražojumam pievienotajā informācijas lapā. Pieteikuma iesniedzējs turklāt nodrošina, lai oriģinālās vai tām līdzvērtīgas rezerves daļas būtu pieejamas vismaz desmit gadus no iegādes dienas.

Uz ražojumu attiecas vismaz piecu gadu garantija remontam vai nomaiņai.

Pieteikuma iesniedzējs appēmas bez maksas pieņemt ražojumu atpakaļ pēc tā kalpošanas laika beigām un nodrošina ražojuma pienācīgu pārstrādi vai tā izejvielu reģenerāciju, savukārt nepārstrādājamās ražojuma daļas tiek iznīcinātas videi nekaitīgā veidā. Informācijā par ražojumu sniedz ziņas par pastāvošo atpakaļpieņemšanas shēmu.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz deklarāciju par atbilstību šim kritērijam kopā ar saistīto dokumentāciju, tostarp ražojuma informācijas lapas un garantijas noteikumu paraugu vai paraugus.

13. kritērijs. Uztādīšanas instrukcija un lietošanas norādījumi

Ražojumam ir pievienota atbilstoša uztādīšanas instrukcija un lietošanas norādījumi, kur sniegta visa tehniskā informācija, kas vajadzīga, lai ražojumu pareizi uzstādītu, un ieteikumi, kā ražojumu pareizi un videi nekaitīgā veidā izmantot un nodrošināt tā apkopi. Tajā drukātā veidā (uz iepakojuma vai ražojumam pievienotajā dokumentācijā) vai elektroniskā formātā ir sniegta šāda informācija:

- a) paziņojums par to, ka ražojumam piešķirts ES ekomarķējums, un – papildus vispārīgajai informācijai blakus ES ekomarķējuma logotipam – īss un konkrēts skaidrojums par minētā marķējuma nozīmi;
- b) vispārīga informācija par to, kāda izmēra sildītāji izmantojami dažādas konstrukcijas/lieluma ēkās;
- c) informācija par sildītāja energopatēriņu;
- d) pienācīgas uztādīšanas instrukcijas, tostarp:
 - i) instrukcijas, kurās norādīts, ka sildītājs jāuzstāda pilnībā apmācītiem tehniķiem;
 - ii) jebkādi īpaši piesardzības pasākumi, kas ievērojami, sildītāju montējot un uzstādot;
 - iii) instrukcijas, kurās norādīts, ka pēc uztādīšanas pienācīgi jānoregulē sildītāja regulēšanas iestatījumi ("apsildes līkne");
 - iv) attiecīgā gadījumā – informācija par to, kādas drīkst būt dūmgāzu gaisu piesārņojošo emisiju vērtības un kā sildītājs noregulējams, lai tās nepārsniegtu. Jo īpaši instrukcijās norāda, ka:
 - sildītāju noregulē, izmantojot mērinstrumentus CO, O₂ vai CO₂, NO_x, temperatūras un kvēpu mērīšanai, lai nodrošinātu, ka netiek pārsniegta neviena no 2., 4., 5., 6. un 7. kritērijā norādītajām vērtībām;
 - mērinstrumentu ievietošanas atveru izvietojums ir tāds pats kā laboratoriskās testēšanas laikā;
 - mērījumu rezultātus ieraksta īpašā veidlapā vai diagrammā, un galalietotājam paliek viena tās kopija;
 - v) ja izmanto tehnoloģiju ar zemu izejošo dūmgāzu temperatūru, instrukcijās norāda, ka sistēma jāapriko ar koroziju kavējošu tehnoloģiju;
 - vi) ja izmanto kondensācijas katlus, instrukcijās norāda, ka dūmenis jāaizsargā pret kondensātu ar zemu pH vērtību;
 - vii) informācija par to, ar ko tehniķim sazināties, lai saņemtu norādījumus par uztādīšanu;
- e) apkopes personālam paredzētas instrukcijas;
- f) lietotājam paredzēta informācija, tostarp:
 - i) norādes par lietpratīgiem uzstādītājiem un apkopes personālu;
 - ii) ieteikumi par sildītāja pienācīgu izmantošanu un uzstādīšanu, tostarp par to, kāds kurināmais jāizmanto un kā tas glabājams, lai nodrošinātu optimālu sadegšanu, un regulāro apkopju grafiks;
 - iii) ieteikumi par to, kā racionāla apiešanās var mazināt sildītāja ietekmi uz vidi, jo īpaši informācija par ražojuma pareizu izmantošanu, lai samazinātu energopatēriņu;
 - iv) attiecīgā gadījumā – informācija, kā interpretējami mērījumu rezultāti un kā tos var uzlabot;
 - v) informācija par to, kuras daļas ir nomaināmas;
- g) ieteikumi par pienācīgu iznīcināšanu pēc ražojuma kalpošanas laika beigām.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs deklarē, ka ražojums atbilst šim kritērijam, un kā pieteikuma daļu iesniedz kompetentajai iestādei lietošanas norādījumus paraugu vai paraugus vai saiti uz ražotāja tīmekļa vietni, kurā sniegta šī informācija.

14. kritērijs. Informācija uz ES ekomarķējuma

Fakultatīvs marķējums ar tekstlodziņu ietver šādu tekstu:

- labāka energoefektivitāte;
- mazākas siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- mazākas emisijas gaisā.

Norādījumi par to, kā izmantot fakultatīvās uzlīmes ar tekstlodziņu, ir atrodamī iedaļā "Ekomarķējuma logotipu lietošanas vadlīnijas" (*Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo*) tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines_en.pdf.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz apdrukāta papīra izstrādājuma paraugu, uz kura ir marķējums, un deklarāciju par atbilstību šim kritērijam.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV